

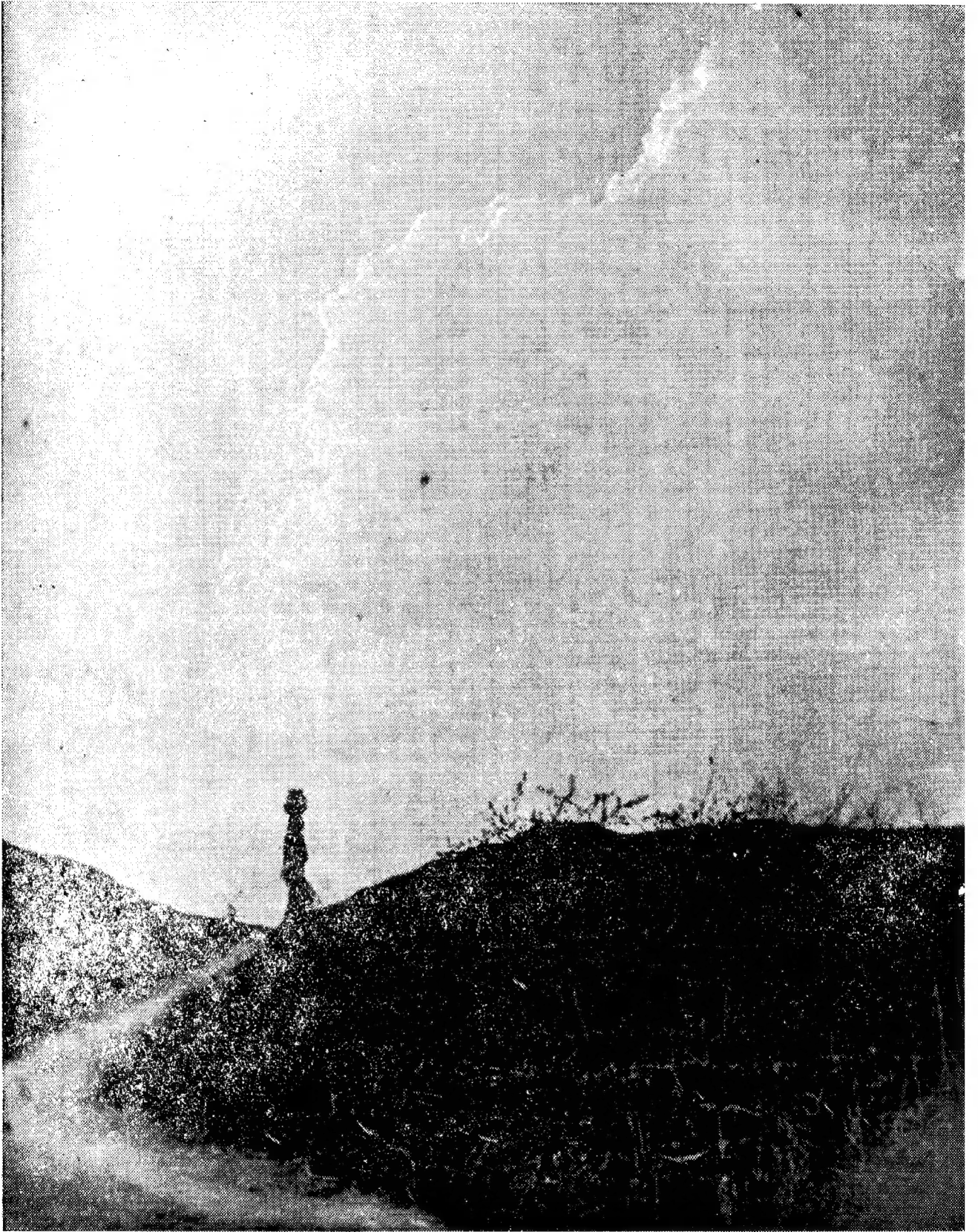
ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వార పత్రిక

అనాల్
27-7-55

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY

క డ ప

ఫోటో : పి. రామారావు, రాజమండ్రి.

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడిపత్రిక 4 అ.

ఆంధ్రపత్రిక

స చి త్ర వా ర ప త్రి క

Founder : K. NAGESWARA RAO

శంఖసంఖ్య 48
నంబర్ 47
27-7-55

మన్మథ శ్రావణ శుక్ల అష్టమి బుధవారం

ఆంధ్రపత్రిక

స చి త్ర వా ర ప త్రి క

విల్లల దసరా సంచిక

చిత్రాలు, రచనలకు బహుమతులు

గడువు తేదీ 1955 సెప్టెంబరు 20

రాష్ట్రము విజయదశమి పండుగకు (26-10-55) ఆంధ్రపత్రిక విల్లల దసరా సంచికగా ప్రచురించబడుతుంది. మామూలు ప్రకారం ఈ సంచికలో కాలకాలికల రచనలకు చిత్రాలకు ప్రాధాన్యమివ్వబడుతుంది. 15 సంవత్సరాలలోపు విల్లల రచనలు, చిత్రాలలో ఉత్తమమైనవానికి బహుమతు లివ్వబడతాయి.

కాలకాలికల రచనలు చిత్రాలుకాక ఈ సంచికలో ప్రత్యేకచిత్రాలు, ఫోటోలు, వ్యాసాలు, కథలు కూడా ప్రచురించబడతాయి. అకర్షణీయమైన ప్రత్యేక చిత్రములు విచిత్రంతో సంచికను సర్వాంగముండరంగా ప్రయోగించడానికి కృషి చేస్తున్నాము.

కాల కాలికలకోసం ఉత్తేజించబడిన ఈసంచిక ప్రచురణలో కాల కాలికలు పెద్దలుకూడా మాకు రోడ్డుదగలరని ఆశిస్తున్నాము.

చిత్రాలు, రచనలు పంపేవారు ఈక్రింది ఆంకాలను గమనించు కొరకున్నాము.

* చిత్రాలు, రచనలు, ఫోటోలు మా కార్యాలయానికి సెప్టెంబరు 20 వ తేదీలోగా చేరాలి.

* దీనిని ఎడిటర్, ఆంధ్రపత్రిక సచివ్ సారపత్రిక, మద్రాసు 1. ఎడ్రిన్ కంపారి. కవరుపైవా లేక లేవర్ పైవా, లోపల మొదటి కాగితంపైవా, లేక చిత్రంపైవా "ఆంధ్ర-పత్రిక దసరా సంచిక" అని వ్రాయాలి.

* ప్రచురణకు స్వీకరించబడిన రచనలు, చిత్రాలు, ఫోటోలను తిరిగి రచకు పంపగోరవారు వారిరోపా లేక అవసరమైన స్టాంపు చేర్చి పంపాలి.

* రచనలు అమ్మలో మూడు పేజీలకు మించకూడదు. కాగితంపైన ఒక ప్రక్క నిరాలోనే వ్రాయాలి. చిత్రాలను డ్రాయింగ్ చేపరుపైన ఇండియన్ ఇంక్ లోనే వ్రాసివ్రాసి వ్రాయాలి. వాస్తవము రంగులలో కాని, రంగు కాగితంపైన కాని పెన్సిల్, సిరాలతో వ్రాసినవి కాని స్వీకరించబడవు.

* 15 సంవత్సరాల లోపు కాలకాలికలు మాత్రమే పోటీలో పాల్గొనవచ్చును.

* రచనలు, చిత్రాలు స్వతంత్రమైనవై ఉండాలి.

* పోటీలో పాల్గొనడానికి రుసుము లేదు.

* రచయితలు, చిత్రకారులు తమ పూర్తి పేరు (ఇంటిపేరుతో సహా), వయస్సు, చిరునామా అన్ని వివరంగా రచనలూ చిత్రాలతోపాటే వ్రాసివ్రాసి వ్రాయాలి.

* రచనలు చిత్రాలనుగురించి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరపవద్దని రచయితలకు చిత్రకారులకు కొరకున్నాము.

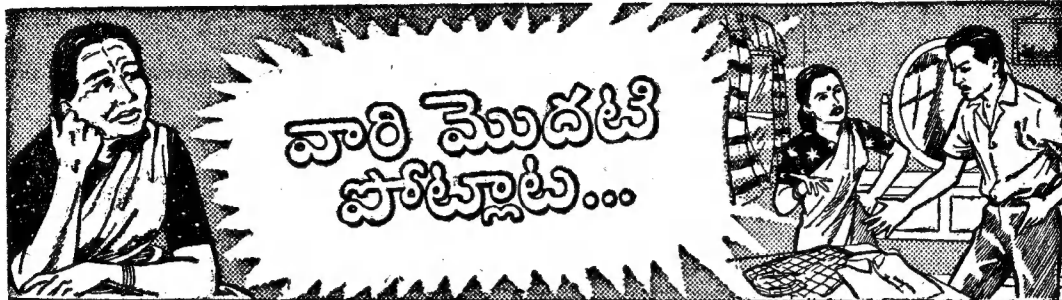
—సంపాదకుడు.

ముఖచిత్రం: నర్తకి వసూదా
రహమాన్.

విషయానుక్రమణిక

కథాగేయ సుధానిధి —	26
నవరత్నాలు —	38
క్వాల్లిట్ సింపర్వర్ (నీరయర్)	41
సైన్స్ కథలు —	46
సినెమా —	49
విజ్ఞానవిభులు —	54

అవంగీ —	8	శిశు శిశురంలో చిగురు —	22
తలకరించిన శ్రుతి —	7	వనితలోకం —	27
ఉదయకిరణాలు —	36	కాలపాహిరి —	36

వారు సూర్య దంపతులు కాని...

అమ్మో, నేను దిరిగిన దుస్తులలో లైటకు వెళ్తున్నాను. మరి...

నేను మీ కుమారుని కొరకు వా కొడుకత్తలా పాటుపడుతున్నాను. కాని...

పోట్లాడకండి. తప్పేమిటో నే నెరుగుదును.

అదేమిటంటే, అకవి దుస్తులను పిచ్చి ఉరికి విధానమే లక్ష్యం!

అయితే ఉతుకు విషయంలో నేను ఎంతో శ్రమపడుతున్నాను.

ఇంకెట్లు వాటిని కుక్కరిగా ఉతుకగలను?

కాని పిచ్చి బట్టలను వాడుతున్నావు!

నన్ లైట్ నమ్మను ఉపయోగించు — నేను ఎల్లప్పుడూ తేస్తున్నట్లు. నన్ లైట్ యొక్క సమృద్ధిగానూ మరగలో ఉరికివచ్చేయూ పిచ్చి వాడవక్కర్లేదు.

వాడుతి బట్టల పోగులను తెంచును: కనుక బట్టలు ద్వారా దిరిగిపోవును.

తెగిన పోగులు పెద్దవిగా చూపబడినవి

నేడే నేను నన్ లైట్ నమ్మను కొంటాను.

ఇది విజయం! నన్ లైట్ విజంగా వాడకుండానే తెల్లగాను మరియు కొరివంతముగాను ఉతుకును ఇవ్వడు — మా బట్టలు దారికాలము మమ్మను. కనుక నన్ లైట్ నాకు దమ్మను మిగుల్చును.

సన్ లైట్ సబ్బు బట్టలు చాలకొలము. మమ్మనట్లు చేయును.

భారతదేశంలో తయారుచేయబడినది

లవంగి

గుడిమెల్ల బాలా త్రిపురసుందరి

(పండితరాజును చూచిన లవంగి—)

“మొగలిపూవులు దావిఁ బుక్కిలించినయట్లుఁ
దొగ కన్నెనీలంపు సగవు జార్చినయట్లు
నవవసంతపుశోభ భవి గప్పికొన్నట్లు
శివుచెంత శర్వాణి సిగ్గుజార్చినయట్లుఁ
గన్నెమదిఁ గోరికల కలలు దూకినయట్లు” —

పువ్వునవ్వని ములుకు పోకింది—

పాత్రలు:

లవంగి—యవనకన్య

పండితరాజు—విఖ్యాత సంస్కృత కవి తెలుగువాడు

సుబేదారు

అక్కరు పాదుషా

అబుల్ ఘజల్—

పాగుషా ఉద్యానవనము. మావులు చివురించి ఉన్నాయి. తరుకాఖిలనుండి యావన వసంతపుభోదియాన్ని ఘోషిస్తున్న పికాంగవాగాననిస్వంతతో దిక్కులు పిక్కిటిల్లుతున్నాయి. ఆకుల్లో దోబూచులాడు వికసిత పువ్వు ప్రబకాలకు ప్రాతర్వందనలలాలు చిక్కిలిగిరి పెట్టుచుకలకలా నవ్వుతున్నాయి.

లవంగి చంకను సువర్ణకలకా నిడుకొని నేలను మాన్తూ వస్తూంటుంది. ఆశక్తి దూరంలో పారిజాతవృక్షానికిగల పండితరాజు నిలబడిఉంటాడు. ఆతనిది జలపాల జాటు. వికాల ఫలము. చెవులకు బంగాలు తిమ్మలుంటాయి. నవయావనంతో మిసమిసలాడుతూ ఉంటాడు.]

పండితరాజు: (లవంగిని చూచి)
యవనీ రమణీ విపద శృమనీ—

కమనీయ తమా నవనీత సమా—

లవంగి: (తల వైకెత్తి పండితరాజును కిగంట చూచి మందహాసంతో) ఊ!

పండి:

ఉహిఉహివచోఽమృత పూర్ణముఖ,
ననుభ జగతీ మాయ దంకకతా!

లవంగి: (ఎలనగవుతో) అమృత ఝటి పూరాలలో అభిషిక్తమైన మీ కవిత—

పండిత: నీ అధరంకంటె మధురమా?

లవంగి: (నిటూరుస్తూ) మన మధ్య మక్తా ధక్కాల మధ్య ఉన్నన్ని ఎడాయలు, నదులు, మరీచులు ఉన్నాయి.

పండిత: వలపు తెక్కలతో ఆవన్నీ చాటిపోగలం.

లవంగి: విమ్ములను చూచి కులభ్రష్టలని లోకం గుసగుస లాడుకొంటూంటే సహించగలవా?

పండిత: బ్రహ్మవిదుడు ఏ కులానికి చెందడు. కులం లేనివానికి కులభ్రష్టత ఉండదు.

లవంగి: మీది క్రోత్రియకుటుంబమని మర్చిపోకండి.

పండిత: లోకాన్నంత కాజీలు, ముల్లాలు, పండాలు, పంచుకొని వాళ్ళకు తోచిన రీతిని కులాల్లో విభజింపనీ. మిది ధర్మీ వాళ్ళు వంటరిగా వదిలేస్తే చాలు.

లవంగి: ఏమైనా నేను యవనవారికను. (హాహా) పగిలినవాడిగవ్వ లతలెన్నో

పండిత: (లవంగి ననుసరించుచు) ధృత మే - విశా - ఈ మధుపము—

న మల్లీవల్లీ నా మపి

మధుని వాంఛా...

సమాప్తాతో నూనం

యదవధి లవంగీ పరిమళః!

లవంగి: (చెనుతిరిగి) ప్రేమ మాతా ప్రాణాలకు ముప్పుతీసుకొని రాగలదు.

పండిత: ఓహో! అప్పుడు ఆకాశం విరిగి భూమిమీద పడుతుంది. కడిలి ఉచ్చాంగి భూమిని కబళిస్తుంది.

లవంగి: ఆమాట తెట్టున్నా ముందు ప్రేమకును గుడిగుండంలో పడిపోతారు.

పండిత: కానీ! పెద్దలా గుండాన్ని తీర ప్రవేశంగా మెట్టిపోతారు. విజ్ఞు లిక్కడికి ప్రేమతల్లిత్వం అభ్యసించడానికి వచ్చి ఒక వకులు దిద్దుకొంటారు—

లవంగి: (ఉక్కిగం) మీరు నా వెన్నంటి తిరుగుతున్నారని జహాపహాగమ నివేదిస్తే—

పండిత: ఏమీ భయంలేదు. ప్రభువు ఉదాహుడు, రసజ్ఞుడు.

లవంగి: మర్యాదకు సంబంధించిన విషయాలలో ఆయన జోదార్యం మృగ్యం జోతుంది.

పండిత: పోయి భిక్షున్న మారగిద్దాం. దిక్కులనియెడి కవితకాటి కట్టుదాం. రాజులతో మన కేమి పని?

లవంగి: అంత గులుపుగా విమ్మర్చి వదిలేస్తారా? ప్రభువుమాటునుండి కోజీలు అస్త్రాల్ని విసరి మన ప్రేమను వారి మూఢ నమ్మకాలకు బలి యిస్తారు.

పండిత: ఓన్! ప్రాణాలకంటె ప్రేమ మధురతరమైంది. క్షీణం మనల్ని కాపురం చేయనిచ్చి యుగ యుగాంతాలవరకు యమ రాధలు పెట్టి నా సహించడానికి వెలువను.

లవంగి: ఇదింత యావనపు పాంస.

పండిత: (అలోచించి) అవచ్చు. బహుశా వానివలనే మనీషి ఏ త్యాగానికైనా నడుం కట్టాడేమో!

+ లోకరక్షకుడని అర్థం. ఈమాట పాడు మకు ప్రయోగిస్తారు.

★

అవంగి

★

అవంగి: మీ కున్నంత ఓర్పు నాకు లేదు.
 పండిత: కూడాది.
 అవంగి: చావుకంటే కూడ దుర్భరమైన
 పరిస్థితి ఏర్పడవచ్చు.
 పండిత: ఏమిటది?
 మొలవంగి: లేమి - చిప్ప చేతికిచ్చి మనల్ని
 యొగ లా యీ కొలుపులోంచి తోసి
 కుండ్లయ్యే. ఒకరైనా అప్పుడు మనల్ని ఆదు
 టారా?
 పండిత: అదుకోరు.
 అవంగి: అప్పుడు అడ్డాలమేడల్లో కూస
 తూలికారల్పంమీద అపసోహాలు వదు
 కున్నవారి చిత్తరువులు మీ మనస్సును
 కలిచి లేనెలు వొలకబోస్తాయి.
 పండిత: చెప్పలేం.
 యవనీ నవనీత కోమలాంగీ
 శయనీయే యది నీయతే కదాచిత్,
 అవనీతలమేవ సాధు మనో—
 అవంగి: (చిరునవ్వుతో) అవచ్చు. కాని
 కలపు లాలికడు పూలు వాడిపోతే తమ్మి
 కమలవంటి కన్నుల కులుకు జీర్తిస్తే—

డ్యూమెక్స్

అంత క్షేమకరముగా నుండుటకు
 కారణమేమి?

ఎందుచేతనగా "క్షయవ్యాధి"
 లేని, పరిశీలించబడిన గొప్ప పాల
 తోనే ఇది తయారైనది. మీ బిడ్డకు
 క్షయక్రిములు లేని పాలే మిక్కిలి
 పరిశుభము, క్షేమము అని మీ
 డాక్టరు నలహాజిచ్చును. సులభ
 ముగా వీటిని తయారు చేయ
 వచ్చును. ఇవి సులభముగా జీర్ణ
 మగును. వీటిలో ఆహార్యకరమైన
 తాజా నువాపవగలదు - శిశువులు
 డ్యూమెక్స్‌నే వాంఛించుటలో
 ఆహార్యములేదు!

డ్యూమెక్స్
 బేబి ఫుడ్

వారికి డ్యూమెక్స్ వాడి, చిట్లు పెరుగుదురో చూడండి!

[పండితరాజు రీతకాలం ఆలోచిస్తూ
 ఉండిపోతాడు. అవంగి కూంపగమనమైన
 రెండడుగులు ముందుకు వేస్తుంది.]

పండిత: (తెప్పిస్తూ)—

ఓ పల్లవితి ఆకాలనా కుంజ మంజుల

హృదయ!

కమనీయ కుసుం భార్యణ కోమల యావ

లావణ్య!

నే అవంగీ కురంగీ ముగ్ధ మధు రావ

లోక వార్ధి మధితంతరంగుండ!

ముత్యపు చిప్పలా నా యెడది విచ్చి
 ఉంది. ఆకాశ సింధుల్లో అదా విడిగాపోయే
 ఓ స్వాతివానా! భూమారానికి దిగరా! నీ
 రాక ప్రజారికి శుభం! కవితాకన్నకు
 మంగళప్రదం జొరకుంది.

[అవంగి వెనుదిరిగి పండితరాజుదగ్గరకు
 వస్తుంది.]

పండిత: మోదుగు మొగ్గలోని కింజ
 ల్కంలా, మన్యధుని విల్లులాగ రాగంబితి
 మైన నీ నయన జలజాలు నావై వెన్నెలలు
 కురిపించి, మెలపు గుంపులు తక్కితీస్తే,
 అందుండి

అపురూప రత్నాలు

మురిపెంపు ముత్యాలు

పరిపుల్ల పున్నాగ

ప్రపంచ సౌరభ్యాలు

అలజల రాలుతవి. వాటిని రసాత్మక సదజా
 లంలో మూటకట్టుకుంటా.

అవంగి: (ఆశ్చర్యంతో) కవిసమ్రాట్!
 నీ మధుర వాగారకు జోహారు. మీ పదాలు
 కలత పెట్టి కలాపుపైకి కలిగిస్తాయి. వాని
 గోతులు తెలిసినవారు తప్పక.

పండిత: నీ వాణిమూడ నా కవితలలో
 ండియేరులాగ మేంజాగానంతో త్వరి
 తంగా ప్రేమపథాలలో పరుగు వారాలి

అవంగి: ఓ కవి! నీ మధురలహరీలతో

నికజన హృదయాలలో తిరగని వెలుగులు

నింపు. పెళ్ళిదారి కంటకావృతమైనది.

కదారిని మనం బయలుదేరితే కీర్తనలేని

కట్టి ప్రపంచం వెక్కిరిస్తుంది. నీ కోకిల

ంతానికి ప్రబలామృతం కలిస్తుంది.

పండిత: పిం సంధించినా వరే, ఆ

వార్గమే మనకు కరణ్యం. తానంటేని

రాగంలా, కూనంటేని రాజులా, భూనకూన్య

దైవ యతిలా, నీవు చెంతలేని నా కవిత

అర్పంటేని వర్ణనదాటోకంతో వెలవెల

బోతుంది. జీవితంలోని లోతులు తెలుగు

కోనివాడు కవిత్వపు లోతులు తెలుసుకో

లేడు. అంతేకాదు. కామిగాని మోక్ష

గాని కాడు.

[దూరంగా ఒక పూపొదిరింటి వెనుక

అడుగుల సవ్వడి వివవస్తుంది.]

అవంగి: (అనగంతసం సవరించుకొని)

మీరు ఆ వెనుగుడోక వెనుకకు వెళ్ళండి.

పాడుపాడు ఇల్లా కన్నాకుంటోన్నా.
(నందిరరాజు పెరుగుదొంక చెనుక నిలబడ
తాడు. సుబేదారు ప్రవేశం.)

సుబేదారు: లవంగీ!

[లవంగి మాట వినిపించుకోకుండా వెళ్తుంటుంది. సుబేదారు ఆమెకు ఎదురుగా పోయి దారికి అడ్డుగా నిలబడతాడు.]

సుబే: లవంగీ! జీవితం తుణుగురుం. ఉన్న నాల్గోజాబా అనందంగా గడుపుతాం. ఇప్పుడా ఉదయభాసుడు చివురు జొంపపు సోరంగండ్లనుండి దొబ్బాచులాడుకున్నాడు. ఒకవాడు మనల్ని ఎచ్చటా ఆరయలేక నిలుపునా నీరేపోతాడు.

[లవంగి అతని మాట వినిపించుకోదు.]

సుబే: లవంగీ! నాకేం చెప్పావు?

లవంగి: ఏమీ లేదు.

సుబే: నా ఆస్తి అంతా నీపాదాలనద్ద ధారపోస్తా. నీ కనుసన్నల మెల్లనతా.

లవంగి: అదింతా ఫకీర్లకు పంచిపెట్ట.

సుబే: పూర్తిగా పంచిపెట్టి వస్తే నీ కటాక్షం కలుగుతుందా?

లవంగి: అలా చేసేంతర్హాసమాజ్జీకి పో. అలా చేస్తే కటాక్షం కలుగుంది.

సుబే: నీది బడా జాబ్బా! రారా, స్నేహులకు పెనవెచ్చిస్తూ పాపరింటిలో నేనే నీవునై ఉండి నీ సొందర్యాన్ని నెమరి పించాలా వివ్వతా?

లవంగి: (విసుగుతో) ఛీ. ఛీ. జమదా!

సుబే: (దీనంగా) లవంగీ - ఆ బొమ్మన కంటే తీసిపోయావా?

లవంగి: ఆయన కవి పార్యభాముడు.

సుబే: ఈడ్చి రంటే దమ్ముడి ఉడిపడదు.

లవంగి: విజ్జికలాగ కవిత్వలో నన్ను మెప్పించినవారి యెడనుకాలు నెత్తిన పెట్టుకుంటా.

సుబే: (తల గోకికొంటూ) అయితే, నేనూ పద్యాలు బరకడం నేర్చుకొంటా—

లవంగి: (సుబేదారుకి వెనుమాటి నుండి నడుస్తూ) కళలు పుట్టుకలోనే కనిపి తరిస్తాయి. కవిత్వం నేర్చుకొంటే వచ్చుది కాదు. కాకిబంగార మెన్నటికీ అచ్చ బంగారం కాదు.

సుబే: (కోపంతో) కవులంటే వదిలెస్తావుగాని మాకాత్రా (కనుమాపు మేరలో ఉన్న బ్రహ్మదండిదొంక నొకదాన్ని చూపిస్తూ) 'దండి కవిత్వంను మును తో వసించినవోట నెట్టుల నిండెనా (బ్రహ్మదండి) —గమనించితివా?

లవంగి: గడ్డపారలు ఎగిరిపోతే త్రుళ్లకుల కూట చెప్పాలా?

* మక్కా యాత్ర.

† పెద్ద అశ్వాయం, ‡ ఉమర్ ఖయ్యం కోరిక.

సుబే: (అవేశంతో) అయితే నాజీ కంపించేస్తా.

లవంగి: నీ నిర్మితం జహానాను తెలిస్తే నీకు పుట్టగతులుండవు.

సుబే: (వెలవెలబోయి కొంచెం నవటికి లేరుకొని) కాజీచేర మీ మీద ఉన్నది లేనిది పాడుపాడు చెప్పిస్తా.

లవంగి: (సుబేదారువైపు తిరిగి) ఏమని చెప్పిస్తావు?

సుబే: మీరు ఇస్లామతానికి కళంకం తెచ్చున్నారని ... మీ ఇద్దరికీ 'ఫాంసీ' కప్పదు.

లవంగి: (ముఖం చిటికినకొంటూ) మీరు తుక్కి మీ మతప్రాయశ్చితాలతో నిమిత్తం ఉండదు.

సుబే: ఓహోహో! 'మీ' మతమా! ఇస్లామునే తోనేనున్నావే! మీ రిద్దరూ ముగ్ల జనావాకి తీరని మచ్చ అని పాడుపాతోనే చెప్పడమహాన్నా—

లవంగి: (బిందె దిసి దోసిరితో కను మూసుకొని గద్దకంబంతో) సుబేదార్! నా గుండెలో చిమ్మపెట్టున్నావు. నీకు చెల్లెళ్లు లేరూ... (కొంచెమునే పూరుకొని మెల్లిగా తల వైకత్తి) నామీద ఏ కొండె మైనా చెప్పగాని ఆ అమాయక త్రిలింగ బ్రాహ్మణుడివైన లేనిపోని అపమానువేనే జహన్నం పాలైపోతావు.

సుబే: (వికటంగా నవ్వుతూ) ఓహో! నీ (పాతాశ్చేనా ఒడ్డుపెట్టావుగాని ఆ బొమ్మనమీద ఈగ వాలనివ్వవు. ఏం?

లవంగి: నై...తా...న!

[లవంగి ఏడుస్తుంది. పాడుపాటునుండి పండిరరాయలు ప్రత్యక్షమౌతాడు.]

పండిర: (సంతోషంతో)

మామకీన మౌదయమహతి మరలమరల మార్తొగడు

మధామధుర పూరముల

నుఖిన్నార మైనయల్లు

నా యెడంద పొంగిపోరిలి

తాండవించె నవ్వరుచుల.

సుబే: (ఒరనుండి కలిలాగి ఝుళిం చుచు) అరే బుత్ పరస్! నువ్వైనా ఉండాలి. నేనెనా ఉండాలి.

లవంగి: ఛీ! సుబేదార్! నిరాయుధునిపై కత్తిదాతావు. ఎందుకు నీ మీసం, దిగ గొరిగించేయి!

పండిర: (పెరుగుదొంకనుండి మూరడు కల్లను విరిచి) లవంగీ! ఆహారం ప్రాణ

* ఉరి.

† సరకం.

* విగ్రహారాధకుడా!

కవిరాజు విరచితము

వేణునాళ నిశ్వాసములతో
గానము విసరాదో?

గిరినిర్మల ముద్దుర రవళిన్ నం
గీతము విసబడదో?

వీనులున్నచో గానము భువితై
విసబడు నెల్లెడలన్.

పరిశ్రమించెడి వియద్ధోళముల
ప్రతిరవమే భువనం!

—లార్డ్ బైరన్.

**

**

ఆహాధములో విరిసిన

అరుణారుణ మందారము

బోలును నా అనురాగము.

మధురస్వర మేళనముల

మణివీణ మృదురాగము

బోలును నా అనురాగము.

—రాబర్ట్ బిర్న్.

**

**

శ్రుతగీతములు మధురములే,
కానీ ఆ

శ్రుతగీతములు మధుర
తరములు.

—కీట్స్.

**

**

తైవలాను విధమయ్య

నరసిజమది రమ్యమే!

మలినలక్ష్మ యుతుడయ్య, హి

మాంశుడు రమణీయుడే!

వల్లలమ్మ దాల్చియు, నీ

వనిత యతి మనోజ్ఞయే!

మధురాకృతులకు నర్వము

మండనమే కాదా?

—మహాకవి కాళిదాసు.

(అనువాదం: సం||రా||)

మాన్ ఖండ జలపాతం.

అబుల్: అసంభవం పడితేల యేనునల
కొవలసివా సరే—

పండిత: న యాచే గజారం.

అబుల్: పానీ మేలు వారి అంబ్రి
గుట్టార్ని కోరుకోండి.

పండిత: వివా వాజరాజం.

[పాదుషా అబుల్ కేసి నాభిప్రాయంగా
మాస్తాడు. అబుల్ పండితరాజు వపు
మాస్తాడు. పండితరాజు లవంగిపై దృక్పలు
బరుపుతాడు.]

లవంగి: కనే రిభిప్రాయ ముబ్బగోచరిం.

అబుల్: విలే, మీకు హిరణ్యం కానా
మృదులు.

పండిత: న విలేమి చిత్రిం మనియం
వాసి.

పాదుషా: ఏం కావాలంటాను?

పండిత: (లవంగిని చూపిస్తూ).

ఇయం సుప్తనీ ముద్దక వ్యవస్థకుంభా,

సుసుంభా రుణం చారుచేలం విధానా...

అబుల్: (తల పంకించి) కవిరాజ్ !
హింసువులు మిమ్ము శరీచేస్తారు.

పండిత: నహి యాచే హిందూకం

పర్యో దితై తామ్రుడబ్బాకం.

అబుల్: అయితే?

పండిత: (చేయి చాచి)

యాచే మొగల్బులూకం,

తృణీకృతస్వర్ణ చంమాకం.

పాదుషా: (పండితరాజుతో) నీ కోరిక
కనస్పర్శి.

పండిత: (నవ్వుచు) ఢిల్లీ పాదుషా కల్ప
వృక్షమని ప్రతీతి.

ఢిల్లీకృతకోవా జగదీశ్వరోవా

మనోరథాన్ పూరయితుం సమర్థః

అన్యైర్మృతానైః పరిదీయమానం

కాకాయ వాస్యాల్లకణాయ వా

పాదుషా: కలావ్! [నవ్వుతో.

అబుల్: క హ వ్యా! కవిరాజు!
లవంగి ఒప్పిదిమేలే పాదుషావారు మీ కోరి
కను తుణుంలూ తీరుస్తారు.

[పండితరాజు లవంగిపై చూడ్కులు
నిలబడిస్తాడు.]

లవంగి: (సిగ్గుతో) ఈ మహోజ్వల
మూర్తి పూర్వజన్మలో మజనూ, జహోపవా.

పండిత: ఈ సురలోకసుందరి రైలా
ప్రభూ!

అబుల్: చిలకా గోరింకల ఈ జోడే
ప్రేమికుల స్మృతిపథంబో కలకాలం
జీనించుగాక!

పాదుషా: (ఇద్దరి చేతులూ కలుపుతాడు)
తేర పడుతుంది

అబుల్: (బుజ్జగిస్తూ) అమ్మయీ!
(పండితరాయలును చూచి) ఈయనేనా?

లవంగి: కాదు. పాదు పారిపోయాడు.
పండిత: (పాదుషాతో) నేను ఆపూర్వ
పురిం. జోహాను.

అబుల్: (పండితరాజుతో) చెప్పండి.
పండిత: అడిగినదానికి కాదననకంటా.

అబుల్: (పండితరాజుతో) చెప్పండి.
పండిత: అడిగినదానికి కాదననకంటా.

అబుల్: (పండితరాజుతో) చెప్పండి.
పండిత: అడిగినదానికి కాదననకంటా.

అబుల్: (పండితరాజుతో) చెప్పండి.
పండిత: అడిగినదానికి కాదననకంటా.

తక్షణ చేసుకోలేనివాణ్ణయితే (పంపం
కుండా కైత్రయాత్రచేసి ఢిల్లీ చేరుకోగలవా?

[సులేదారు పండితరాయలు మీదకు
ఘోషిస్తాడు. పండితరాయలు లాఘవంగా

తప్పించుకొంటాడు. లవంగి 'తర్జుగా రండి
తంచకులు, తంచకులు' అని ఎలుగైత్రీ అరు

స్తుంది. పాదుషా, అబుల్ ఫజల్ ఆక్క
డికి వస్తారు. దూరంవంచి పాదుషాను

చూచి సులేదారు పరుగు తీస్తాడు. అబుల్
ఇంగితజాడు. పాదుషాను చూచి లవంగి

సిగ్గుతోనూ, భయంతోనూ తలవంచుకొని
తడికిపోతూ నిలబడుతుంది.]

లవంగి: సలాం, జహోపవా, సలాం
అబుల్ పాహాద్!

అబుల్: (బుజ్జగిస్తూ) అమ్మయీ!
(పండితరాయలును చూచి) ఈయనేనా?

లవంగి: కాదు. పాదు పారిపోయాడు.
పండిత: (పాదుషాతో) నేను ఆపూర్వ

పురిం. జోహాను.

అబుల్: (పండితరాజుతో) చెప్పండి.
పండిత: అడిగినదానికి కాదననకంటా.

అబుల్: (పండితరాజుతో) చెప్పండి.
పండిత: అడిగినదానికి కాదననకంటా.

పలకరించిన ప్రకృతి

కె. జానకిరామ్ పబ్లికేషన్స్

నరహరి వివాహం సంగతి ఆ పూరంతా అల్లుకుపోయింది! విన్నవాళ్లంతా విస్తుబోయారు! ఎవరినోట విన్నా “నరహరికి పెళ్లిటి?” అన్నయాల తిప్పించి వేరేలేదు.

నరహరికి పెద్ద దగులులేదు మంచి సంస్కారం లేదు, అందంలేదు అస్తిలేదు ఇన్నీ లేనివానికి ఈ గోజాల్లో ఎవగు పిల్లనిస్తారు? అందుకే అతనికి వివాహం అనే సరికి అందరూ అంతగా ఆశ్చర్యపోయారు!

మరహరి మాత్రం తమ్మునికి ఇంకయ్యోయేడు తచ్చింది నేసరికి సంబంధాలకోసం గాలించాడు ఏదో తమకు తగ్గిది దొరకదా అని ఆశించాడు కాని నాలుగు సంవత్సరాల ప్రయత్నమూ వృథా అయిపోయింది!

అయితే తలవని తలంపుగా ప్రకృతివారి నుంచి యశోదమ్మ సంపద పేరయ్యలచ్చి మరహరిలో నాలుగు మాటలూ ఆడినాడు.

“మరహరి గారూ! మీ తమ్ముకు విషయంలో యశోదమ్మకు అన్ని సంగతులూ తెలుసు ఆమెకు కొవల్సిందింతా పాంప్రచారం! ఆమెది యాడు జోదూ, సద్గుణాలూన్నా...అంతే! మిగిలినవాటిలో ఆమెకు ప్రమేయంలేదు. ఇంతకూ ఆమె కెవరున్నారని? ముగ్గు రాజపిల్లల కిదివఱకే పెళ్లిళ్ళయిపోయి, వాళ్ళు బతుకులు వాళ్ళు బోయగా బతుకుకున్నారు. నాలుగోది యా పిల్ల! దిన్నీ బతుకీకి పంపివేసే ఉత్తరేవే ఉంటే మూడేళ్ళకితరేవే ముడిపడిపోయి ఉన్నా! కాని ఆవిడే కా అభిప్రాయంలేదు దేవుడేచ్చిన ముల్కా ఏకాంయంతి వసతి ఉంది! పడకరాల పల్లం, ఆరకరాల నల రోడి మెట్టూ, విగువేలు రొట్టెం ఆస్తీ, మూడు గగులు పెంకుటిల్లా, నాలుగు గదులు వూరిల్లా, బండీ, బక్కో మొత్తం మీద అనుకోవాలన్నాస్తే వూటైన సంసారవే! దిన్నీ పంపివేసే ఆమె నెత్తిపెట్టుకు బాగుకదా? ఇప్పుటి కప్పుడే అరవియ్యో పడి తచ్చింది! ఏదో వూరివున్న మనిషి గడక కాస్త పలుతెగ్గంగా ఉంది! కాని యా బతుకులకేం తికొనా? ఇక్కడ కున్నవాడు ముగ్గు గడియకు కనిపించకుండా బోతున్నాడు!...అందుకని ఆ పిల్లను ఒకయ్యో చేతిలో ఉంచి, వాళ్ళవిదా ఈ సంసారం ఒదిరి ‘కృష్ణ రామా’ అనుకుంటూ కాలం గడిచేద్దామని ఆమె ఉత్తరేవే!

అయితే యంతికాలమూ ఆమెకు నచ్చిన కుతూహల దొరకలేదు. నాలుగూ కలిగిన వాడైతే తగిన బాగ్యంత తీసుకోవచ్చి, కాస్త లేమింటి పిల్లాడూ, బుద్ధిమంతుడూకోసం తాపత్రయపడేది. బాగుకునే మీ తమ్ముకున్నా పని విన్నది ఇష్టపడిపోయింది..

పేరయ్య చెప్పిన మాటలు విని మరహరి లోలోపల గొప్పగా అనందించాడు. బతుకీమాత్రం కాస్త జెట్టు చూపించి “అంతా బాగానే ఉంది. కానీ.. ఇల్లరికం అనేజే కాస్త—”

మాట వూర్తికొనివ్యక్తుండానే పేరయ్య అంగుకున్నాడు. “అబ్బే! ఆ జేవన్న మాట! పేరుకుమాత్రం యిల్లరికం! కాని ఆ యింటి సర్వాధికారాలూ మీవాడివే! అయినా ఆ యుద్ధాన్నిమీది అజమాయిషీ చేయడానికేం కెవరున్నారో? ఉన్న ఆ యిద్దరూ ఆడినాట్లు! ఒకరు అత్తి, రెండోది భార్య!...కొగా ఇంకోమాట! ఆమెకు ముగ్గు పడిపోయాక ఆస్తీపాస్తలంతా మీ వాడివేరే రానేస్తారు, మీరు మరోలా అనుకోకుండా ‘చేర’ అంగురూ, అవిడతో చెప్పి ముహూర్తం నిశ్చయపరుస్తాను! మరో ముఖ్యవిషయం!... పెళ్లిలో ఉధియ భర్తయిలా ఆవిడవే!...అంశ్యం చెయ్యకండి!” అన్నాడు.

చిర్రువుతో మరహరి తల వూపాడు. పేరయ్య వలిపోయాడు.

ఆ జే నెలలో యశోదమ్మ అన్ని భర్తయిలా పెట్టుకొని నరహరినీ చేరీనీ ఒక మాత్రంలో బంధించివేసింది!

* * * పదిహేను రోజుల వఱకూ నరహరికి అత్తివారిలో బాగా మర్యాదలు జరిగాయి! కాని యా కృతధిలో ఒకసారయినా భార్యదర్శనం లభించిందికాదు!

ఒకనాటి మధ్యాహ్నం అమ్మలక్కలు ఎలుగురూ చేరి యశోదమ్మ యింట్లో పురాణం వేరారు. మాటల సందర్భంలో లేవీ విషయం తచ్చింది—

“యశోదమ్మ! ఎంతదైనా యింటి సమ్మంసం గాలించి తెచ్చా రేవిటమ్మ, లోకం గొడ్డుపోయినట్టు?” అన్నది ఒకావిడ!

“ఏవయిం దేవిటి?” అన్నది యింకోయిల్లాలు ఏమీ తెలీనట్టు.

“ఉత్తి బడుద్దాయి సంబంధమమ్మ!” “బడుద్దాయి సమ్మంసం కాదు గాని...ఆ అల్లుడికి రూపురేఖ లేనేలేవు సరికదా దరువూ సంధ్యా ఉన్నట్టుగా లేదు!”

“ఏదో ప్రయమరి ప్యాసయాడబగా?”

“ఇంతకూ లేవీ యిష్టపడదా అని?”

“తల్లి ఇష్టపడవ్వను లేవీ ఇష్టపడితే యేం? లేకపోతే యేం.”

“ఇంతకూ ఋణానుబంధమురా! ఎంతకుంటే ఏం లాభం?”

యశోదమ్మ ఎవరికీ ఏమీ జవాబివ్వలేదు. కాని మనసులో మాత్రం మథనపడిపోయింది— “నిజంవే! ఇల్లరికాని కెవరూ ఒప్పుకోరని యీ దిల్లెద్రుణ్ణి యింటిమీదకు తెచ్చుకున్నాను. పిల్లదాని గొంతుకు తెగని కత్తితో కొనేవేరాను—

లేవీ! పెళ్లివాటికి పవహూ పెళ్లి పదిహేడేళ్ళొచ్చాయ్. పెద్ద నాగరికతా, దరువూ లేకపోయినా, సంసార పక్షానికి కావల్సిన శిక్షణ వుంది!...కాని ఆమెకు నరహరి పాప అంటే సుతరామూ కట్టలేదు. బాబు ముగ్గురూ పట్టువాసములు! నాగరికులు! ఉద్యోగములు!...తనూ అలాంటి పట్టువాసముల్నే పెళ్ళాడి ఏర్పాదలయినా ఎనుకొని గాలిలో మేపలు కట్టింది! కాని అనుకోకుండా ఆ మేపలు ఒక్కసారిగా కూలిపోయాయ్! ఆశలన్నీ నాశనమై బోయాయ్! చెప్పకోలేని వ్యభిచారి పడిపోయింది!...దాంట్లో ఆమెలోని ప్రకృతి మూగబోయింది!

నరహరికి అత్తిగారి అంతిస్తూ, భార్య జడ ప్రకృతి క్షమకముంగా అవగాహన కాజొచ్చాయి. కాని యేం జేస్తాడు? కుక్కని వేసులా ఉండిపోయాడు!

నెలకోజాలు దాటిందో లేదో యావత్తు వ్యవసాయపు పనులూ నరహరి నెత్తిన పడ్డాయి. కొడి కూసిందీ అనేసరికి భుజం

అకాలనిద్రా బిడ్డను ఆపుటకు
కాస్టిర్-కుసుం
మీ బిడ్డను నెలనెలా నాస్తికి
మీ బిడ్డను నెలనెలా నాస్తికి
మీ బిడ్డను నెలనెలా నాస్తికి
మీ బిడ్డను నెలనెలా నాస్తికి
మీ బిడ్డను నెలనెలా నాస్తికి
మీ బిడ్డను నెలనెలా నాస్తికి

అ కోపమూ ఆ కోరకూ మధ్యాని కలిసి
తొలిసారి యేమో విజంగా లేచి వాడలే
పోయింది. లేచి మెల్లిగా యింట్లోకి వాడ
కుంది. కాని ఆ పట్టు వాసపు వడ్డవడ
అత్తగారి ఆసరా, నరహరి పరిస్థితి మా
కోని "లేచి! ఇలా వచ్చి కూచో! ఏ తే

తెరిక గోత్రా వధూం! మానన పెంచితే గంధపుకుం దనుకోలేదు. బుద్ధి పోరపాటున యీ తదివం కొని పెట్టకున్నాం!.. నువ్వన్నట్టు బుప్పడైనా యేమీ మిగిలి పోలేదు. అందుకేనే ఆ రాతకోతలు జరిపించలేదు. మొదటినుంచీ విడంలే చేరీ! యిష్టం లేదు. ఏదో నామీదున్న భయభక్తులు కొద్దీ యీగైనా వుంటున్నది. లేకపోతే అనాడే మనువు లేంచేసుకుపోయివున్నా!... సరే! ముందుగా వాడు తరిపోనీ! తై విష యాలు తరువాత మానుకుందాం!”

ఈ సంభాషణ అంతా చేరీ విన్నది. దాంట్లో ఏమీ జోక్యం కలిగించుకోలేదు. అనాటినుంచీ యకోదమ్మ సరహరితో మాటాడడం పూర్తిగా మానేసింది. మునుపటి కన్నా నీదంగా మాడ్చడం మొదలు పెట్టింది. చేరీని అతని మాపు మేరల్లోనికే పోనివ్వడం లేదు.

ఈ దుర్వ్యవహారం, వరహరిలో ఉన్న కాస్త సహనాన్ని ఖాసీ చేసి, పోరు నాన్ని పూర్తిగా రద్దుకొట్టింది!

“కేవలం పొట్టకోసం యీలాంటి సరకం అనుభవించాలి అంటే కావల్సివంత లోకం ఉంది!” అనుకుంటూ సరహరి, అత్తగారు ఉచ్చాసన చెప్పకముందే వెళ్ళిపో నిశ్చయించుకున్నాడు.

మాడోనాటి సాయంత్రం ఆ మేతో ప్రసంగించాడు—

“నేను మా పూరు వెళ్ళిపోతాను!”
యకోదమ్మ జవాబివ్వలేదు.
“చేరీని తోడ్చుకుపోతాను!”
“విలుపెదదు!” ముఖం తిప్పకొని కలుగ్గా అన్నది.

“ఎందుకు?”
“ఎందుకేంటి? నా యిష్టం!”
“మీ యిష్టా యిష్టాలు పెళ్ళినాడే తీరి పోయాయ్! ఇప్పుడు నా యిష్టం!”
“నీ యిష్టాన్ని నీదగ్గరే వుంచుకో!”
“సరే! రాసిస్తామన్న ఆర్తీసంగ లేమం బాదు?”

“నీకా?... ఏ మాస్తీ?”
“పెళ్ళినాడిస్తామన్నది!”
“పూరిపుల్లయినా యిచ్చేదిలేదు!”
“మీ కిది న్యాయంగా కనిపిస్తుందా?”
“న్యాయం, అన్యాయం తరవాత మాట! నా కిష్టంలేదు! ఇవ్వకు! మా పెట్టుపోతలో ఉండాలంటే ఉండు!... లేకపోతే ఎటు పోతావో పో!”

“మీరా మాటపక్కలేదు. నాకు నేనె పెళ్ళిపోతానని చెప్పబానికే వచ్చాను! కాని చేరీనిమాత్రం తీసుకుపోతాను.”

“అది విలుపెదదని యిదివఱకే చెప్పాను!”
“చేరీ వస్తానంటే?”
“చేరీయో?... వస్తానంటుందా?... నీతోనా?... చాలామంది ఇక వచ్చు!”

వరహరి జవాబివ్వలేదు. వరహరి వ్యారంబద్ధుని అంతా వింటున్న చేరీ చేపు చూశాడు. చేరీమాడ అతనిచేపు చూసింది. ఆ మాపుల్లో ఏదో వింత అనుభూతి గోచరించింది. తేచి బయటికి వెళ్ళి పోయాడు!

రెండురోజులు యధాప్రకారం గడిచిపోయింది. ఏదైనా కొత్తసంఘటన ఘటిస్తుందని ఆశిస్తున్న వరహరికి పూర్తిగా నిరాశ కలిగింది! దాంతో అతను అక్కణ్ణుంచి కాశ్యపం గారి కష్టకో నిశ్చయించాడు!... కాని వెళ్ళిపోయేముందు ఎలాదైనా చేరీతో బంటరిగా కలిసి, ఒకటి రెండు మాటలాడి మరీ పోదామనుకున్నాడు.

తెలుగు అంగ్లభాషా బోధిని

తెలుగు చదువరెనివినవారెల్లరు ఈపుస్తకంతోఇతరుల సహాయం లేకనే ఇంగ్లీషుభాష నులభంగా చదువను. వ్రాయను. మాట్లాడను, పుత్రప్రత్యుత్తరాలు జరవడం వేర్వకోవచ్చును. ఒక పెద్దక్కారికో టైండు పుస్తకం రు. 5/- వి. పి. పి. రు. 1-2-0. కొక్కోకము: ఇది అనలైన కొక్కోక గ్రంథము పోటోలతో నున్నది— రు. 1/- వి. పి. రు. 0-12-0
Vani Book Depot. P.B. No. 239, Madras-1

నీ నటి రామారావ అనుభవం!
“ద్రావిడువన్మనస్సు, మనావన గలది
ద్రావిటాంకం ఉత్సాహిస్తుంది”
పి. ఆర్. సుబ్బారావు

అందరి ఏకంట్లు: మెనర్సు పి. ఆర్. ఫ్రెడ్ ఏజెన్సీస్, విజయవాడ.

★ పరికరించిన వృత్తి ★

అనాటి రాత్రి అతనికి నిద్రపట్టలేదు. సమయంకోసం కామక్కుమన్నాడు.

పెరటి తలుపు తీసిన కబ్బమైంది. వెంటనే అతడు లేచి మేల మేలగా అడుగులు వేసుకుంటూ అటువేపు వెళ్ళినాడు. అతడు లాంతరూ, చెంబూ పట్టుకొని పెరటివేపు బొటాండడం గమనించి అతను ఆ గదిలో దూరి లోనుండి గడియ వేళాడు.

చేరీ మెలకువగా ఉంది. గడియ చప్పుడు విని "అమ్మా!" అని శోక వేసింది. సరహరి చప్పున చేరీదగ్గరకు వెళ్ళి "శోకం వెయ్యకు చేరీ! నేను సరహరిని! నిన్నేమీ చెయ్యను! రెండు మాటలు చెప్పిపోదానని వచ్చాను! కాస్త సిగ్గిపట్టి నిను! తరవాత వెళ్ళి బాతాను!... మరి యీ జన్మలో మీ గడవ తొక్కను!" అన్నాడు. చేరీ ఏమీ అనలేదు!

కొంతసేపటి యశోదమ్మ వచ్చింది. తలుపుతోసింది. లోపల గడియ వేసివుండటం గమనించింది. "చేరీ! తలుపు తియ్యవూ!" అని పిలిచింది.

లోనుంచి జవాబు రాలేదు. 'నిద్ర పట్టిపోయిందేమో? అంగడినుంచి పిరిస్తే పిలుపు వేగం అందుతుంది' అనుకుంటూ ఆమె అటువేపు వెళ్ళి తలుపుమీద చేయివేస్తూ, సరహరి పరున్న కొట్టుగది

లోకి తొంగిచూసింది. సరహరి లేడు. పక్కచూత్రం పరిచింది పరిచినట్లే ఉంది! యశోదమ్మకు అనుమానం వేసింది. గజ గజ తలుపుమీద కొడుకూ, "చేరీ! చేరీ!" అని పిలిచింది.

లోనుంచి జవాబు రాలేదు. కాస్త స్వరం హెచ్చించి "తలుపు తియ్యవే చేరీ!" అంటూ దబదబబాడింది.

లోనుంచి జవాబు రాలేదు. దానితో ఆమె వేచారైపోయింది. సరహరి లోపల ప్రవేశించి చేరీని గొంతు నులిమి దంపి వేస్తున్నాడేమో అన్న అనుమానం ఆమెకు కలిగి యేడుపు లంకించుకుంది. తలుపుమీద కొడుకూ "అయ్యో కూతురా! నా తల్లీ! పలక వేకు అమ్మా!" అని కాగాలు తీయవారంభించింది.

అంతలో 'భద్రా' మనే కబ్బం తో గడియ తీసి, తలుపు సగం తెరిచి తోక కడ్డంగా చేరీ నిల్చుని "అర్ధరాత్రప్పుడు యీ గోల ఏయిటమ్మా! ఎవరైనా వింటే ఎన్విపోతారన్నది కూడా లేదా?..... అయినా యింత వయస్సాచ్చిందన్నమాటే గాని లోకజ్ఞానం పిసరంతయినా లేదమ్మా నికు!" అన్నది.

"బరికే వున్నావా నా తల్లీ!.....వా"

తొక్క చేరీ? అని దీర్ఘంగా రాగంతోసింది యశోదమ్మ.
"ఎవరే?" అన్నది చేరీ వత్తుతూ!
"వాడే నే... సరహరి!"
"వారితో నీకేం పని?" సన్నగా

బుక్ సెల్యర్లు :: మ్యాప్ ఎజెంట్లు,
500 కాపీలకు రు. 85 లు లాభించే అవకాశం.
"బాల మాంత్రికుడు"
చతుర్వర్ణముచిత్రం. రెండురంగులముద్రణ
కాపీకి 0 0 0; 5 కాపీకి 2-4-0 వంపాది
రాధారమణ్ కార్యాలయం, పాలకొల్లు.

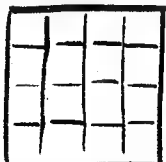
శరత్ సాహిత్యము
40 విడి పుస్తకాలుగానూ ముద్దులగారి శి
రంధ్రు కల 14 సంపుటములుగానూ
వచ్చాయి. పెట్టు రు. 72-8-0.
ఇంకా ఇతర వివరాలు
డికెకవి కామందరి. విజయవాడ-2.

ద్వాపత్య రహస్యము
పటములతో 254 పుటలుగలది. రు 2/-
బొమ్మలున్న అ. 12, 'కామకళా రంగము'
అను కొత్తకము పటములతో రు. 1/4-
బొమ్మలున్న అ. 10, రెండు తీసికొను
వారి బొమ్మల అ. 14. D.S. మిత్రా డి
కా., 26 బీటు, సాకారు పేట ముద్రాశాల.

21 Persons are awarded prizes in our Competition No. 43. 1st prize 2, 3rd prize 11 and 4th prize 8 persons. Full particulars against 0—4—0 annas stamps.

గెలవండి 25,000 గెలవండి
రిజిషన్ నెం. 628. బాటి నెం. 45
పీలు వేసియున్న మా అఫీషియల్ & సాల్యూషన్ మెసేజు. (విజయం బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్, మద్రాసు వారినన్ని దీపావళి వేయబడియున్నది. వారి అఫీ కారముతో అది ప్రకటించబడును ప్రథమ బహుమతి ఆర్ కెర్నల్ రు. 12,500. రెండవబహుమతి మొదటి రెండు రైసులు కెర్నల్ రు. 8,500 మూడవ బహుమతి మొదటి ఒక్క రైస్ కెర్నల్ రు. 8,500. నాలుగవ బహుమతి మొదటి రెండు రెండు కెర్నల్ రు. 3,500 మా & సాల్యూషన్ ప్రకారం నిలుపుగా, ఆధారంగా యిచ్చేవా తుండవచ్చును.

అఖిరు తేది 12-8-55 పలితములు 27-8-55
ప్రనేక రుసుము ఒక ఎంట్రికి రు. 1/-; 6 ఎంట్రిలకు రు. 6/-; 14 ఎంట్రిలకు రు. 10/-..
సాల్యూ చేయవలసిన విధానము :- ఈ ఉద్యమంలో 128 నుండి 108 వరకు గల అంతేలు నిలుపుతూ అయిదువారలూ అడ్డుముగా ఎటు కూడినా 528 వచ్చెట్లు వేయాలి. ఒక అంతే ఒకవార వాడాలి. నానాకాగితముమీద ఎన్ని ఎంట్రిలైనా పంపవచ్చును. ప్రతి ఎంట్రికినీ, బాటి పంపువారు తమ పేరు అడ్డను పుచ్చుంగా పెట్టే అక్షరాలతోను, అంతే తోను ఇంగ్లీషులో వ్రాయాలి. సాల్యూ క్రాస్ చేసిన ఇండియన్ బాస్టల్ ఆర్డరు గాగాని, మనియార్డరు గాగాని పంపవచ్చును. మనియార్డరులైనవో మనియార్డరు రకీదులు బాటి యింట్రి వంటి పంపవలెను. ప్రతి మనియార్డరు ఫారము వకు జరిపరుదు కూడనులొ సాల్యూ పంపువారు తమ పేరు, అడ్డను ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. "వనూలునుబట్టి బహు మతుల సాల్యూ మారుచుండును." ఈ బాటిలో మేనేజరు తీర్మానము ఆఖరు, చట్టబద్ధమైనది. 0-4-0 స్టాంపులు పంపినవో బొమ్మలలో ఫలితములన్ని పంపబడును. మాత్రత్యేకసాల్యూ, వరకులు వాగా తెలిసినవారే బాటిలో సాల్యూవలెను.

RAISING COMPETITIONS.
అంకెల పట్టిక :- 118/23/55

125	129	126	124
130	130	133	119
132	118	121	121
127	125	122	128

The lottery entry has the above to be submitted in original stamped with an official stamp of the Drawing Competition No. 43 on 23/6/55 as a sealed cover which was opened on the previous day and that a copy of the above statement has been lodged with the Bank.
For The Pramer Bank of India Ltd
[Signature]

THE RAISING COMPETITIONS No. 45, 28 (3), Phandavaraya Gramani St., MADRAS-21.

“శ్రీమతి ఎదురు ప్రశ్న వేసింది శేఖర్!
 “ఇదేమిటే యీ విడ్డూరం? అడిగిన
 దానికి జవాబివ్వకుండా ఈ అశుభ్రశ్న
 తేచిలే?”
 “విడ్డూరాని కేసుంది అత్రగామా?..
 మీరు యివార్తనుంచి ఆ కొట్టుగదిలో

పోయిగా “కృష్ణ, రాహు” అనుకోంటూ
 ఉండండి!” అన్నాడు నరహరి, శేఖర్ భుం
 మీద చేయివేసి!
 “అలా?” అంటూ యశోదమ్మ నోరాట
 లించుకుంటూ ఒక గడియ నిల్బుంకిపో
 యింది.

తరువాత “అలాగే నాయనా! అలాగే!”
 అంటూ కొట్టుగదివేపు తోవతీసింది.
 తలుపుపట్టి కబ్బిలూ, గడియ వేసి
 వప్పనూ, వెనువెంటనే వేచి నరహరి
 సప్తయి వింటూ యశోదమ్మ పక్కమీదకు
 చేరుకుంది.

దినదినమునకు ఇంకా మృదువైనటు
 వంటియు, ఇంకా మనోహరమైనటు
 వంటియునైన చర్మము...

...* కేడిల్తోకూడిన రెక్కోనా
 గుప్తమైయున్న మీ పౌందర్యమును
 బయల్పర్చును.

రెక్కోనా యొక్క కేడిల్ గంధము మీ చర్మములోకి
 మెల్లగా చుట్టి, తర్వాత కదిగివేయండి. దిన
 దినమునకు మీ చర్మము ఇంకా మృదువుగాను, ఇంకా
 మెత్తగాను అనుకుంటుంటే మీరు క్రొత్త
 అకర్షకము కలిగియుంటారు.

వ్యవసారాకార
 దొరకను.

రెక్కోనా

ఇది ఒక్కడే కేడిల్తోకూడిన మబ్బు

* చర్మమును రోషించేటటువంటియు, చర్మమును
 మెత్తగాచేయునటువంటియునైన మానెల ఒక
 ముఖ్యమగునది చిత్రిస్తూ వేరు.

రెక్కోనా ప్రాప్రయిటరీ లిమిటెడ్ వారి తరఫున తరకదేశంలో తయారుచేయబడినది.

వి.వి.వి.వి.వి.వి.వి.

వచ్చేతాయ్ విచ్చేతాయ్
 జగన్నాథ జగన్నాథ
 జగన్నాథుని రథచక్రార్థ. (౧౬౬)
 (పూర్వ జగన్నాథ రథయాత్ర—భా. ౧ : బి. రామదండకాపు—బరంపురం.)

ఉదయ కిరణాలు

పోతుకూచి సాంబశివరావు

16

ప్రకాశం తీసుకున్న అద్దె యింట్లో ఒక గది, ఒక వంటిల్లు, ఒక వరండా ఉన్నాయి. మట్టి నేలపైన పెంకుల కప్పు - బాగా క్రిందకు వంగిపోయిన చూరు. వరండా కదురుగా ఒక పాత నుయ్యి - ఆ యింటికి ఒక వైపున ఒక పంతులమ్మ, మరొక వైపున ఇంటి యజమానుల నివసిస్తున్నారు. పంతులమ్మకు ఆ మే తల్లి ఒక్కడే తోడు. ఇంటి యజమానికి భార్యలేదు. పెద్దకూతురు, ఇల్లరికం ఉంటున్న అల్లుడు, చిన్నకూతురు - వీళ్ళే కుటుంబం. పంతులమ్మ పచ్చగా ఉంటుంది. చాకింటి మడత చీరలతో ఎప్పుడూ పరిశుభ్రంగా ఉంటుంది.

అద్దె కొంపలో ప్రవేశించేక, ప్రకాశానికి పరిసర ప్రాంతాలు అనుకున్నంత త్వరితగా లేవు. ఫర్లాంగు దూరంలో చేపల బజారు - మాంసం అమ్మే అంగడి - నీనీమా థియేటరు ఉన్నాయి. జనం ప్రవాహంలా ఎడతెరిపిలేకుండా రాత్రి ఒంటిగంటవరకు ఏదో పనిమీద రోడ్డుమీద నడుస్తూనే ఉంటారు. తన అద్దెభాగం విధివైపు ఉండడంవల రోడ్డుమీద గడచిపో అంతా ఇంట్లో జరిగినట్లే ఉంటుంది. నీనీమాకి వెళ్ళవచ్చే జనం వాదావిడి, కేళలు - ఒంటి గంటవాకా గుకాణాల్లో వెలిశే రైల్లు - విధి సందడిగా ఉంటుంది. ఇంటి వెనక ఒక మురికికొలవ, దాన్ని బట్టి దోమల బాధ.

మరిగి గదిలో ఒంటరిగా పడుకున్న ప్రకాశాన్ని 'కులాసాగా నిద్రపోతున్నావా' అని పరామర్శ చేస్తున్నట్లు చిల్లెలకలు చెవిదగ్గర కిచికలాడి, ప్రకాశం కదిలగానే, తుద్రుమని పారిపోతున్నాయి. చిల్లెలకలపై వేటచేస్తున్న పిల్లలు రెండు పోటీలో కొట్లాడుకుంటూ యింట్లో గందరగోళం చేస్తున్నాయి. నర్తకమాసాలు మంచాలపండ్ల, అతిడి కిరీటంలో దాగుడు మూత్ర లాడుతున్నాయి. రాత్రి సరిగా నిద్రలేదు. పిటికీతోడు ఇల్లరికపుట్టుడు మద్దల వాయిద్యంలో కొంచెం చెయ్యి తిరిగివచ్చాడు. మరకథలు, సంగీత కచేరీలు, ధీరతనాట్యాలు, మొదలైన సందర్భాల్లో అతడు తిరుమ కనిపిస్తాంటాడు. పగలు

ఉళంతా తిరిగి తిరిగివచ్చి, రాత్రి భోజనం చేసి, మద్దల వాయిద్యం సాధన చేశాడు. బావగారికి తోడుగా, మరదలు పిల్లనప్పుడల్లా హార్మనీ మొదలు పెట్టేది. అటువైపున పంతులమ్మ పగలల్లా ఉద్యోగం చేసి వచ్చి బడలికనుంచి లేరుకుందుకు రెడియో (తిప్పి ఇంగ్లీషు మ్యూజిక్ - నీలనమంచి వచ్చే హిందీ పాటలు నిత్యమూ విన్నది. ఇంటి ప్రక్క జరుగుతున్న యీ సంగీత కార్యక్రమాలతో రాత్రి చదువు సాగక ప్రకాశం చికాకుతో వు ప్రకాలు మానేసేవాడు.

పగలల్లా, పిల్లలే రాత్రి కు కూడా మాణిక్యం దగ్గర కూర్చుని ఇంటియజమాని పెద్ద కూతురు ఏవో పనికిరాని కబుర్లు చెబుతూనే ఉన్నది. ఇతరుల గొడవల్లో కలగజేసుకోవాలనే ఆసక్తి లేకపోయినా, విరామకాలం ఏదో విధంగా గడపడానికి ఆమెని ఇంట్లోకి రానిచ్చేది మాణిక్యం. మొదటి రోజుల్లో దూర దూరంగా వున్నా, క్రమంగా పంతులమ్మ కూడా తీరిక వేళ మాణిక్యం వద్దకు వచ్చి కూర్చున్నది. రాత్రి కు చదువుకుందామని కూచునేసరికి, వంటింట్లో లోకాభిరామా యగం ప్రకాశానికి తలనొప్పి వుట్టించేది. అక్కడికి రాత్రి కు కబుర్లు పెట్టవద్దని ప్రకాశం తల్లితో చాలాసార్లు చెప్పాడు. 'వాళ్ళు వస్తాంటే పొమ్మని ఎలా అనమరా? అని తల్లి అన్నది. ఇటుతల్లిని గట్టిగా ఏమీ అనలేక, అటు పొయింటివారిని ఏమీ అనలేక, తన చదువు సాగడంలేదని చిరాకుపడేవాడు ప్రకాశం. సంసార బాధ్యతలు, అద్దెకొంపలో అల్లరి - రాధమ్మను మానేందుకు రోజూ ఆమె యింటికి వెళ్ళడం - మొదలైనవాటితో ఉన్న కాస్త విరామకాలం కూరించి పోయేది. కౌతలలో ఏది వింటే దాని మీద ఆధారపడి చదువు సాగించేవాడు ప్రకాశం.

అద్దెకొంపలో చేరాక సాంబు కీది తండ్రి పరిణామం వచ్చింది. పైకి అన్నగారికి, తల్లికి, భయపడుతున్నట్లు కనిపించినా, వాళ్ళు ఎదురుగా లేనప్పుడు, సాంబు చేసే అల్లరి యింత అంతా కాదు. సాంబు అప్పటికి అయిదవ ఫారంలోకి వచ్చాడు. ఒడ్డు పొడుగు ఆకారం వెలిగాయి. చదువులమీదకన్న అట్టల్లో ఆసక్తి మొదలయింది. సాధారణంగా ప్రతీసంవత్సరం చెడుగుడి, హజంవ్, ఫుట్ బాల్ అట్టల్లో ఇండి

కప్పులు, మెడల్లు నం పొడి గూనే వున్నాడు. అవి చూసి మాణిక్యం, మురిసి పోయేది. ప్రకాశం తమ్ముడి బహుమతులు చూసి సంతోషించినా, సరిగా చదవటం లేదని మాత్రం లోపల అనుకోనేవాడు. ఇంటి యజమాని రెండో కూతురు కూడా సాంబు స్కూల్లోనే అయిదవ ఫారంలోనే ఉంది. అద్దెకొంపకు వచ్చేక, సాంబుకు, ఆమెకు స్నేహం కలిసింది. స్కూలుకు సాధారణంగా కలిసి వెలివచ్చేవారు. ఆమె సాంబు దగ్గరకు వచ్చి వు ప్రకాలు నోట్సు, పట్టుకు పోతూండేది. సాంబుకూడా ఆమెను ఏదో సాకుమీద రోజూ కలుసుకుంటూనే వుంటాడు.

తన చదువులు, పనుల్లో నిమగ్నమైన ప్రకాశానికి సాంబు ప్రవర్తన సరిగా లేక యడంలేదు. 'మీ తమ్ముడు కౌసులూ బాగా అల్లరి చేస్తున్నాడోయి' అని తన్నెరిగిన టీచర్లు చెప్పితే, ఒక్కొక్కప్పుడు తమ్ముడిని కూకలేసేవాడు. కాని రోజులు గడుస్తూంటే సాంబుకుంచి వింతకథలు కూడా విససాగేడు. కాసులో ఒక అన్నయిని జడపట్టాడు లాగేదనీ, తెలుగు మేసారిని వెనకనుంచి అరటిపండు తొక్కతో కొట్లాడనీ, ఎవరో తోటిని దాస్యరిని అట్టల్లో మడమవేసి, కాలు విరగొట్టేంత పనిచేశాడనీ, ఎవరో ఒక విద్యార్థిని పదిమంది లోనూ పట్టుకు కొట్లాడని ఇలా ప్రకాశానికి వార్తలు వస్తున్నాయి. అయినా కళ్ళనో చూచినాటినుంచి ఖచ్చితంగా ప్రశ్నించలేకపోయాడు ప్రకాశం.

ఒకరోజు ప్రకాశం మనస్సు స్థిమితంలేక పరిశీతులు పర్యాలోకన చేసుకుంటూ పొద్దునైపు పికాడువచ్చాడు. ఊరువివర పొద్దుకు ఎప్పుడో పిల్లలే వెళ్లేవాడు. కాని ఆరోజు ఏదో ఆలోచిస్తూ, గడచిన దూరం గుర్తులేక, ఎదురుగా కనిపించిన పొద్దులో కూర్చున్నాడు. చల్లగా రి వినోంది. రేడియో వార్తలు వినిపిస్తోంది. ప్రకాశం ఒకటిన్నెమీద కూర్చున్నాడు. జనం మసలు తున్నా, పొద్దు చాలా ప్రకాంతంగా ఉంది. సాయంత్రం ఇక్కడ కూర్చుని చదువుకుంటే బాగుంటుందేమో అనుకున్నాడు. పొద్దులో కూలగా ఎర్రవా

అబ్బ! ఒకేజలులు...భారము...

అమ్మతాంజనం వాడితే ..

తగ్గిపోయింది

అమ్మతాంజనము

తన్ను తానుమని కొకా అక్కడకు వచ్చి జమీవుకుంటామని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఏదంటే కానుంటుందా అని పొద్దు చుట్టూ పరార్లు ప్రారంభించాడు. దక్షిణ భాగాన నులురుగా పెరిగిన పూలపొదలు వరుసగా నుంచున్నాయి. పొదపొద తుధ్య కొంతదారికిన్నా అక్కడకువచ్చున్నవనం, పొద్దులోనివారికి కనిపించరు. పొదల తుధ్య తిన్నెలుకూడా కనిపించేయి. ఈస్థలం చాలా కానుంటుండు వసుకుంటూ లోపలికి వచ్చాడు ప్రకాశం. ఎదురుగా కనిపించిన వ్యక్తంజానీ నిశ్చయమై నిలబడిపోయాడు. తిన్నెమీద ఒకవైపున పుస్తకాలుపెట్టి సాంబు, అతని స్నేహితురాలు ఒకరినొకరు ఒరుగుకుంటూకూర్చుని ఒకరికళ్లలోకి ఒకరు చూసుకుంటూ మాట్లాడుకుంటున్నారు. చూచావుగా ప్రకాశాన్నిచూసి ఆమె గబుగున్నన లేచి పుస్తకాలు అందుకుని లేచి తల వంచుకుని పొద్దుప్రక్కనుంచి గబగబ నడిచి వెళ్ళిపోయింది. సాంబు నిర్భాంకపోయి కంగారుగా పొద్దు వడమటిగేటువైపు పరుగెత్తాడు.

పడవోరుపంకర్పరాలు నిండని సాంబు అన్నదే కృంగారకలాపం కొనసాగించడం చూచి ఏమనుకోవాలో ప్రకాశానికి అర్థం కాలేదు. వచ్చనిమీద పంకర్పరాలు నిండు తున్నా కాను స్త్రీవైపు దృష్టి మరల్చ లేదు. పైగా స్త్రీ అంటే, అతనికి అదొక విధమైన ఉపేక్షాభావం. దైరాగ్ర్యతత్వం ఒంటుబట్టించుకున్న ప్రకాశం సాధ్యమయి నంతవరకు స్త్రీకి దూరంగా వుండామని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. సాంబును యింటి దగ్గర మోకలేద్దామనుకున్నాడు. ఒకవేళ తల్లికి యాదావయం తెలిస్తే కొడుకు పొద్దు పోతున్నాడని కాథ వదులుంచేమో అని అనుమానించాడు. అందుకని ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు సాంబును కోలేద్దామని వచ్చిన కోపం దిగబ్రుంకుకున్నాడు ప్రకాశం.

రాత్రి యింటికి వచ్చాక సాంబు, ప్రకాశం దృష్టిని వడమందా నక్కునూ, దూర దూరంగా వున్నాడు. ప్రకాశం కూడా తిమ్మడిని మోకలేనే సమయం ఇది కాదని, చూసే చూడనట్లు తన పనుల్లో నిమగ్నమైయాడు. అలాగే లేదంటూ, సాంబు ప్రకాశం పంక్తి భోజనానికి రాలేదు. ఇది గమనించి తీరుకున్నాడు ప్రకాశం.

అన్న తమ్ము ఏవిధంగానూ కోపపడక పోడం సాంబుకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. కోపం ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు ప్రకాశం ఒక్కొక్కసారి తీరుకుని మరొక సమయంలో ఆ కోపం వెళ్ళగక్కడం సాంబుకు తెలుసు. జమీనా ఆ పద్ధతే ఆవలంబిస్తున్నాడు అన్న, అనుకున్నాడు సాంబు.

ప్రకాశం మరొకరోజు స్నేహితుల ను తంకంమీద సినిమాకు వెళ్ళాడు. కొంచెం ఆలస్యంగా సినిమాకు వెళ్ళడంవల్ల, ఆట మొదలైతేకాదు. స్నేహితులతో సరదాగా కబురు చెబుతూ సినిమా చూస్తున్నాడు. ఇంటర్ వెల్ లో లెట్లు వెరిగాయి. బయటికి వెలి కాస్త చల్లగారి పీలుద్దామని లేచాడు. వెనుక మర్రిలలో సాంబు ఇంటి యజమాని చిన్న కూతురు కనిపించారు. సినిమా గురించి కావోయి తీవ్రంగా చర్చించుకొంటున్నార. ప్రకాశం లోలోపల ఉలికికోపం అణచుకుని బయటికి వచ్చేవాడు. సినిమానుంచి సాంబు కదలకపోడంవల్ల, తమ్ముడు తమ్ము చూడలేదని భావించాడు.

ఎవరివారిని నాడు, ఇంటికి వచ్చేవాడు. ప్రకాశం యింటికి వచ్చిన పదినిమిషాల తర్వాత సాంబు ఇంట్లో అడుగుపెట్టాడు. భోజనానికి మామూలుగా వచ్చేవాడు సాంబు.

‘ఎక్కడికి వెళ్ళావురా?’ ప్రకాశం కోపంతో ముఖం చిటికించాడు.

‘స్నేహితులు రమ్మంటే, సినిమాకి వెళ్ళాను’ వనిగాడు సాంబు.

‘అడ స్నేహితులా?’

సాంబు అన్న ముఖం చూసి కంగారు పడ్డాడు. తల్లి ఆశ్చర్యపోయింది.

‘తే...దు’ తడవడ్డాడు సాంబు నతా భావంలో.

‘ఈసారి చాస్తో నువ్వు కన్నీసే ఒక్క చూపం చేస్తాను. నిన్నుగురించి అవధాని మామయ్యకు ఉత్తరం వ్రాస్తాను’ సాంబు తలదించుకున్నాడు.

‘ఏమిటిరా నంగతి’ అంటూనే మాణిక్యం నంగతి గ్రహించుకుంది.

సాంబు కూడా అనుమానపడ్డాడు, అన్న తమ్ము సినిమాలో చూసిఉంటాడని.

అన్నదమ్ము రిద్దరూ భోజనం చేస్తూ యింకేమీ ఘర్షణ వడలేదు. కానీ గా భోజనం ముగించి ఎవరి ప్రక్కలమీద వాడు వడుకున్నారు.

మాణిక్యానికి సాంబు ప్రకారం కాథ కలిగించింది. ఇంక చిన్నతనంలోనే చెడి పోతున్న సాంబు ఎట్లా కానుపడతాడా అని విచారించింది. ప్రకాశానికి, సాంబుకు అవధాని మామయ్య అంటే గారకమే కాక భయంకూడా ఉంది. ఇంకా సాంబు యా విధంగా చెడిపోతున్నట్లు కనిపిస్తే, అవధాని చేత చివాట్లు పెట్టించడం ఒక్కటే మార్గ మనుకుంది మాణిక్యం. ఈ విషయం ఎవరికి తెలిసినా కుటుంబ ప్రతిష్ఠకు భంగమని, ఈ విషయాన్ని మాణిక్యం తన మౌదయంలో రహస్యంగా చాచుకోవాలని నిశ్చయించుకుంది.

ఉ ద య కి ర నా లు

తరంధామయ్య, సోమయాజులును వెంట
తెట్టుకుని మాణిక్యంయింటికి వచ్చాడు.
సాధారణంగా నిరసనభావం చూపించే
తరంధామయ్య ప్రత్యేకం తనిగట్టుకుని
యాదానికి వచ్చినరీతి మానీ ఆశ్చర్యపో
యింది మాణిక్యం.

‘అంతా కులాసా!’ తరంధామయ్య
ఇంట్లో కుర్చీలో కూడు వార్చి మరలం అడి
గాడు.

‘అఱి, పిల్లలు కేతుకా!’

‘అఱి’

ప్రకాశం ఎదురుగా వచ్చి మాడ్చు
వాడు.

‘ఏం బాగా చదువుకుంటున్నావా?’

‘అఱి’

‘ఇంటరులో చూర్కలు కాగా రాకే
మలా’

‘కళ్ళవడి చదివేవుంటాడు’ సోమయా
జులు అయాచికి మైన సానుభూతి చూపిం
చాడు.

ప్రకాశం మానంగా ఊరుకున్నాడు.

‘ఇదేమిటే యింత చిన్న యింట్లో
ఉంటున్నావా? ఈ పాఠశాలలో ఎల్లా
ఉంటున్నారే? అద్దెయింతి?’

తరంధామయ్య తనొక్కడే వాళ్ళ
క్రయోధిలాపి అన్నట్లు ప్రశ్నించాడు.

‘ఉన్న డెబ్బులో సర్దుకోవాలిగా!...
మీ రూపాయలు అద్దె!’

‘నాకు యిద్దంలేదునుమి యిటువంటి
యిళ్ళలో అవసరమే!’

ఇంటి కప్పు, వాసాలు, వండికొక్కుల
కన్నాలు అన్నీ బాగ్రతగా పరిశీలించాడు
తరంధామయ్య

‘మాడవోయి బావా! ఆ యిల్లా నల్ల
రూపాయలకు మదుడుకుందేమో చూడు.
పిళ్ళ కూడా నాతోటే ఆ యింట్లో
వుంటారు.’

సోమయాజులు చిరునవ్వు న వ్యాధి
ప్రకాశాన్ని చూసి.

తరంధామయ్య సోటినుంచి అన్ను తం
లాంటి మాటలు ఎలా వస్తున్నాయో అని
ప్రకాశం అనుమానించాడు. మాణిక్యం
అన్నగారిలో క్రొత్త పరిమాణం వచ్చిం
దనుకుంటూ, కారణం కూడా లొంత
గ్రహించుకోగలిగింది.

‘మంచిది. వస్తానే! ఒక వారంలోబాల్లో
మీ వదన పిల్లలు కూడా వస్తారు’ అంటూ
తరంధామయ్య వెళ్ళిపోయాడు.

సోమయాజులు నల్లరై రూపాయలకు
యిల్లు స్థిరపరిచాడు. ఎనిమిది గదులు, ఒక
వరండా, పెద్దవోడీ, మకాయి, -రైట్లు, -
ఇల్లు వికలంగా అందంగా వుంది. తరంధా

మయ్య కుటుంబంలో ఆ యింట్లో దిగాడు.
అన్నగారు వదిసార్లు ఆహ్వానించినందువల్ల
కొదనలేక మాణిక్యం పిల్లలతో చేరింది ఆ
యింటికి. ఆ యింట్లో మాడు గదులు
మాణిక్యం కుటుంబానికి యిచ్చి తక్కిన
భాగం తరంధామయ్య వాడుకుంటున్నాడు.
శ్రావంతిని భార్య భారంలానూ, సోనుకు
వి. పి. లానూ చేర్చించాడు.

చిటిబాబు చనిపోయేక, చామంతిని
ప్రకాశానికి యిచ్చి పెండ్లిచెయ్యాలినిన పరి
ష్ఠితి వచ్చింది. మామయ్య ప్రకాశాన్నే చేసు
కుంటానని మోజు చూపించడం ఒకవిధంగా
ప్రసంగికుడా మార్పు కలిగింది. స్కూలు
సైనులు చక్కటి మార్పులతో పాఠశాలయిన
ప్రకాశం చాలా తెలివైనవాడనే అభి
ప్రాయం ఆమెలో కలిగింది. బుద్ధిమంతుడైన
మేనల్లుడికి క్రే పిల్ల నుభవడుతుందని ప్రసంగి
వాడించింది.

కాన చదువు చెప్పించకపోయినా, అవ
ధాని వట్టులలో ప్రకాశాన్ని వి. పి. లా
కూడా చేర్చించాడని విన్నాక తరం
ధామయ్యబుద్ధికుడా మారింది. మామయ్య
ప్రకాశాన్నే పెండ్లి చేసుకుంటానంటూ
వట్టువట్టుడం - తన సహాయం తనండా
ప్రకాశం చదువు పొగించడం - పెండ్లిచేస
నిదయాలు ఆలోచించి, అంతకన్న మంచి
వరుడు మామూలుకట్టునికి దొరకడం కష్ట
మని తరంధామయ్యకూడా ఒక్కొక్కప్పుడు.
అందువల్ల తరంధామయ్యకు ప్రకాశంమీద
అదరణ, అనుగ్రహం కలిగాయి. ప్రకాశం
వి. పి. శ్రాద్ధిచేసేలోపుగా అధికంగా అవసర
వదుతున్న అగ్ని కుటుంబాన్ని తోచిన
విధంగా ఆడుకోవాలనుకుని, కాకినాడ
బడిలి అవడం తన అద్దెకుం అనుకుంటూ,
తరంధామయ్య మేనల్లుడిని చేరదీశాడు.

చామంతి పిల్లగా అందంగా ఎదిగింది.
పెండ్లికాదు వచ్చిందని భార్యభారంతో
ఆమె చదువు ఆపేకాదు తరంధామయ్య.
ఇంట్లోనే తల్లితోపాటు గృహకృత్యాలను
చేర్చుకుంటూ, దొరికిన కథలపుస్తకాలను
చదువుకుంటోంది. మాణిక్యం చామంతిని
మానీక ప్రకాశానికి యిచ్చి పెండ్లిచేస్తే
ఎంత బాగుంటుందని లోతుల మురిసింది.
కానిధనికుడై పెద్దసహోదాలోఉన్న తరంధా
మయ్య ఆ ప్రేమ తనకొడుక్కు పిల్లనిస్తాడని
దోహించుకోలేకపోయింది. అయినా అన్న
గారు చూపించే ఆదరణకి ఇదే కారణం
కాదుగదా అని తట్టకపోలేదు.

తరంధామయ్య పెంబొందింతుకున్న పర
పతి తలుపుబడివల్ల ఎరుగున్న వర్తకులు,
ఉద్యోగులు, అభివృద్ధిపథంలో పారసిల్లే
మనుష్యులు, అవ్వడవ్వడు పత్రయలు అరటి

తండ్రి, మామిదినండ్లు అరటి పత్రయలు
యిస్తూనే వారు. వట్టులూనే సంతోషంతో
తరంధామయ్య స్వీకరించేవాడు. వాటిని
స్వీకరించినభాగంలో సగం రత్నకుండా
మాణిక్యం కుటుంబానికి అందచేస్తూనే
వాడు.

అవధాని తండ్రి డెబ్బుయింపాంబులు
చాలా ప్రకాశం, మాణిక్యం, పిల్లలూ
సరిగా జల్లెలలేక అవ ప్రవదుతున్నాడు.
మానీపోయిన కొవరంగం ఆడి కట్టుపంచెతో
మాణిక్యం కనిపించింది ఒకరోజు తరంధా
మయ్యకు.

‘జల్లెలేమిటే?’ అని ప్రాధున్న తరం
ధామయ్య అనడం, సాయంత్రం ఒక తాను
పైను ఇంట్లో వ డెయ్యడంనూడా జరి
గాయి.

ప్రకాశానికి వి. పి. లా స్కూలుఅరటివ్వ
దొరకలేదు. ఒక నెల అవధాని డెబ్బు
కొంచెం అవసరంగా తండ్రికి. కాకే
తరం కట్టాలనుకుంటూ తికమక వదుతుూ నీం
చేద్దామ అని మాణిక్యం ప్రకాశం అను
కునే మాటలు విని తరంధామయ్య, ‘డెబ్బు
అవసరమైతే న న్ను అడగకూడదటరా,
నేనేం వరాయివావా?’ అంటూ వర్చు
లాంచి తత్వణం అరవైరూపాయలు తీసి
యిచ్చాడు. ప్రకాశానికి ఆశ్చర్యం,
అనందం, మిరిమిరిపోయాయి.

నీ సహాయం చెయ్యకుండా, అభివృద్ధి
వచ్చిన పిల్లాడిని అబ్బడిగా చేసుకుంటామని
ప్రయత్నించినట్లు తిన్న లోకం నిందిత
కుండా, తరంధామయ్య, ప్రకాశం కుటుం
బానికి కావలసిన సదుపాయాలు ఒక కంట
మాన్యు నే వున్నాడు.

అలాడు సంత్రాంతి తండ్రిగ. మాణి
క్యాన్ని, సోమయాజుల్ని తను కుటుంబా
లతో భోజనానికి ఆహ్వానించాడు తరంధా
మయ్య. భోజనాలయాత్రక అందరికీ క్రొత్త
జల్లులు యిచ్చాడు.

‘ఈ జల్లులన్నీ ఎదురుకురా అనవస
రంగా!’ అంటూ నీతమ్మ తన క్రొత్తచీర
అందుకుంది.

‘మర్నీ ఇటువంటి వంతుగనాడు అందరం
కలిసి ఉంటాం కనుకనా?’ అన్నాడు తరం
ధామయ్య.

మాణిక్యం కుటుంబానికి క్రొత్తజల్లులు
ఎల్లాగా యివ్వడవల్సివున్నాడు కనుక, సోమ
యాజులు కుటుంబానికి కూడా ఆ జల్లులలో
భిర్యు కొంచెం ఎక్కువ అయినా, జల్లులు
పెట్టాలని నిశ్చయించాడు తరంధామయ్య.
ఈ పనివల్ల బావకు మంచిగా కనిపించవచ్చు;
మొందే ముందు తన ప్రయత్నాలకు అతిశయ
బాగా సహాయపడనూవచ్చు అని ఆశం
చాడు తరంధామయ్య.

అనుకున్న వడ్డెతిలో సోమయాజులు
ప్రసంగం కదిపాడు.

‘చామంతి పెళ్ళి ఎక్కడు స్థిరమవుతుంది? త్వరలో మాకు జాతకముక్తులు పెట్టించాలి.’

‘ఏమిటం అంటే అన్నీ కలిసిరావాలి గదా!’ తరంధామయ్య ప్రశస్నంగా చూచి కన్నులు పులుకుతూ చూశాడు.

చూచి కన్నులు బాగ్రగా సంభాషణ వింటుంది. ‘ఇంట్లో వి. పి. చదువుతున్న మేనల్లుడు ఉన్నాడుగదా! వాణికిచ్చి పెండ్లి చేసియ్యకోయి!’

సోమయాజులు ఆనాటి సంభాషణ పారాంశం నూచించాడు.

చూచి కన్నులు ముఖం పువ్వులా నికసింది, అన్నపైపు ఆశ్రుతో మోసింది.

‘ఏమంటావో చూచి కన్నులలో నీరవు ప్రసించింది.

‘మీరంతా ఒక్కటంటే నాకేమి అభ్యంతరం?’

తరంధామయ్య వత్సేకాడు.

చామంతి క్రొత్త నీలంబులు పట్టించుకుని ముందు సిగ్గుతో గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. కాబోయే భావపైపు మలుకుతూ చూసేడు బోను.

చూచి కన్నులు తరంధామయ్య చూపుతున్నట్లు ప్రకాశంపైపు చూసింది.

మునుముగా క్రొత్తలాగు చొక్కాతోడు కుట్టని ముచ్చట ప్రకాశం ముఖంలో ఏవో తీవ్రతలతో చివలు మేనుల్లా కమ్మినట్లు కనిపించాయి.

‘కుర్రాడు ఒక్కటంటే నాకేమి అభ్యంతరం? చూచి కన్నుల తన యిక్కడ నూచించింది. అందరూ ప్రకాశం ముఖంపైపు చూశారు.

‘వీరా! చామంతిని పెళ్ళిచేసుకోమని మీ మామయ్య అంటున్నాడు’ సోమయాజులు ప్రతిపాదించాడు.

ప్రకాశం ఆలోచనతో తలదించుకున్నాడు.

గదిలో కిటికీలోంచి ముచ్చట చామంతి ప్రకాశంనోట వింటూలు వస్తాయో అని ఆశ్రుతో తేచివుంది. ఆమెగుండెలోంచి ఏవో రైళ్లు పరుగెడుతున్నట్లు కనిపించింది.

‘అదేమిటిరా నాయనా! పిల్లనిచ్చి పెళ్ళి చేస్తానంటాంటే అలా తలదించుకుంటావేమిటి? సిగ్గుమిటి? బాగుంది! నీతిమయ్య అన్న మాటలకు అందరూ వత్సేగు. ప్రకాశం కూడా వత్సే ఆపుకోలేకపోయాడు.

‘అనుగో! వత్సేకున్నాడు! సంగారం లాంటి పిల్లను ఇస్తానంటే వద్దనే మగా వత్సేకు? నీతిమయ్యకు ఉత్తరపద్ధంగా సోమయాజులు అందుకున్నాడు.

‘ఓ తప్పకుండా చేసుకుంటాడోయి!’ ఒక తీర్పుచెప్పేసింది సిగ్గుమయ్య.

‘నాన్నాడా నీకే సిగ్గుపడుతున్నాడని, ప్రకాశంమానం అంగీకారంగా భావించి

చాడు తరంధామయ్య. తనకు రెండోది అడగడం దుష్ ప్రకారం తనమానం మార్చుకోలేదు. ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు కొడుకు అభిప్రాయం తెలుసుకుంటామని చూచి కన్నులు తేరుకుంది.

సంతోషంతో తరంధామయ్య పిల్లల నందరినీ సిగ్గుమయ్య వంటాడు. పిల్లలకు పోయంగా ఉంటానంటూ నీతిమయ్య కూడా సిగ్గుమయ్య వెళ్ళింది.

పెళ్ళిమాట తలపెట్టగానే ప్రకాశానికి భావ ఎక్కువైంది. చదువు పూర్తిచేసుకుని, సంపాదనపరుడయితేనే కానీ పెండ్లి చేసుకోడం భావ్యంకాదనే అభిప్రాయం అతనిలో ఏర్పడింది. మేనమామ సంపాదనపై ఆధారపడుతున్నాడు. చెల్లెలు పెళ్ళి, తమ్ముడు చదువు, తన ఉద్యోగం మూడు శ్రమశ్రమ ఎదురుగా కనిపిస్తున్నాయి. ఆస్తి పొన్నులా లేవు. అటువంటప్పుడు పెండ్లి చేసుకుని సంసార బాధ్యతలు యిసుమడింప చేసుకోడం మంచిది కాదనే నిర్ధారణకు వచ్చేడు. దానికితోడు అతనిలో ప్రణయ తున్న వైరాగ్య వ్యక్తపరం తరంధామయ్య అతనిని దూరంచేస్తున్నది. సంసారంలో వదిలి, బాధ్యతలతో సతమతమాటూ, నిత్యం అవస్థపడేకంటే పెండ్లి చేసుకోకుండా ఒంటరితనంతో గడవడం మంచిదని ప్రకాశం తిరుమ తలపోస్తూఉంటాడు.

■ బాధ్యతల తీర్పుకున్నాక, ఈ ప్రపంచ విషయాలనుంచి విరమించి ఆధ్యాత్మికచింత

నలో కాలం గడచుటకు మంచిదనే అభిప్రాయం అతనిలో చేరు నాటుకుంది.

‘చామంతిని పెళ్ళిచేసుకుంటే చామం టుండిరా’ చూచి కన్నులు తలకరించింది జోబా.

తల్లిపైపు కోసంగా చూశాడు ప్రకాశం. ‘ప్రకాశం అంటే పెళ్ళి తప్ప మరెండు ముఖ్యంగా కనిపించటంలేదు మీకు’ కనిరాడు ప్రకాశం.

‘అదేమిటిరా! అంతన్న మంచిన్నీ నీకు దొరుకుతుందా?’

‘ఓం ఓం! దీనికా లేదు కానీ, అప్పుడే పెళ్ళి. చదువులు పూర్తికాలేను! ఉద్యోగం లేదు! ఆస్తి కొంచెమేనా లేదు! పెళ్ళాన్ని ఎలాగ పోషించడం!’ తన సహనశ్రమ వికారపుపెట్టాడు ప్రకాశం.

‘అలా అని పెళ్ళి మానుకుంటారట్రా! ఇంత కాలం ఎలాగడిచేస్తో, ఇకమొందు కూడా అలాగే గడుస్తుంది!’

‘కమ్మర్లు చెప్పగానే నరకాడు! బరగాలి! అప్పుడు చూడాలి!’

‘ఆ గొడవలన్నీ నీ కెందుకు? మీ మామయ్యలు మానుకుంటారట్రా!’

‘సిగ్గులేకపోతే నరక! ఎన్నాళ్ళు బాళ్ళ మీద ఆధారపడండి!’

‘ఎన్నాళ్ళు అవసరమైతే అన్నాళ్ళా!’

‘గొప్ప తెలివైనదానివి!’

ప్రకాశం వినుకుంటుంటూ చూచి కన్నులు వత్సే వచ్చింది.

ప్రమాద రక్షణకు

ప్రశస్తమైనది

భీమా

ఎక్కడో ప్రమాదం వచ్చేదీ, ఏ క్షణం ఎలా ఉండేదీ తెలియని ఈదినాలో

- అగ్ని • మోటార్ కార్ • వాహన నష్టపరిహారం
- వాక్ • వయదీరితే గ్యారంటీ • మొదలైన విమానము

— ఈ లో సంతృప్తి ఉంది —

యునైటెడ్ ఇండియా ఫైర్ అండ్ జనరల్ ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్,

“యునైటెడ్ ఇండియా లైఫ్ బిల్డింగ్స్”

ఎన్ టి కే - మద్రాసు.

Telephone : 4241. Telegrams : “UNIGEN”

(బాంబే) :

కొంబాయి - కలకత్తా - కొంబో - సింగపూరు - విజయవాడ -

డిల్లీ - పాట్నా - లక్నో - బెంగళూరు - కోయంబతూరు.

★ ఉదయ కిరణాలు ★

‘నానందిరా నీ పరన! పిల్ల నచ్చించా అంటే యివన్నీ ఎందుకు కదవడం! పిల్లని చేసుకుంటానంటే ముహూర్తం నిశ్చయిస్తాం పెరికి!’

‘పెళ్ళి... పెళ్ళి... పెళ్ళి!!! ఇది తప్ప ప్రపంచంలో మనిషికి కావలసినది యింకేమీ లేదు!’ అదన్నూ తిరిమాటకు సమాధాన మీయక నిధిలోకి విసురుగా పెళ్ళిపోయాడు ప్రకాశం.

తండ్రి పోయినప్పటినుంచి అవధాని ప్రకాశాన్ని పోషిస్తున్నందువల్ల, అతనికి ముఖ్యంగా తన పిల్లను ప్రకాశానికి యిచ్చి పెండ్లి చేయడమిప్పుడున్నానని తెలియ జేయడం అవసరం అనుకున్నాడు పరంధామయ్య. తమ్ముడికి ఉత్తరం వ్రాయగా జవాబు వచ్చింది! ‘ప్రకాశం మాణిక్యం ఒప్పుకుంటే తన కేవల అభ్యంతరం లేదని.’ జవాబు లేకుమని మాణిక్యాన్ని సమీపించాడు పరంధామయ్య.

‘ఈ యేడు పిల్ల పెళ్ళి చేయాలని ఉంది. ప్రకాశం ఏమన్నాడు?’

‘మీరంతా చెబితే కాదంటాడా?’ మాణిక్యం ఎటు తేలకుండా తప్పించుకుంది. ప్రకాశం పెండ్లికి ఒప్పుకున్నాడనుకుని సంతోషిస్తాడాను పరంధామయ్య.

సోమయాజులు ఒక ముహూర్తం నూచించాడు.

‘నీ పెళ్ళి నిశ్చయమయ్యిందీరా!’ పరంధామయ్య ఒకరోజు రాత్రి ప్రకాశంతో అన్నాడు.

తన యిష్టాయితాలు పరిగణించకుండా పెళ్ళిముహూర్తం నిశ్చయించబోతున్న పరంధామయ్య, సోమయాజులు వైపు నిర్భాంతపోయి చూశాడు ప్రకాశం.

‘నా కిప్పుడు పెండ్లి చేసుకోవడం యిష్టం లేదు మామయ్యా!’ ముఖం చిటికెత్తు తల దించుకున్నాడు.

‘ఏం! సోమయాజులు కనుబొమలు ఎగిరాయి.’

‘వదులు పూర్తయి, ఉద్యోగంలో చేరితే కాని పెండ్లి చేసుకోను.’

‘వాటికి పెళ్ళి అజ్ఞేమిచ్చింది!’

‘అడవికాదు. నాకిష్టం లేదు. అంతే!’

‘నీకోసమని అప్పటిదాకా ఎదిగినపిల్లకు పెళ్ళి చేయకుండా వుంచమన్నావా? సోమయాజులు రుద్రుడైపోయాడు కోపంతో.’

ప్రకాశంలా మానం.

‘చేప్పేది ఏదో సరిగా చెప్ప! పిల్ల నచ్చలేదా?’

ప్రకాశం మాట్లాడలేదు.

‘అదైతే, విప్పి చెప్పమడమా?’

‘పిల్ల నాకులేదని నేనెప్పుడూ అనను?’

‘మరి?’

‘ఇప్పుడు నాకు పెళ్ళి యిష్టం లేదు!’

‘ఎప్పుడు చేసుకుంటావు?’

‘అది నే చెప్పలేను!’

‘అలా తికమకగా మాట్లాడకపోతే పిల్ల నచ్చలేదని చెప్పమడమా!’

‘నాకు పెళ్ళి చేసుకునే ఉద్దేశ్యం లేనప్పుడు పిల్ల నుంచి అభిప్రాయమివ్వడమనే ప్రసక్తి వోటులేదు!’

‘అ! ఎంత పెంకితనంగా సమాధానం చెబుతున్నావు?’

‘ఇంతకన్న చక్కటి సంబంధం వస్తుంది నీకు?’ పట్ల కొరికాడు; సోమయాజులు ఉగ్రుడై.

బహుశా చామంతి నచ్చక ప్రస్తుతం పెళ్ళి చేసుకోనని ప్రకాశం ఎత్తుచేకాడనుకున్నాడు పరంధామయ్య. కాశీలో వదులుతున్న వాడికి తోటి విద్యార్థినులు ఎంతో మంది అందిగా కనిపిస్తారు. ఆ దృష్టికి సంసారపక్షంలో ఉన్న చామంతి సరిగా కనిపించకపోవడం అసహజం కాదు. అయినా కొంచెం ఓరిమి వహించడం మంచి దమకున్నాడు పరంధామయ్య.

‘పోనీ యింకో తెల్లార్లు ఆగుదాం! ఈలోపుగా వాణ్ణి ఆలోచించుకోనీ!’ పెళ్ళి

ముహూర్తం గడుపు పొడుగించాడు తరంథామయ్య.

ప్రకాశం ఏమనకుండా పెళ్ళిపోయాడు తనగదిలోకి.

మాణిక్యం ఒక నిట్టూర్పు విడిచింది.

‘ఏమే! ను చెప్తా నా నచ్చ చెప్పలేక పోయావా?’

‘నే చెప్పవలసింది చెప్పాను. ఎదినే కుర్రాడు మనమాట వింటారా?’

సోమయాజులు కిచ్చిన సమాధానంలో మాణిక్యం కూడా చామంతిని ఇచ్చపడటం లేదా అనే భావం స్ఫురించింది. పరంధామయ్య తక్షణం అడిగాడు.

‘చామంతి నుంచి నీ అభిప్రాయం!’

‘దానికేం! లక్ష్మీలాంటి పిల్ల!’

‘మరి! ఎందుకు చేసుకోమా?’

‘దబ్బు లేనప్పుడు పెళ్ళి ఎందుకుంటాడు!’

‘దబ్బు జీవితాన్ని ఉద్ధరిస్తుందా?’

‘పెళ్ళిమాడా జీవితాన్ని ఉద్ధరించదని కాబోలు వాడి ఉద్దేశ్యం!’ సోమయాజులు తలకొరం చేశాడు.

పరంధామయ్య ఒక తుణుం ఆలోచనలో మునిగి ఉన్నాడు.

‘కట్టుంమీద ఏమన్నా ఆకేమో!’ సోమయాజులు చెప్పాడు.

మాణిక్యానికి అరికాలు మంటెక్కింది.

‘వాడికి కట్టుమంటే ఆసలు యిష్టం లేదు.’

‘అ, దబ్బు కొవాలన్నాడుగా! అందు కని.... వాడి ఉద్దేశ్యం అలా వుందనుకున్నాను!’ వ్యంగ్యంగా నమస్కించుకున్నాడు సోమయాజులు.

‘సరే! నువ్వుమాడా ఆలోచించు. ఒక నెల రోజుల్లో ఏదో తేల్చి చెప్పండి! ఇది కాకపోతే మరోసంబంధం!’ పరంధామయ్య కోపంతో కదిలిపోయాడు. సోమయాజులు అతన్ని అనుసరించాడు. ప్రకంతి ఈ సంభాషణ అంతా వింటూ ప్రకాశం సమాధానం అతని ప్రకరణతో సమన్వయించుకోలేక పోయింది. చామంతితో సరదాగా మాట్లాడే ప్రకాశం ఆమెను పెండ్లిచేసుకోనని ఎలా అన్నాడా అనే ఆమెకు వింతగా ఉంది.

చామంతి! దిగులుపట్టుకుంది. ప్రకాశం చేసుకోకపోతే ఎవరో ఒకరి యిచ్చి ముడి పెడతారు! కాబోయే ధర్మ ఎవరో... ఎన్నో ఉపాయాలు ఆమె మెదడులో దొర్లాయి. అసంతృప్తిలో ఆల్పాడింది.

సోమయాజులు ఒక సలహా యిచ్చాడు. ఆ సలహా ప్రకారం పరంధామయ్య అవధానికి మరో ఉత్తరం వ్రాశాడు. ప్రకాశాన్ని ప్రస్తుతం పెళ్ళిచేసుకోమని నచ్చచెప్పవలసింది అ ఉత్తరం సారాంశం. ముఖ్యంగా పెళ్ళివిషయం జీవితంలో చాలా ప్రధానమైనది కనుక, జ్ఞానమొచ్చిన పిల్లలే తమ కర్తవ్యాలు నిర్ణయించుకోవాలని అవధాని

గడియారం, వెలగలవస్తువులు రు 4/-లకే!!!

మనోహరమైన నూవాసనగల మా తుమ్మరాజ్ షూఆరియర్ 4 పీసాలు రు. 4/-లకు కొన్నవారికి నూవెతో కూడా యీ క్రింది వస్తువులు పంపబడును. ఒక 200 అడుగుల ఫోటోగ్రాఫ్ కేసు బార్నిజెల్, ఒక గోల్డ్ క్లెప్ అమెరికన్ ఫాన్ లెన్ కలము, ఒక సిగరెట్ రైటర్, ఒక పత్తాగిల్స్ కంటిఆర్డలు, ఒక చేతిగడ్డ, ఒక అందమైన చిన్న డోలీ రిసువాచి, లేక ఒక వికల్ కేసు దిట్టమైన మిడనుగిరిగి సరి

యైన గంటమీ పె పాకట్ వాచి. పోస్టేజీ రు. 1-12-0. ఇంగ్లీషులో ఉత్తరాలు వ్రాయాలి. వెంటనే అర్పరు చేయండి.

Britania Store (D. 3) 103. Hari Ghosh Street, CALCUTTA.

ఉద్దేశ్యం. ఈ అశక్తర తరియకేకాదు అవ
కాని.

పరంధామయ్యకు కోపం నిజ్యంభించింది. బహుశా అవధానికమాదా చామంరిని ప్రకాశం చేసుకోడం యిష్టంలేదనుకున్నాడు. చిన్నప్పటినుంచి భావాల్లో సజటిల్లో అన్నదమ్ములిద్దరికీ చుక్కెదురు. కాని అవధానిమాత్రం అన్నగారియందు అభిమానం, గౌరవమాత్రం చూపించేవాడు. అది గమనించక పరంధామయ్య తమ్ముణ్ణి అపార్థం చేసుకున్నాడు.

ప్రకాశం తన పట్టుదల వదలలేదు. దీని వల్ల వచ్చే అనర్థకాలుకూడా ఎదుర్కుంటానంటూ దృఢనిశ్చయం చేసుకున్నాడు.

సోమయ్య జాలు అవధానికి ఒక ఉత్తరం వ్రాశాడు. మేనరికరి చేసుకోకపోవడానికి ప్రకాశం పెండ్లితనమే కారణమని, అతని యిచ్చే లబ్ధిక సహాయం అపేక్షానని చెదిరిస్తే తప్పక చామంటిని పెండ్లి చేసుకోవచ్చుని. ప్రకారం ఒకసారి ప్రకాశాన్ని చెదిరించవలసిందని కోరాడు. అనాధులైన కుర్రాళ్ళపై చూపే కృత్రిమ బుద్ధికి అవధాని క్రుద్ధుడయ్యాడు. అటువంటి తెలివితప్పక ఉత్తరాలు ఇక ముందు వ్రాయవద్దని ఘోషంగా సమాధానం యిచ్చాడు.

‘మామయ్యమద్దతు చూసుకొని తెగ
నీట్లుతున్నాడు’ సోమయాజులు అరిచాడు.

“పరంధామయ్యకై నా బుద్ధి ఉండొద్దూ!
 పిల్లనివ్వనని, తిరిగి మనస్సు ఎల్లా మార్చుకు
 న్నాడో అర్థంకాదు. వెంటటప్పుయ్యి
 అన్నాడుకూడా ప్రకాశాని! త్వరలో మర
 కంఉందని! నీకున్న గతచరిత్ర కదిలించింది.

పరంధామయ్య చెవిలో సోమయాజుల
దోదాడు ఈవిషయం.

‘నిజమేనా’ నోరు అవిలించాడు పరం
భామయ్య.

‘నిజం’ గంగిరెద్దుల తల ఊహను పోషిస్తూ జాబు.

పరంధామయ్యకు నమ్రకం కలిపేడు.

(సవంతి కూడా అవధులుంటూ అరిచింది.
 తన కూతురిని పెండ్లి చేసుకోవలసినదా తా
 ప్రకాశంపై విరోధం వహించడం, కుష్టి
 తింగా ప్రవర్తించడం, సవంతికి యిచ్చం
 లేదు. పూబంటినైనా సాంబుకు యిచ్చి
 పెండ్లి చెయ్యమని అనే లకల్ హక్కు
 సవంతి వెంటపప్పుయ్య జ్యోతిషాన్ని తోకే
 వారేసింది.

మేజిస్ట్రేటువారా ... కానరాని వంశ
డిబ్బు అందమైన చామంతి-ఆరుగు సే బంధు
త్వం... అన్న దిగదుడిచి, పెండ్లికి భవ్య
కొని ప్రకాశం సిగ్గుపడేలాంటి మంచి
పంబంధం తెచ్చి చామంతికి పెండ్లిచేస్తానని
ప్రతిజ్ఞచేశాడు పరంధామయ్య.

కోపంతో కాసింబాదు - మా జిక్క.

అంబేద్కర్ ప్రేమకథా చాళీ చిత్రము.

మాజీక్యాబ్బి పిలిచి చెప్పాడు. 'అ
మాడు గదల అడ్డు పదిహేను రూపాయలు,
విడిగా ఇలింతుకోవలసిందని'

మాజీకర్తం ఏమీ అనలేకపోయింది. తన
కాలే ప్రకారం పెండ్లి చేసుకోవన్నాడో,
అప్పుడే యిటువంటి పరిస్థితులు రాగలవని
ఊహించుకుంది మాజీకర్తం.

తన భావాల అర్థంచేసుకోలేని శిష్టజను
ప్రశ్నలకు సచ్చేమనం అనవసరమని
ప్రకాశం చేయబడ్డారు. ఎప్పటికైనా
తన్ను అర్థంచేసుకునే కాలం రాగలదని
నమ్మారు.

పోషకాహారాలు, తరంధామయ్య ఒక్క
వంచి, ఊళ్ళు గాలించి చామంతికి ఒక
సంబంధం నిశ్చయించారు రెండు కెలలో.

వారం రోజుల్లో పెళ్లి ముగిసాక
నిశ్చయించారు. పెండ్లి నులువుగా, మనా
యాసంగా, జరిగిపోయింది.

పెండికి అందరితోపాటు మాణిక్యనికి
మాదా ప్రహ్వం వచ్చింది. వచ్చిన మాణి
క్యన్ని ప్రవంతి తప్ప మరెవ్వరూ వలక
రించలేదు. వివాహాలన్నానికి వెళ్ళి కానీపు
మామ్యని తిరిగి వచ్చేవాడు ప్రకాశం.
మునుపు సరదాగా కలిసి మాట్లాడే బోసు
మానంగా దూరంగా ఉండిపోయేడు ప్రకా
శానికి.

రాజమండ్రిలో రఘురామయ్యగారి
కుమారుడు సీతాపతి యం. వి. వి. ఎస్.

వాడుకలున్నాడు. ఈ వదన సంభవించి
 తార్తయింది. అందులో, అకారంలో,
 ప్రకాశంకన్న చాలా బాగుంటాడు. రక్షణ
 రామయ్యగారు రెనియ్య ఇన స్వేచ్ఛగా
 వదిలేస్తున్నాడు. వయసులో పరంధామయ్య
 కన్న పెద్ద. తండ్రి తరలయిచ్చిన అంశ
 దేశరాల మాగాణి భూమిని పెంచి పదిక
 రాలల చేశాడు. స్వగ్రామంలో ఒక యజ్ఞ
 శాలిడు.

అదృష్టవంతురాలైన కామంతిని అలా
భుజి యిస్తానంటే, దైవం ఒప్పుకోవద్దా.

‘రాజా తప్పువంటే బెబ్బలును కొదవా
అన్నట్లు మేజిస్ట్రేటు తప్పువంటే నంబు
దాలను కొంటా?’

‘మక్కాకు రెచ్చి సీంహాసనంమీద
మార్చిపెడతానన్నా, ఉన్న చెరుబుట్టి
పోగొట్టుకోలేదుట’

తల్లికి వచ్చిన బంధుజనం ఎవరికి
తోచినవిధంగా వాళ్ళు అనుకున్నారు.

[అంక చూడ]

శ్రీ వర్ణ హరి
వై టో డె ం టి

దంతక్రిములను, సంహరించుపండ్లపూడి

జీవితమును
మలబద్ధకము

భారముగా చేయనీయకండి

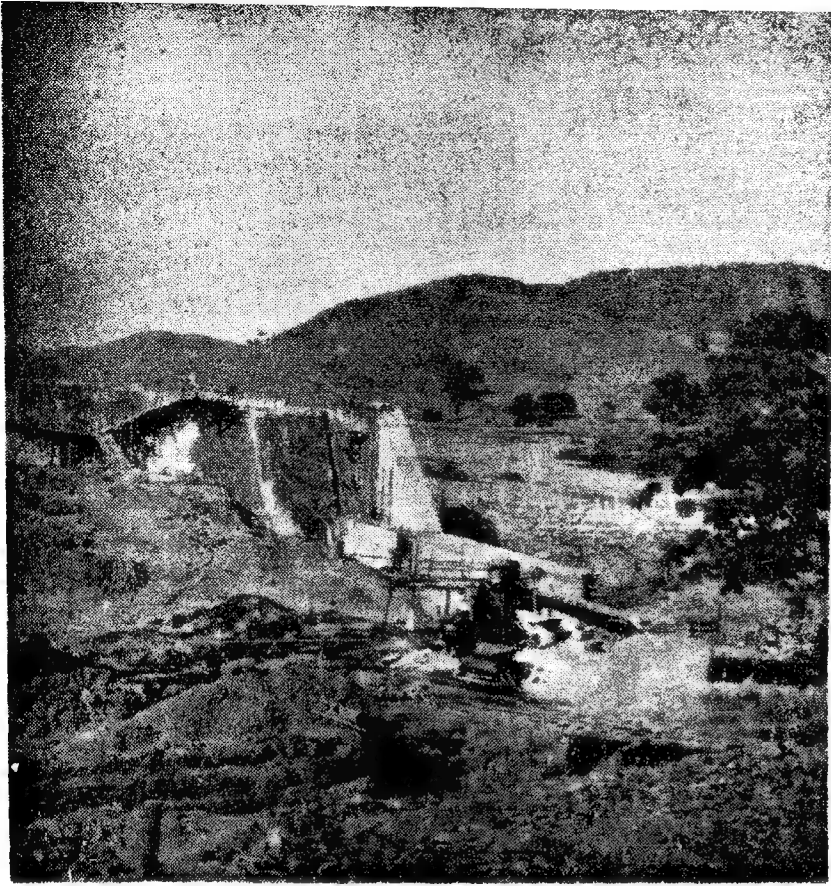
[illegible]

பூதகத

మిమ్మ రాత్రికి రాత్రి
సరిదిదును

(**ಪಿನ್ ಮುಖ್ಯರ ಕಾರಣವೆ ಏನು?**
ಎಂದರೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆ)

பிழைப்பு :
உரிமையாளர் கருப்பசாமிநாயகர்
99 A, பட்டினம் வீதி,
தஞ்சாவூர்.

మాచిఖండ్ జలపాత
మునకు ముందు ప్రక్కన
విరాజిస్తున్న
జలవిద్యుత్ గృహం.

మాచిఖండ్ జలపాతం
నదనుంచి కలిసింది
మాచిఖండ్ 'నది'

మాన్ ఖండ్ జలపా
తం వద్ద "టర్ ఫై నె
ట్యూజ్" వే యుటకు
గాను ఈ కొండమీద
నుంచి కిందపవర్ హాస్
వరకు తయారు చేయ
బడిన మార్గం.

ఫోటోలు: యస్. రామచంద్రారావు,
విజయవాడ.

మాన్ ఖండ్ జలపాతం
వద్ద బద్దీగూడ గ్రామం
సంతలో ఒక దృశ్యం
(సంతకు అమ్మటకు
వచ్చిన 'సవర' జాతి
స్త్రీలు.)

శి ధి ల శి శి ర ం లో చి గు రు

పా వ న రాం

ప్రేమరాధిమానాల ఆదానప్రదానాలు
“ఏలే ప్రేమా, నయా, కరుణా,
నాటి - చవకబాట వ్యాపార ఫక్కిలో -
‘ఇంతకీ-ఇంత’ అని జరగాలంటారు?”

కాశ్చిపాగి...
“కళ్ళిమూసుకొని అలా చిత్ర అంతే”
అన్నాను. రామాకాక ‘కన్విన్స్’ అయి
బట్టేదా కనబడలేదు.

రామాకాకా, నేను ఉల్లో (బాక్సి)లో
వక్కివక్కి గడుల్లో ఉంటున్నాం. డి.ఇ.
ఓ. అఫీసులో క్లర్కుగా ఉంటున్నాను
నేను. అతను యానివర్సిటీలో ‘హానర్స్’
దరువుకున్నాడు. స్వతహాగా కలుపుకోరు

మనిషికాదు. మొదట్లో అతను అంటే
అంటనట్టుగా ఉంటూవచ్చినా... కాక
క్రమేనా, సామీప్యతల మాసాన్ని హిత్యం
వృద్ధిపొందింది.

* * *
“లేవట్టుంచి సెలవంకోయో” అంటూ
కుర్చీ లాక్కుని కూర్చున్నాడు.
“ఏలే మరి ప్రయాణ మెప్పుడు?”
“ఎవరూ?” అన్నాడు - వింతగా.
“మీరే...”
“వెళ్లింటారేదు.” ముఖం పక్కగా పెట్టి

అన్నాడు.
నా కాళ్ళర్యం కేసింది.
“అదేమిటండీ... ప్రైవేట్ ఇయరా, ఏమే
నానా?.....మీ ఉల్లో ఓ పదిరోజుల
పాటు, మీవల్లెల్లో గడపడం ఎంత
హాయిగా ఉంటుందో ఆలోచించారా?..”
“నాకు మీ రమకు నేటటువంటి.. ‘మానా
కౌతూకం’ తేరండీ!”

అని ఓ నిమిషం అగి, ఎటో చూస్తూ
అన్నాడు.
“ఈ ప్రపంచంలో నే నే కాక ఓ.
ప్రేమరాధిమానాలకే నే ను నోచుకోలేదు.
ఏదో, ఇల్లాగే నా జీవితం వెళ్ళిపోతే నాకు
తృప్తిగా ఉంటుంది.”
ఇన్నాకుగా నే నతనిలో గమనిస్తున్న -
నిర్దిష్టత, ప్రేమభావాలకి - కారణం నాకు
కొద్దిగా అవగతమయింది.

“ఎప్పుడన్నా, ‘నా కెవ్వరూ వృద్ధయం
ఇవ్వలే దంటాకే కాని, మీ రెప్పలైనా
మీ వృద్ధయం ఎవరికైనా తెలిచారేమో
ఆలోచించారా?” అత నేమీ అనకపోవడం
చూసి...

“ఏదో అర్థంలేని బాధతో అనవసరంగా
మీరు మనస్సు పొడుచుకుంటున్నారూ...
జీవితాన్ని సుఖమయం చేసుకోవడం, చేసు
కోకపోవడం మనచేతుల్లోనే ఉంటుంది...”
అన్నాను.

“అంత ప్రయత్నించి, బాధపడి - ఆ-
జీవితాన్ని - సుఖమయం చేసుకోకపోతే
ఏమో?” అంటూ లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

నే నన్నదానికి సరియైన సమాధానం
ఇవ్వలేనప్పు డెప్పుడూ అతనిల్లాగే - చటు
క్కున - నే చి వెళ్ళిపోతూ ఉంటాను.
కాని నే నన్నదాన్ని గురించి ఎక్కువగా
ఆలోచిస్తూ ఉంటాను. రెండు మూడు
రోజులు, ఆ విషయాన్నే కదుపుతూ
ఉంటాను. అట్లాంటప్పుడు నేను మరిం
కేమీ అనకుండా ముభావంగా ఉంటూ
ఉంటాను. నా ఉద్దేశాల్ని అతనిమీద ఒక
వంతంగా రుద్దడం నా ఆభిమతం కాదు.
ఆలోచించి, తర్కించి - అతనే తన చిత్తు
విడదీసుకోవాలని నా కోరిక.

అతని గదిలోకి వెళ్లి మంచంమీద కూర్చు
న్నాను. చదువుకున్న ఉత్తరం బల్లమీద
పెడుతూ అన్నాడు.

“మా మావయ్య సాయంత్రం బండిలో
‘ఫలానా’ వెళ్తున్నారట.....రమ్మనమని
ఫర్మానా.”

టైప్ చేసిన ‘మాడు’ చూపెడుతోంది.
“మరి బయలుదేరండి. ప్రేమపురుషు
టుంది.”

అ ద్దం లో
మీ రూ పం !

మీ చర్మాన్ని మీ దుపాన్ని రక్షించి,
కాచుకోమట అవసరం చర్మాన్ని
కాచుకోమటకు మార్గం ఉంటే అది
బుద్ధివాయిదా తారికలు గ్రహించిరి.
మీ ప్రతిరోజు వాడలైన స్క్రీమ్
“Hazeline Snow” తమ
చర్మమైన చర్మానికి ఉపయో
గించు. అది చుంపించి అది
చర్మానికి మృదువుకవము, వెళ్లి
ఉపయోగము ప్రకాశిస్తున్నది.

“HAZELINE
SNOW”

“హాజిలైన్ స్నో” (బ్రెడ్ ఫార్మ్)
అదే నెరవేరు అందక (అందయ) విమలక.

“వెళ్ళొచ్చిన అవసరం వాళ్ళమీదే”
 “మీరు స్టేషన్ లో కనబడకపోతే ఆయన
 మనస్సెంత చివుక్కుమంటుందో కొంచెం
 ఆలోచించండి?”

“నా మనస్సు ఇరవై ఏళ్ళ నుంచి చివుక్కు
 మంటునే ఉంది. ఇది ఎవరికైనా పట్టించా?”

ఇది అతని మామూలు ధోరణే.

“మీ తండ్రిగారు పోయాక మీ ఆస్తి
 సంతటి పరాయితం కాకుండా
 చూసింది—ఈ మావగారే అని మరిచి
 పోకండి.”

“ఇది ఆయన, తన చెల్లెలుగారికి (!)
 చేసుకున్నారు...”

“మీ అమ్మగారికి చేస్తే మీకు చేసినట్లు
 కదూ?” అతనేమీ అనకుండా అల్లాగే
 కూర్చున్నాడు.

“మనకి అవతలివారైతే ఇంత నిర్లక్ష్యం! ఏమేనా అంటే నామీదెవరికీ అభి
 మానం లేదంటారు...మీమీద అభిమానమే
 లేకుంటే...ఆయన మిమ్మల్ని స్టేషన్ కి
 రమ్మవమని రాస్తారంటారా?”

వార్ల ‘మావయ్య’ పక్షం మాట్లాడు
 తున్నానని అతనికి కోపం వచ్చింది. సమా
 ధానం—ఏమీ రాకపోవడంబట్టి అతని అంతః
 ఘర్షణ వాడవలసివచ్చింది. రామారావు స్టేషన్
 నుండి వెళ్ళిపోయింది.

* * *

మా బాబయ్యగారి తోడ్పాటుకు కె. జి.
 లో జాయినయ్యారు. చిన్న ఆపరేషన్.
 ఆయనకి భోజనం, ఫలహారం రెండుపూటలా
 నేనే అందించాల్సి వచ్చింది.

రామారావు వడిగాడు. “ఏం చూడవడిగా
 ఉన్నారా?”

కోరణం చెప్పాను.

“ఎవరూ! మీ బాబయ్యగారి భార్యగారి
 చెల్లెలి భారా?” అంటూ వాళ్ళే ‘జా’లో
 జంతువు వేపుచూసినట్లు చూశాడు.

మరునాడు మా ఆఫీసర్ ఇన్స్పెక్షన్ కి
 వస్తున్నాడు. రాత్రిచాలావరకు ‘వైల్డు’తో
 కూర్చోవాలి.

అలాగే మా ‘బంధువు’ ఆపరేషన్ అయింది.
 రాత్రి ఆయనకు సాయం పడుకోవాలి.
 ‘ఎలాగా’ అని ఆలోచిస్తూ ‘లాడ్జి’కి చేరాను.

ఇదేమంటే రామారావుతో అన్నాను.

“వాణేమందిందీ నేనాయనకి సాయం
 ఉంటాను. ఆఫీసుపని చూసుకోండి” -
 అన్నాడు.

అతని భర్తమా అని మా ఆఫీసరుమొండు
 నేను పరువు నిలబెట్టుకోగలిగాను.

రెండురోజుల్లో మా ‘బంధువు’ కూడా
 ‘రిలీవ్’ అయ్యారు. వెళ్ళి, వెళ్ళి మా
 ఇద్దరినీ - ముఖ్యంగా రామారావునీ చాలా
 చాలా అభినందించారు. పై సెలవకి మమ్మ
 ల్నిద్దరినీ వార్లకు రమ్మవ్వారు.

రామారావు పొంగిపోయాడు. పావం!

అతన్నెవరూ ఎప్పుడూ - ఇంతల్లా -
 మెచ్చుకోలేదట. ఇందులో సగం అభిమానం,
 వార్ల వాళ్ళమీద చూపించుకుంటే ఇంతకి
 రెటింపు సానుభూతి అతను పొందగలిగేవా
 డనిపించింది. (పక్కటిరైతులే నేకాని మన

ప్రేమాభిమానాల్ని లోకం సర్దుచూసి
 అతనికింకా తెలియలేదు. కనుక నే తనవరి
 విషయం పట్టించుకోకపోయినా, తనంపై
 దేవుళ్ళదాలని ఆశిస్తూ ఉంటాడు.

దగ్గు దగ్గు దగ్గు

అచ్చి!

దగ్గు దగ్గు దగ్గు

అచ్చి!

దగ్గు దగ్గు దగ్గు

అచ్చి!

దానిని ఆపుడు!

అరవై సంవత్సరముల నైమంచి దగ్గు వివాదానికి రుజువైన పెర్మిస్ టెన్షన్ తో దానిని ఆపుడు. కోరిక దగ్గులతో పహ్ అన్ని దగ్గులను శ్రమముగాను తర్కరహితముగాను వ్యవహరించుము. పెర్మిస్ కొనుగడు!

అందరు కమిషనరీ వద్దను లభించును

ఇండియాలో తయారుచేయుచారు

ఇన్ ఫా లిమిటెడ్ , పోస్ట్ బాక్సు నెం. 1041, బొంబాయి-1

దిగవ వారికో చేతుకున్న ఒకంబిడక ప్రచారము

ఎలెఫా లిమిటెడ్ , పాన్ లీవ్ టెన్ టెయిన్

షిప్ కలెక్షన్ అండ్ ఎకనామిక్ డెవలప్

LLY-12 TEL

★ శిధిలశిశిరంలో చిగురు ★

ప్రతి ఉత్తరంలోనూ ఈ అంశం... తామరాపు మాట రాశేవారు.

‘ఎంత ఇదైవవారందీ’ అన్నాను - ఈ అంశపునుద్దేశానూ.

దీనికి సమాధానంగా కాకుండా... అతన్ని దీక్షిస్తూ అన్నాను ‘కేవలం - హృదయం ఉన్నంతమాత్రాన లోకం దాన్ని గుర్తించదండీ! ఇది తాలూకు - అభిమానాన్ని - నాలుగురోడ్ల మధ్యా పెట్టి పేలం చేస్తేకాని - మంత్రిని ఎంత దగ్గరవారే నాసరే గుర్తించడు. అందుమితలు మన కక్కరలేకపోతే - పరే సంగతి కాని ప్రపంచంలో - అందరిలాగా సంసారపక్షంగా బ్రతకాలంటే..... ఇక తరం.” కాస్తేపాసి

ందుక నే నేనంటూ ఉంటాను ‘అత

రాధిమానాలు ఆనాడప్రదానానాని” — అన్నాను.

వది, వది పాను నిమిషాలలాగే కూర్చున్నాను. తర్వాత ముఖం కాస్త కేటపింది. పైకవే పోయినా — ‘జాను సుమందీ’ అనుకుంటున్నట్లు అతని ముఖమే చెప్పింది.

* * *

వారం రోజులు పోయాక ‘తమ్ముడి ఉత్తరం నాన్ని రమ్మని’ అతనికి వాచాల్సింది. నే నడక్కుండా అతనే తప్పాను ‘చక్క’ని.

నే నతనిని చెల్లెడవ్విననాటికి - అతను - కన్యక - అయ్యాడని నాకు తెలుసు. కాని దాన్ని ఒప్పుకొని, అదరణలో పెట్టడానికి - ఆత్మాభిమానం రావారావే! ఇంకా

కొంత ‘జెజ్జా’ తీసుకుంటుందని - నేను తెలుసుకోగలిగాను.

తెవంతలు తో నే అన్నాను.

‘నే వెళ్లకపోతే ఒక గానిపోతుందా?’

‘జానా! ఆగిపోదు. నిత్యే సంగ జరిగి పోతుంది... ఇంకో నాలుగేళ్లు పోయాక, మీ తమ్ముడూ మీలాగే ‘నా కు గానులు లేవు, నా కుడున్నులు లేవు’ అంటూ జీవిత రంగంలో అడుగు పెట్టాడు. అందుకు మీరు కూడా బాధ్యత వహించవలసి వస్తుంది.” అన్నాను. అతని ముఖం ఆహ్లాద మేఘంలా వివర్ణమయింది.

ఈ మాటలు ఎక్కడ తిగబాలో, అక్కడ తగిలాయో!

* * *

ఒక్కొక్క వెళ్ళకూడదని నిర్ణయానికొచ్చే వచ్చాను కాని, అది జరిగిందని... ఎంత

నాలుగు మందులు

వైద్యునియొక్క బిషదయోగమువలె

‘అనాసిన్’ నాలుగు మందులయొక్క వైజ్ఞానిక మిశ్రమము అది నరముల ముఖ్య స్థానములందు ఉపయోగపడే మిశ్రమమును జరిపి, బొప్పి, తలనొప్పి, జలుబులు, జ్వరం, వస్తునొప్పి మరియు కండరాల నొప్పిలనుండి శిఘ్రముక్తిని కలిగించును.

- 1 క్లివైస్: అధిక కత్తి నిచ్చు మరియు జ్వరవివారణ మొనర్చు గుణాలకు ప్రత్యేక గౌరవించి, జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో మిక్కిలి కక్షగలది.
- 2 కపిస్: బలహీనానికి మరియు చిక్కిపోయినందులకు తగిన బిషదయోగ విధిగా వాడబడుచున్నది.
- 3 ఏనాసిన్: ఉపయోగపడే వాద వివారణ జ్వర వివారణయిన త్యాగించెదినది.
- 4 ఆసిటల్ సోడియం అసిడ్: తలనొప్పి, మరియు అలాటి భారలను పోగొట్టుటకు ముఖ్య ఉపయోగమున్నది.

ఈ నాలుగు మందులు సరిగా వైద్యునియొక్క బిషదయోగము వలె పనిచేయును అనాసిన్ గుండెకు హాని కలిగించదు లేక కడుపును అవకతవక చేయదు. బొప్పి, తలనొప్పి జలుబులు, వస్తునొప్పి మరియు కండరాల నొప్పిలనుండి శిఘ్రంగా సురక్షితమైన మరియు రూఢియైన విముక్తికొరకు ఎల్లప్పుడూ ‘అనాసిన్’ వే వాడండి.

అక్షరాది మందికి బాధావిముక్తిని కలిగించును

25

భక్తమల్లోకబ్రహ్మజీతన చేతుల్లోకిరీసుకొంది.
ఇంతలో గార్లు 'విజిల్' వేశారు.
'టాటా' అవిపించి పిల్లనానిచే, జేయ్యి
పొపిస్తూన్న రామరావుతో రైలు కదిలిపో
యింది. చేతిలో 'కృష్ణపక్షం'తో నేను
'ప్లాటుఫారం' మీద మిగిలిపోయాను. ★

అవిడ ముఖం శైపోంది. ఈమాట అమాట నచ్చిన పిల్ల వారకలేదు! అని నేనేమీ
మాట్లాడుకున్నాం.
నొచ్చుకోకుండా - పుత్తులు పుత్తులుగా
నన్నుక్షేస్తూ భార్యతో 'ఈయన ! ! !' వచ్చేకాదు. అవిడ గానాల ఘులఘుల

ప్రతి ఔన్నునందును లోగడకన్న రెట్టింపు విటమిన్ ఎ
చేర్చబడినది. అందుచేత—

డాల్డా ఇష్పడు అదనపు పుష్టికరమైనది యున్నది

మనకందరికీ మన ప్రతి దినోహారమందు వచ్చుదీగా
విటమిన్ ఎ పుండుట అవసరం—మూలముగా
పెంపుకు తోడ్పడుటకున్న మరియు మన కమ్మలను
తర్కమును ఆరోగ్యముగా మంచి విమిత్తమున్ను.
మరి యిప్పుడు, మీరు అవసరమగు విటమిన్ ఎను
మీరు పొందుటకు సహకరించే విమిత్తం,
డాల్డా గుర్తుగల వనస్పతిలో చేర్చబడిన
విటమిన్ ఎ రెట్టింపుకన్న అధికంగా
కొచ్చిందనినది. డాల్డా యొక్క ప్రతి
ఔన్నునందునూ విటమిన్ ఎ 700
అంతప్రాప్తియ యుంటున్నది చేర్చబడినది.
అవగా, టూకీగా విప్పారంటే, డాల్డా

వనస్పతి యిప్పుడు 'వియ్యవరేనే' విటమిన్ ఎను
యిచ్చుటకు మంచి మూలాధారమై యున్నది

కనుక మీరు డాల్డాను మీ కుటుంబమునకు యీ ఆరో
గ్యమునిచ్చు విటమిన్ యొక్క అదనపు ప్రతిదిన
మూలాధారముగా నొనర్చుకొనవచ్చును.
పిల్లలకు, ప్రత్యేకంగా, వారు పొందగలిగి
నంత విటమిన్ ఎ అవసరము! అవును,
మీరు ఇంట్లో డాల్డా మనయోగించు
వచ్చుడు మీ కుటుంబమునకు మంచి
ఆహారమును యిచ్చుచున్నారని మీరు
దృఢవిశ్వాసము కావచ్చును.

డాల్డా గుర్తుగల వనస్పతి

మంటచేయుటకు మంచిదే కాకుండా — పుష్టికరమైనటువంటిది కూడ

వనితావోకం

సాలభంజిక -
ప్రచారసాధనం

“పాదుపు ప్రతాప ఉద్యమము అనుకోన్నంతగా విజయవంతము కాని కారణము ప్రజలలో సరిగా ప్రచారము కాకపోవటమే” అని పాదుపు ఉద్యమ కేంద్ర సలహా సంఘాధ్యక్షురాలైన శ్రీమతి, మాన్య సేన, చైతన్యరాజులలో జానుగెలలో జరిగిన సమావేశములో అన్నారు.

పాదుపు ప్రతాప ఉద్యమాన్ని మరించి బహిరంగ సభలో ఉపన్యాసాలు, రేడియో ప్రసంగాలు జరుగుతున్న ఉన్నాయి. పాదుపు ఉద్యమ కేంద్ర సంఘాధ్యక్షులు ఇంటింటికీ వెళ్లి, ప్రచారము చేస్తూనే ఉన్నారు. కాని సామాన్య ప్రజానీకములో దీనికి అనుకోన్నంతగా ప్రచారము కాలేదు.

సామాన్య ప్రజలకు ఈ ఉద్యమాన్ని మరించి ‘పాదుపు ప్రతాపం’ అనే ఏమిటి? ప్రభుత్వము ఆధారముతో ఏమి చేయబడు కొన్నది? వాటివల్ల దేశానికి ఏ విధముగా లాభము? దేశ సాభాగ్యము ఇనుమడిపే ఆ గ్రామస్థులకు కలిగే లాభము ఏమిటి? మొదలైన అంశాలు వివరముగా తెలియపరచవలసి

ఉంటుంది. ఈ అంశాలను కాగితములో చూపే దదివివా, ఉపన్యాసాలను అప్పగించివా, ఆ గ్రామస్థులు ఇటు వివి అటు విస్తరిస్తారు. ఫలితము అనుకోన్నట్లుగా తని సాగకపోవటమే. ఈ అంశాలనే పాదుపులకు కూడా మనము తెప్పటలు తెలుపగలిగితే, వాళ్లు కూడా అత్యుత్సాహముతో, ఈ ఉద్యమములో యథాకీర్తి పాల్గొని, విజయవంతము చేయగలుగుతారు.

ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి

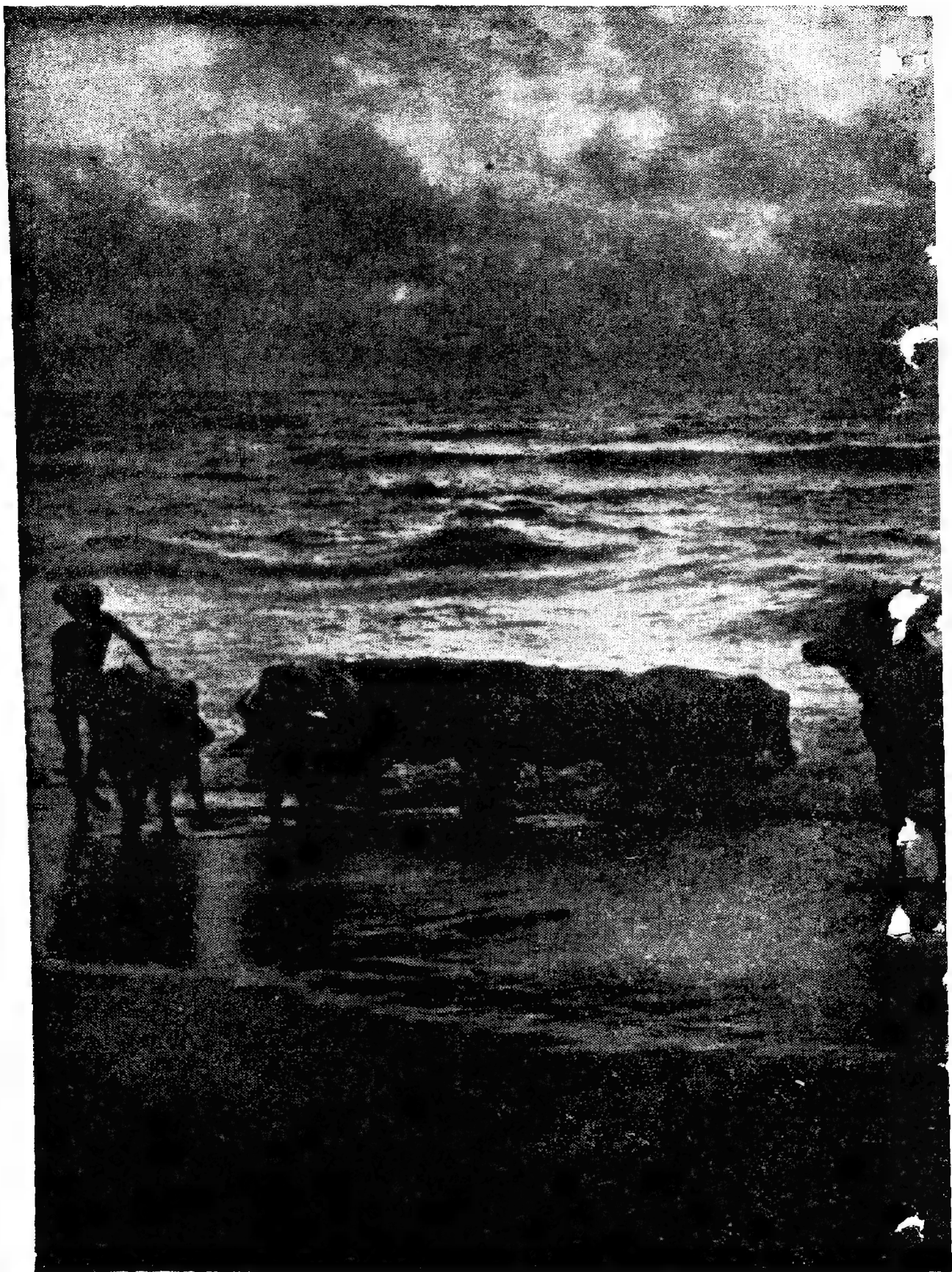
ఏదోమలో నయినా, ఏ విషయాన్ని సామాన్య ప్రజలలో ప్రచారము చేయదలచు కొన్నా, దానికి అనువైన సాధనలను ఆశ్రయించక తప్పదు. గ్రామాలలోని సామాన్య ప్రజలను సులభముగా ఆకర్షించేది ఇంగమ కథల విధివాటకాలు తోలుబొమ్మలాటలు. మనభూద్యుల ప్రచారసాహిత్యము వాన పదుల కర్ణమయే కేరిలో గయాలు, వదాలు పాటలయావములో ఉండేది. ఈ సాహి

త్యాని కనువైన సాధనలు తోలుబొమ్మలాటలా విధివాటకాలాను. వీటి వాక్యం చే, మన భూద్యులు, పాదుపులలో కూడా విద్యా విజ్ఞాన ప్రచారముచేసే కృత కృత్యులయినారు.

ఈ సాధనలన్నిటిలో తోలుబొమ్మలాట చలనచిత్రమువలె శ్రవణమృతయన్ని చూడగొనగలిగినది.

సంతలో సరుకులు కొనటానికి వారాని కొకసారి గ్రామాలనుండి వచ్చే ప్రజలకు వీటిక్కునుండో ముద్దెల హాత వివరము ఉంది. ఇంటికి కావలసిన వస్తువులను కొన్న తరువాత, మిగిలిన పైకముతో, ఇల్లాంటి ఉత్పత్తులను రవిక, పిల్లకు పూసలపేరు, పిల్ల వాడికి మిఠాయిపాటము కొని, తిప్పేగా ఇంటిదారి పట్టే పరిధియిడికి, ముద్దెల వస్తువుతో మనసు పొంగులుకారి, ఆ అయిదు అనుగుణముగా అడుగులు వేస్తూ దారిని సమీపిస్తారు.

ఒక చెట్టుక్రింద చాపపరచుకొని, అడ్డకము దుప్పటితో తెరగట్టి, ఒకటూ మరకే గాన చూలా పిస్తూ ఉంటాడు - జరి (30 వ పేజీ చూడండి)

సాలభంజిక - ప్రచారసాధనం

తలపాగా ధరించిన ప్రదర్శకుడు. తెరముందు, రంగముమీద దివ్యబోధిన్య లతో—కన్న విద్వంసు విశ్వామిత్రుడికి అందించబోతున్న మేనక, ఆమెను త్రోసి తుచ్చై తపోభంగమయిన విశ్వామిత్రుడూ, బకముఖాలతో పకపక నవ్వుతూ విజయ గర్వముతో సీతమ్మ నవహరిస్తున్న రావణాసురుడూ, చీరకొంగు చింపుకొని తన నడవిలో నడిచిపోయిన నలుదికొరకు విలపించే దిమయంతీ, కనబడతారు. కంటిని చెదర గొట్టే ఆ చక్కని బొమ్మలూ, హృదయ వివారకమైన ఆదృశ్యాలూ, దేవోన్ని మర పించే ఆ మధుర గానమూ ఆ పల్లీయుడికి చిరపరిచితమే—కాని అవి నిత్యనూతనములు!

ఆ బొమ్మల కథాప్రారంభములో, ప్రాణము ఉన్నట్లుగానే కదిలి, ఆడుతూ, అభినయిస్తాయి. ప్రాచీన రాజుల కథలు, ప్రేమకుల గాథలు, దేశచరిత్రలు, పీఠుల జీవితాలను పౌరాణిక గాథలతోపాటు మనోరంజకముగా ప్రదర్శిస్తాయి. వివాద ఘట్టాల నడుమ, హాస్యపూరితమైన ఉపకథలతోను, సంభాషణలతోను, ప్రంగిపోయిన ప్రేమకుల హృదయాలను రంజింపజేస్తూ ఉంటాయి. ఆంధ్రదేశములో ప్రేమకులను కడుపు చెక్కలయేటట్లు నవ్వించగలిగిన పాత్రలు, కీలిగాడూ బంగారమ్మాయి. వీరి నిధిరిన ఎరుగనివారు ఉండరు.

మనను నుజ్జూతలూగించే ఆ కథలనూ పాటలనూ దృశ్యాలనూ విడిచి ఇంటికి వెళ్లడానికి ఆ పల్లీయుడికి కాల్లాడవు. ఆ కాలంతో అక్కడే ఉండి, ఆ ప్రదర్శనము లోని ఆద్యంతాలనూ కని, విని, ఆనందించి గాని గృహస్థులుగాడు కాడు.

వీటిని తోలు బొమ్మల నటన ము కంటే కీలుబొమ్మలంటేనే ఎక్కువ నవనంజనముగా ఉంటుందేమో! ఈ బొమ్మల కొయ్యతోచేసి, దానిపైన ముట్టోగాని, ప్లాస్టరుతోగాని, దేహ నిర్మాణముచేసి అమయవాలను తీర్చి దిద్దుతారు. కనుక, వీటిని సాలభంజిక లనవచ్చు. వీటికి

చేతులూ కాళ్ళూ కదలించడానికి అనువుగా కీలు అమర్చితే కీలుబొమ్మలవుతాయి. కీలుఉన్నా బొమ్మలు వాటంతట అవి కదలవు. ఈకోణాలలో కీ ఇచ్చిన బొమ్మలు ఇల్లంతా గంటలు పెడతాయి; కొరు గిర్రున ఇల్లంతా తిరిగివస్తుంది; చప్పట్లు కొట్టే బొమ్మలు, ఏడ్చే బొమ్మలూ అనేక రకాలు ఉన్నాయి. హైదరాబాదులో ఉన్న సాలార్ జంగు మ్యూజియమ్లో, ఒక మనిషిబొమ్మ, ప్రతి గంటకూ ఆ గడియారములో ఒక మూలనున్న దోలుమీద గంటలు కొట్టివస్తుంది. ఒక పెట్టెవంటి దానిలోనుండి రెండు పిట్టలు నాలుగుగంటల కొకపాటి బయటికి వచ్చి కూర్చుండి లోపలికి వెళ్లిపోతాయి. ఇవన్నీ మరలతో జరిగే పనులు. ప్రతి చలనచిత్రములోనూ లైఫ్ రాయ్ సబ్బుతో స్నానముచేసే బొమ్మ మరలతో నడిచి మనందరినీ ఆకర్షిస్తూనే ఉన్నది. ఈ కాలములో మరల అమరకము వల్ల వస్తువులకు కదలిక కలుగుతున్నది; కాని పూర్వము లేకుండా! మరల లేకపోయినా వాళ్ళుకూడా బొమ్మలను కదలించి ఆడించారు. ఆ కాలములో మన పూర్వులు ఉపయోగించినది మూత్రము. ఈ మూత్రాన్ని ఒకచోట లాగితే అది కదులుతూ ఉండేది.

ఈ బొమ్మలకు వివిధ కేమలు వేసి, వాటిని కథకు అనుగుణముగా రంగస్థలముమీద, అభినయింపజేసేవారు. ఆ అభినయానికి తగిన సంభాషణలు సంగీతము తెరవెనుకనుండి సమన్వయపరచి ప్రదర్శిస్తూ ఉండేవారు. ఈబొమ్మలంటు పప్పెట్ షో అనీ, బొమ్మను పప్పెట్ అనీ ఆంగ్లభాషలో అంటారు. పప్పెట్ అంటే ఒకరు కదిలిన కదిలేది అని అర్థము. మన కీలుబొమ్మ ఆంగ్లేయుల పప్పెట్ ఒక అర్థాన్ని ఇచ్చేవే.

కీలుబొమ్మల ప్రదర్శనాలు అన్ని శతాబ్దాలలోనూ వాడుకలో ఉన్నాయి. ప్రాచీన కాలమునుండే చరిత్రలలో కనబడుతున్న ఉన్నాయి. మనకు తోలుబొమ్మలను గురించిన వివరాలు ఆదివాఙ్మయములో లభిస్తాయని పాంఫిక్ చరిత్రలవల్ల తెలుస్తున్నది. కీ. శ. మరవరము ప్రతాప రెడ్డిగారు రచించిన ఆంగ్లభాష పాంఫిక్ చరిత్రలోను క్రిడాభిరామములోను వీటిని గురించిన వివరాలు ఉన్నాయి. క్రైస్తవకానికి పూర్వమే యెనానీజేములో రెట్టే అనే చారిత్రకుడు ఆకాలపు తోలుబొమ్మలను వర్ణించి, వాటి ప్రదర్శనాలను వివరించాడు. ఏడవశతాబ్దము నాటికి బావలో ఛాయాచిత్రాలు ప్రచారములోకి వచ్చాయి. ఈ బొమ్మలు మొదట యెనానీజేములో పుట్టాయో, లేక భారత దేశములోనే పుట్టాయో ఇంతవరకూ ఎవరూ ప్రమాణముగా చెప్పలేదు. కాని

పుట్టాకకు సంబంధించిన కథ ఒకటి మన ప్రాచీన సంస్కృతరచయితలు చెప్పినట్లు ప్రచారములో ఉన్నది. 'జగన్మాత అయిన పార్వతీదేవి ఉలుసుపోక అత్యంత సుందరమయిన భంజిక నౌకదానిని సృష్టించినదట. ఆబొమ్మ సోయగము ఆమెనే దిక్కురాలిని చేసిందట. తాను సృష్టించిన బొమ్మ అయినా దానిలో దుష్టశక్తు లేమున్నవోనని ఆమె సంశయించి, దూరాన ఉన్న పర్వతము చాటున పాతి పెట్టటానికి బయలుదేరింది. దీనిని కనిపెట్టిన కంకరుడు కుతూహలముకొద్దీ, ఆమెను వెంట దించి, పాతి పెట్టబడ్డ ఆ బొమ్మను బయటికి తీయగలిగాడు. ప్రథమ పీఠికములోనే ఆయన కెంతో ఆకృష్టానందాలూ కలిగి, దానికి ప్రాణము పోసి భూలోకములోకి పంపాడట. ఈకృతార్థకముతో ఈ లోకములో ఈనాటికీ నిత్యనూతనముగా కోళిస్తున్నదా కీలుబొమ్మ' అని కథ. ఈ కథ నిజమయితే విద్యాబుద్ధులకు విశ్వాసపూరిత ఆరాధించినట్లే, కల్పచిత్ర కళానైపుణ్యానికి ఈ కీలుబొమ్మను ఆరాధించవలసినదే. దీని సృష్టించటమూ దేశర ప్రాణము పోయటమూ సామాన్యమూ మరి!

కీలుబొమ్మలు ఎంత సుందరముగా ఉంటాయో అంతగా హాస్యరస మొలికెస్తూ ఉంటాయి. అవి కదలుతూఉంటే మరింత హాస్యముగా ఉంటుంది. ఆకాలములో ప్రేమకులు వీటిని చూడటానికి ప్రత్యేకముగా వచ్చేవారు. ఆ ప్రదర్శనాలు ప్రేమకులను కేవలము నవ్వించేవే కాకుండా ఆహ్లాదాన్ని కలిగించి హాస్యముద్వారా నీలిన బోధించేవి. వీటిలో క్యంగ్యముగా వేదాంతము అంతర్లీనమై ఉండేది. ముఖ్యముగా మన భారతదేశపు తోలుబొమ్మలాలలో ఆధ్యాత్మిక భావము ఎక్కువగా ప్రతిబింబించేది. శేనాలయాలలో ప్రతి పింపబడిన విగ్రహాలయొడ కలిగి భక్తిభావమే ఈ బొమ్మలయొడ కూడా కలిగి. ప్రేమక జనానికి, ఈ ప్రదర్శనాలు దైవచింతనకు ఎంతో దోహదమిచ్చేవి. ఆ కాలములో నాటక ప్రదర్శనాలకంటే కూడా, ప్రాణరహితమైన ఈ బొమ్మల ఆటలు ప్రజలను అమితముగా ఆకర్షించేవి. అందుకే 'రంగస్థలముమీద నటకు మాట్లాడి అభినయించిన దానికంటే, జీవములేని కొయ్యబొమ్మలు అభినయించగలగటము అతి విచిత్రము' అని బర్నార్డు షా అన్నాడు.

తోలుబొమ్మలను ఔత్తరాహూలు పుల్లీ వాలాలు (Pulliwallas) అనేవారు. ఉత్తర హిందూస్థానములో యధాముగా జరిగిన కథలను అక్కర కాలమునాటి చారిత్రకథలను (వీరనాటక, వోదరములు మొదలైనవారిని కూడా) రైలామన్నా కథల వంటి వాటిని ప్రదర్శించేవారు. ఈ ప్రద

కలవరపడుస్త్రీలు!

• గుమూరి • డిక్షనరీ
మదనకండి. మీ ఆహ్వానం
రండించు. దింతననవరం
• (పాద) రు. 3/-
• (పెనెట్) 5/-
• (ఎక్స్ ప్లెనెట్) 8/-
• వీటిని స్వీడింగ్ ప్రత్యేకం

Mrs. P. Deves. (P. A) Calcutta 40.

ఈ కిందివిధం దొరకును.

INDO MEDICAL SUPPLIES

29, Vaidyanatha Madali Street, S. T. Madras-1

కృష్ణాలలో పాత్రలకు కథాకాలమునాటి వేషధారణ సంభాషణలను సమకూర్చేవారు. దక్షిణ దేశములో ఈ తోలుబొమ్మల ప్రదర్శనలు ఎక్కువగా పౌరాణికగాథల ననుసరించి ఉండేవి. అందులో ముఖ్యముగా రామాయణ కథాఘట్టాలు, భారతకథాఘట్టాలు ప్రసిద్ధమైనవి. శ్రీరామచంద్రుడు ధర్మరాజు మొదలైన మహాపురుషుల గుణగణాలను ప్రజలకు చక్కగా బోధించేవి. ప్రాచీన కాలములో గ్రామీణుల జీవితాలలో ఎంతో ప్రాముఖ్యము వహించిన ఈ ప్రదర్శనలు చలనచిత్రాల ప్రాబల్యముతో క్రమముగా తగ్గిపోవటము సంభవించింది.

హిందూ యూనియన్లలో కూడా తోలుబొమ్మల ప్రసిద్ధమైనవే. రచయితలు గాయకులు చిత్రకారులు కిల్పలు కాఖలుగా ఏర్పడి ధియేటర్లకు అనుబంధముగా వని చేస్తూ ఉంటారు.

తోలుబొమ్మలను తయారు చేయుటము చైనాదేశమే జపానుదేశానికి నేర్పించింది. కాని—జపాను బంకారు (Bunkaru) భంజక కళ ప్రసిద్ధి కైగింది. జపాను తోలుబొమ్మ ఎత్తులో నునిగి ప్రమాణానికి సగానికి పైగా ఉంటుంది. ఈ బొమ్మలను అడించేవారు నల్లటి దుస్తులు ధరించినట్లుగా తెర వెనుకనుండి ప్రాగ్భలముమీదికి కనబడుతున్నట్లు ఉంటారు. బొక్కల ముఖ్యపాత్రను నడపటానికి ముగ్గురు మనుష్యులు అవసరము. తలకుడి చెయ్యి కదిలించటానికి ఒకరూ, ఎడమ చేతిని కదిలించటానికి మరొకరూ, ఇంకొకరు కాళ్ళను నడపటానికి అవసరము. ఒక బొమ్మ కాళ్ళను నడపటానికి ఆకాలములో పదిసంవత్సరాల అభ్యాసము కావలసి వచ్చేది. అదిధముగా ముప్పయి సంవత్సరాల కాలము పాఠశలే చేగాని ఆ విద్య అలభ్యమని అనేకమంది విశ్వాసము.

ఈ బొమ్మలను కదిలించటానికి వాటి ముఖ్యాంశమువారీనుండి లాగటానికి వీలుగా తీగలనుగాని వారాన్నిగాని అమరుస్తారు. కొన్ని బొమ్మలకు అయినే తీగల అమర కముకూడా ఉంటుంది. ఈ బొమ్మల ముఖాలు అందిముగా, అకర్ణీయముగా, జీవకళ ఉట్టి పడేటట్లుగా ఉంటాయి. పాత్రోచిత్రముగా కేటాలంకారముకూడా చేస్తారు. ఆదబొమ్మలకు తుమ్మెదరక్కలవంటి నల్లటిగురులు నొక్కులు నొక్కులుగా ఏర్పరచి మచ్చలైన కొప్పు, మగ బొమ్మలకు ముడిగాని క్రొవ్వుగాని అమరుస్తారు. రాక్షసులకు పెద్దముక్కు, ఎత్తుపల్లి, విరహోన్విత తల బాట్లా ఏర్పరుస్తారు. పాత్రల వేషధారణ సంభాషణ సంగీతముల సమేళనము చక్కగా పాకానబడినట్లులే (Synchronisation) అది తోలుబొమ్మలటగా మనకు తోచదు; వాటికి ప్రాణము ఉన్నట్లుగానే భావన

కలుగుతుంది. కనుకనే తోలుబొమ్మల ప్రదర్శనము ఒక గొప్ప కళగా భావించబడెడిది.

ఈ కళానైపుణ్యానికి సంబంధించిన చోక చైనాదేశపు చిత్రకళ ఉన్నది. శ్రీసుశేకానికి చెయ్యిసంవత్సరాలను పూర్వము 'మూ' అనే చైనాదేశపు చక్రవర్తి ఎన్నె అనే భంజకాదర్శకుడిని తన అంతఃపురానికి ఆహ్వానించాడట. రాజాహ్వానము నందుకొన్న ప్రదర్శకుడు అత్యుత్సాహముతో అతి విచిత్రమయిన బొమ్మలను తయారుచేశాడట. ఆ బొమ్మలు, చేతులూ కాళ్ళూ కదలుటమే కాకుండా, అతి సహజముగా అధరస్పృందవముచేస్తూ, కళ్ళను కూడా తిప్పటము మొదలు పెట్టాయట. ఆ ప్రదర్శనము ఎంతో సహజముగా కనబడెడిది. వాటి నయనచాంచల్యము అతడి కంట సంధిమును కరిగించిందా - తన నేడేరులా దర్శకులలో ఉన్నారని జుప్తిక రాగానే, అంత సంతోషాన్ని కరిగించింది. వెంటనే చక్రవర్తి భంజకాదర్శకుడి తల నరకవలసినదని ఆజాపించాడట. ఎన్నో విస్మయముతో చక్రవర్తి నమస్కరించి, అవి శవలము భంజకలని నిరూపించటానికి వెంటనే వాటిని నాశనము చేశాడట. చక్రవర్తి సిగ్గుపడి, అతడిని బహూకరించి పంపాడట.

పాశ్చాత్యదేశాలలో భంజకప్రదర్శనలు ఎక్కువగా వాడుకలో ఉన్నాయి. వారి ప్రదర్శనలలో కొన్ని హాస్యపాత్రలు అటను కలిగి ఉంటాయి. మిస్టర్ పంచ్ పాశ్చాత్యుల ప్రముఖ హాస్యభంజక. 17 వ శతాబ్దములో నేపుల్సు జగరములో మిస్టర్ పంచ్ జన్మించాడు. ఔలియమ్లో కీలు బొమ్మల ప్రదర్శనలు ఇప్పటికీ ఉత్సాహవంతముగా జరుపబడుతున్నాయి. అక్కడి ఒక మ్యూజియములో ప్రాచీనమైన భంజకలను కొన్నిటిని భద్రపరిచారు. అవి రంగస్థలమునుండి నిష్క్రమించి విక్రాంతి తీసుకొంటున్న భంజకలట.

ఇది చలనచిత్రాల యుగము. వాటక కళను పునరుద్ధరించడమేనని ప్రజలలో ఒక సంచలనము తిరిగి పొడచూపుతున్నది. తోలుబొమ్మల ప్రదర్శనలనుకూడా వాగరికత తిరుగదీస్తున్నది. పాత్రక సంవత్సరాల నుండి వాటకరంగానికి దర్శకత్వము చేసిన గాఫ్ నెల్సన్ అనే ఫ్రెంచి వాటక దర్శకుడు, తోలుబొమ్మల ప్రదర్శనలలో కృషి చేసి, ఒక థియేటరును నిర్మించటానికి గాను, వాటకరంగమునుండి విరమించుకొన్నాడట. 1946 నుండి చక్రవర్తి తోలుబొమ్మలతో చిత్రాలను తయారుచేసి ప్రపంచఖ్యాతి గాంచినది. లాటిన్ అమెరికా గ్రామీణ పాత్రామికరంగము

కొరకు యునెస్కోవారు సాహితీ ప్రాంతీయ ప్రధాన విద్యాకేంద్రములో ఆల్ ఫ్రెడ్డో గటింగ్ మొట్టమొదటిసారిగా బొమ్మల కళను ప్రారంభించిందిని యునెస్కోవారి 'కోరియరు' పత్రిక ప్రచురించింది. ఈ ప్రదర్శనలలో సులభ గ్రాహ్యమయిన వాడుక భాషనే ఉపయోగించారట. జానపద సంగీత వృత్తులతో మేళవింపబడిన ఈ ప్రదర్శనల ద్వారా ప్రజలకు ఆత్మరాస్యతను కల్పించి, ఆరోగ్య సూత్రాలను, దేశపురొగమనానికి తోడ్పడే రాజకీయ విజ్ఞానాన్ని బోధిస్తున్నారని 'కోరియరు' పత్రిక ప్రకటించింది.

భారతీయులలో ఆధునిక విద్యావేత్తలు, విద్యాబోధ చేయటానికి ఈ భంజక ప్రదర్శనలు ఉత్తమసాధనగా ఉపయోగపడతాయని అభిప్రాయపడుతున్నారు. ఈ ప్రదర్శనల ద్వారా విద్యావైజ్ఞానిక సాంస్కృతిక ప్రచారము ప్రాచీన కాలములో జరిగినట్లే, ఈనాడు కూడా చేయవచ్చునని విశ్వసిస్తున్నారు. పంచవర్ణ ప్రవృత్తిల ఉపయోగాలను ప్రజలకు సుబోధకము చేయవచ్చునని గట్టి నమ్మకము కలిగింది.

తోలుబొమ్మలను తయారు చేయుటమూ వాటి ప్రదర్శనలను ఏర్పాటు చేసుకోవటమూ అతిసులభముగా స్త్రీలు నిర్వహింపగలరు. ఈ విషయాలను పొదుపు ఉద్యమ కేంద్ర సలహాసంఘము బాగా ఆలోచించి తమ ఉద్యమాన్ని విజయవంతము చేసుకోవలసి ఉన్నది.

రాజా సబ్బు

శుభ మైన స్నానమునకు

రాజా

కస్తూరి సబ్బు

శుభ మైన వుడుకునకు

రాజా బార్ సబ్బు

అప్పుడూ, ఇప్పుడూ

మూలం: హంసరాజ్ రేఖర్

అనువాదం: "స్వర్ణ"

వైరాలి ఎండిన వాళ్ళు పిమ్మరేగి నులు
రాలా తొగుతుంది. తన చేస్తున్న
తనకి ఎక్కడ అంతరాయం కలుగుతుందో
అని భయంతో అప్పుడప్పుడు విసుగూ
ముఖాన్ని కప్పుతున్న కెంట్రుకల్ని ముంజే
తితో పెండ్లి పెట్టుకుంటుంది. చుట్టూ
వీం జరుగుతుంటే పటించుకోకుండా పిక్చర్
సిండుకుని తనకే దీక్షగా నుడారాల గుడ్డ
కుడుతుంది. వానిని వాళ్ళే ఆ కొద్ది సంపా
దనంతో తన పొట్ట వెళ్ళాలని ఆమెకు తెలుసు.
మొదటిరోజు ఒక నుడారానికి గుడ్డ కుట్ట
లేకపోయింది. ఇప్పుడు రోజూ రెండు
కుట్టలుగుతుంది. చురుకులేనం చావకుండా
ప్రయత్నిస్తుంది. ఆవిడ చేతులు యంత్రాల
వనిచేస్తున్నాయి. చక్కదా గుడ్డంతా కుట్టే
స్తుంది. అప్పుడే ఒక మూలమండి మగో
మూలకు పూరిచేసింది. తన పనిలో బాగా
నిమగ్నమైంది. తలనుండి భుజాలమీదికి
కాలివోయిన మునుగు కూడా సరిచేసుకోవం

మరిచిపోతుంది.

మునుగు సరిచేసుకుంటున్న చేతులు కడి
పిలే పని పాడుతుంది. తని తరిగితే కూరి
తగుతుంది.

గవర్న మెంటు పెన్షన్ కోసం ఆ నుడా
రాలు కంట్రాక్టుమీద కుట్టిస్తున్నారు.
కరోల్ బాగ్ పర్మనూస్ మెడాసంలో దుప్ప
టిల్లా పరిచి ఉన్నాయి గుడ్డలు. వందలకొద్దీ
అడాల్లు దీక్షగా కుడుతున్నారు. అందులో
కొందరు అనేక సంవత్సరాలనుండి కుడు
తున్నారు. తిరిగిరాలనుండి కుట్టుపనికి అల
వాటు పడ్డవాళ్ళూ ఉన్నారు. కుట్టుపని
వాళ్ళకో ప్రకృతి నియమమయింది. వాళ్ళను
మామంజే వాళ్ళంధుకే సృష్టించబడ్డా
రేమో ననిపిస్తుంది. అందుకే నేను అంగులో
వీ కష్టం అంటుకుండానే అలా కుట్టేసు
న్నారు. వాళ్ళ పిల్లలు అక్కడే జోగా
డుతూ ఆడుకుంటుంటారు.

అంగులో చాలమంది కొర్రవాళ్ళూ
ఉన్నారు. వాళ్ళు ఇక్కో త్రిగ మొట మొద
టగ కూలికోసం పిక్చర్ తెచ్చుకుని నడుం
వంచుకుని తెగింపుతో బాధగా ఆ ప్రపం
దంతో పనిచేస్తున్నారు. మానసిక
సంఘర్షణల కాటాకై, రెపరెపలాడు
తున్న మనస్సును కృంగిదినుకుని ఆఖరికి
ఆ పనిలో కూచున్నారు మొటమొదటిగా
పని ప్రారంభించినప్పుడు తిరతరలాడేరు.
బరువుగా నిశ్వాసం వదిలి బాధపడ్డారు.
వాళ్ళు అప్పటివరకూ పెంచుకున్న పిజ్జో
మర్యాదల్ని, అభిమానాన్ని ఇప్పుడు
మంటలుపుడున్నట్టు మధనపడ్డారు.

మేరబతీ అలాంటావిడ. తప్పులేని
బాధల భారంలో ఆ పనికి తనను తాను
అంకితం చేసుకుంది. భర్త కిర్పారామను
అనుమతికోసం అడిగింది. అతను అగ్నివిద
గుగ్గిలమయ్యేడు. చాల పగమంగా నిందిం
చేడు. భయంగా నిశ్చల్లం కరుడు కట్టింది.
మేరబతీ మళ్ళీ ప్రాధేయపడింది. కిరపా
రామ్ ఏమీ మాట్లాడలేడు. కాలిగా,
బాధగా పెళ్ళాంతెపు మాచేడు. మేరబతీ
అవతలికి నడిచింది. అతను నిశ్చల్లం ఉండుకు
తున్న ఉద్రేకాన్ని ఆపుకుంటూ నరిగిన
ముఖంతో చితికిలబడ్డాడు, అక్కడే.

నేరేవిధజన జరిగిన తరవాత పంజాబ్ లో

తన ఇలా వదిలి ఢిల్లీకి పారిపోయి వచ్చేడు
కిరపారామ్. అందరూ ఏమాన్యంగా అను
కునే రిఫ్యూజీగానే ఉన్నాడు కొంత
కాలం. కాలవైపర్యంతో బలియో ప్రాణం
చేతో పట్టుకుని జయబుడాడు కొని ఒకటి
మోచేరికింద నిలిచా ఆ తో ఆకలితో అక్కడే
రాలేడు. వాళ్ళను గవర్న మెంటు "పారిపోయి
వచ్చినవాళ్ళు" అంటుంది. ఇలా పిలిపించు
కుంటుకు సేమీ కిరపారామ్ కు ఇష్టం లేదు.

అలాగ పిలవడంలో అర్థమేమీ తనకి అర్థం
కాలేదు నివాసికి. అతని కిలాంటి అర్థం కౌని
పేరు, అర్థంలేని వాతావరణంలో బ్రతుకు
విచ్చిరింకా మిగిలిమయింది. అయినా తన
పాతప్రతుకు మరిచిపోలేడు. మయాన్ వాది
జలాలో క్లాబ్ కోర్ట్ లో అతనికో ఇల్లం
జేడి. అక్కడే చిన్న హాపుంజేడి. ఆ
గ్రామం జనాభా సుమారు రెండు వేలవ్వర.
అరడజను హిందూ కుటుంబాలు తిప్ప మిగత
వాళ్ళంతా ముస్లింలే. అతని వ్యాపారం
గోజుగోజుకు అభివృద్ధి పొందింది. పెద్ద
ఇల్లా, గొడ్డుగోడ వస్త్రరా సంపాదించు
కున్నాడు. డబ్బు వడ్డీలకు బదులిచ్చి
గడిస్తూ పోయిగా కొలం గడుపుతున్నాడు.
తనకోచ్చిన పెద్దల ఆస్తిని పెంచుకున్నాడు.
ఊరికిమధ్య రాలి ఇంట్లో ఉండేవాడు.
ఇల్లంతా చక్కగా అలంకరించేడు. ఉన్న
నగిలూ, డబ్బూ దన్నం కౌపాడుకుండుకు
భోజనాలు ఉన్నాయి. అనగలు మేరబ
తీరికావు. ఊళ్ళో మగాళ్ళు, వాళ్ళ అడాల్
దగ్గర లాక్కుని తెచ్చి తన దగ్గర తాకల్లు
పెట్టిన బాపకు. కిరపారామ్ బోక్కానా
నికే పోయిన నగ తిరిగిగాదని ఆడోళ్ళో అండ
రికీ తెలుసు. మేరబతీ తన నగలు, బట్టలూ
ఉక్కు పెట్టిలో ఉంచి రెండు గడ్డలకాలం
వేసే ఉంచేడి. కిరపారామ్ వృద్ధిలో మేర
బతీ నిలవ కట్టలేని పెద్దవల్లు. ఆవిడే
నగలా చూచుకునేవాడు. తన వంశముర్యా
దలకు చిహ్నంగా, అబ్బరంగా ఆవిడే
కౌపాడుకు తిరగాలని వెయ్యికోళ్ళో మామ
కుంటూ ఉండేవాడు, గవన కదలనిచ్చే
వాడుకాడు. ఆవిడ నిజకూన వరపురూప
డికి కనబడకుండా మాచేడు.

సుగంధికా

సర్వస్వ తైలము

మెరడుకు, చల్లదనముకు,
కన్నముపు, చెవి, వృద్ధి
దులకు, 32 సం. నుండి
ప్రపంచమంతటా పాపము
పెంసెరిపానెనెతియును.
మీపెద్దదిల్ల అందరి
వర్ణ పొరుకును

ఈప్యన్ మెడికల్ వర్క్స్

కాకినాడ.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
పీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ (ఏజెన్సీకా),
కలకత్తా - 1.

తను తన కోరికను తీర్చుకొంటే భార్యను
కాపాడుకుంటూనే వచ్చేడు. పెళ్లి
నప్పట్టుంచి ఇంటిపనన్నీ సరికొత్త అమ్మ
అతని కవసరమైన ప్రతి చిన్న పనిలోనూ
సహాయ పడుతుండేది. ఎప్పుడూ అతని
అమ్మతో కలుగుతో మాట్లాడేవాడు. తన
పిల్ల దొరికినప్పుడల్లా హుందాగా కోపంతో
చీదరించుకుంటూ ఉండేవాడు.

మెరబతీ అందమయింది. ఆకర్షణీయంగా
ఉంటుంది. నత్తితల్లి మెరిసే విశాలమైన
కట్టా అమ్మమాడ్డానికి నానాగా ఉంటుంది.
నిండు యాతనవలె. కిరపారామ్ భార్యగా
ఉండడం కాకిముక్కుకు జీవంబంధంగా
ఉంది. అతను నల్లగా మోటుగా
ఉంటాడు. అతని తప్పుటి మొగం
కుట్టుకు దాలలో మరీ వికృతంగా
కనిపిస్తాడు. అతని కదలికలో సౌమ్యము,
హుందాతనం కనిపించవు. మూర్ఖత్వం
మొరటుతనం ఇమిడి ఉన్నాయని అతనిని
చూడగానే తిడుతుంది. మెరబతీ అతనితో
చాల చిన్న వయస్సులోనే పెళ్లి జరిగింది.
కిరపారామ్ తన సంపదకు మరిసిపోయే
వాడు. ఆ ఊరి ఖాతాదార్లు ప్రభుత్వ,
భార్యకు అధి నేత అయ్యాడు. వట్టి పిసి
వారి; దురాశా పితాచి. ఒక్కసారిగ పెద్ద
పెట్టుబడి దారుణపుదామనుకున్నాడు. అత
నికి పెళ్ళాం ఒక పెద్ద సంపద.

కాని దేశం చీలిపోయినప్పుడు అతడు
తన ఊరు వదిలేయక తప్పింది కాదు.
ప్రాణంకన్న మిన్నగా ప్రేమించిన తన
సంపదసంతో వదిలేయక తప్పింది కాదు.
అతడు కూడా తెచ్చుకోగలిగింది కొంత
డిబ్బా. మెరబతీ చూడలేదు.

ఇద్దరూ కొన్ని నెలలు ఢిల్లీ రఘోజీ
కేంపులో గడిపేరు. అక్కడ అతడే ఇన్స్
పెక్టరలేడు. భోజనం ఊరికే పోతేరు.
తెచ్చుకున్న మాటలో డిబ్బులో కొని
చెప్పకుండా ఖర్చుగా ఉంది అతడు సంతో
షించేడు.

కాని ఒక్కవిషయం అతనిని చాల
కొద్ద పెడుతుంది. మెరబతీని పరదాలో
ఉంచడానికి తీర్మానం లేదు. అందరూ
అవిష్టే కిరపారామ్ నున్నాడు. అవిష్ట ప్రతి
వస్తువునూ విచిత్రంగా, తొలిగా చూస్తుంది.
అవి దొక మ్యూజియంకోచ్చి చూస్తున్నట్టు
సంతోషపడుతుంది. అదాల్లోను మగాళ్ళనూ
చూస్తుంది. ఎదుటి సుదారంలో ఉన్న
ముల్కరాజ్ ను చూస్తుంటే కిరపారామ్ కు
మరి బాధగా ఉంది. ఏమన్నా చేయగలిగే
కప్పుంటే ఆ టెంబులోంచి అవతికి నెట్టే
ద్దానుపించింది అతనికి. అందమాన్సుకు
పంపించేసేవాడే. ముల్కరాజ్, షేక్
పురంనుండి వచ్చేడు. అతడు ఆరవై ఆరేళ్ళ
యవకుడు. ఆరోగ్యంగా, అందంగా,

నానాగా ఉంటాడు. అందరితో కలుపు
గోలుతనంగా ఉంటూ అందరికీ సాయం
చేస్తూ ఉంటాడు. అందరూ అతనిని ప్రశం
సిస్తూ ఉంటారు. అతని చిరునవ్వుతో
వలకరిస్తూంటారు. కాని కిరపారామ్ కు
అతడు మోసగాళ్ళా కనిపించేడు.
అదాళ్ళతో ఎందు కలా మాట్లాడాడా
అని అతనికి అనుమానం. మెరబతీని
ముల్కరాజ్ తో మాట్లాడొచ్చని అనుకుని
గద్దించినప్పుడు అవిష్ట చిరునవ్వుతో చెప్ప
తున్న సమాధానం మంట పుట్టించేది.
సిగ్గుకు మార్పుదాటిపోయింది తన వాత
పదాడు. గట్టిగా తిట్టేడు. కాని మెరబతీ
ఏమీ పట్టించుకున్నట్టు లేదు. అవిష్ట ముల్క
రాజ్ తో సంతోషంగా మాట్లాడటం కూడా
చూడేడు. ఇప్పుడు పెళ్ళాన్ని ముల్క
రాజ్ తో నైతే నేమి మరొకళ్ళతో నైతే నేమి
మాట్లాడటం ఆపు చేయించడం ఎలాగు?
అనేక తిరనాల మనుషులు అక్కడ మసలు
తున్నారు. పెద్ద మైదానంలో అనేక
గుడారాలున్నాయి. అక్కడ గోడలేవు.
బొత్తిగా వాటలేను. అక్కడ అందరూ
కట్టలు పంచుకోదానికి వచ్చినట్టు కనిపి
స్తుంది. ఎవరికీ సరిగణనన్ని వంటపాత్రలు
లేవు. నిత్యం త్రక్కవాళ్ళవేగి ఏదో ఒక
పాత్ర తెచ్చుకుంటూ ఉండాల్సి. మరొకళ్ళ
సహాయం అనివార్యమైపోయింది. పట్టా
లూ? నుండి వచ్చినవాళ్ళు తొందరగా ఒక్కో
కొక్క పరిచయమై కలిసిపోగలరు. ఎరమరిక
లేకుండా ఎరగనివాళ్ళైనా, “వదివా!
ఇప్పటికే నా కుటుంబానికి కలతలేకుండా
ఉండా? అందరూ తప్పించుకు రాగలి
గరా?” అని మాటలు కలిపేస్తారు. పట్నం
నుండి వచ్చిన అదవాళ్ళదగ్గర ఈ విశేషం
కనిపించదు. నాలుగు దుస్తులు వేసుకుని
కిరపా తొయ్యిల్లా తిరుగుతారు. తల
మనుగు అక్కలేదు వాళ్ళకు. ఆరుబయలు
కుర్రాయిదగ్గర బట్టలు కుతుకుతారు. అక్కడే
న్నావాలు చేస్తారు మగాళ్ళలాగ వాళ్ళకు
బొత్తిగా సిగేలేదు. ఇలాంటి వాతవర
ణంలో ఉండటానికి కిరపారామ్ కు మనస్సు
రించలేదు. తొందరగా అక్కణ్ణించి పోదా
మనుకుంటున్నాడు. అనేకసార్లు ఆఫీ
సర్ తో అదాల్లోగుంచి మొర పేట్టు
కున్నాడు. అప్పుడప్పుడూ అంటూ ఉండే
వాడు, “ఇదంతా నుం పాంప్రదా గులకే
విరుద్ధం, మన పెద్దల కట్టుబాట్లు అతిక్ర
మించినవన్న వచ్చే అసర్గాల అనుభ
వస్తాంలే” అని. అతని మాటలైన వరూ
పట్టించుకునేవారు కాదు. అతడు ఏదో అడ
దడంగా వాదిస్తూ ఉండేవాడు. రఘోజీ
ఏకైక కమిటీ వాలంటీర్లు, పునరావాస పదు
వాయాలను పరిక్షించడానికి వచ్చినప్పుడల్లా
తన మామూలుగా చెప్పటం మొదలు పెట్టే
వాడు. “మాకున్న ఆస్తుల పాకీస్తాన్ లో

పోగొట్టుకున్నాం. నానుమాత్రం గౌరవంతో
బయటపడ్డాం కానీ, దానికి ఏమీ
లేదు. అదాల్లోకి మన అద్యాన్నంగా
ఉండి. వాళ్ళ మానాభిమానాలు మోగొట్ట
కున్నాడు.” ఢిల్లీ గొలుసుకు మెరబతీ
సహించరానిదే అయింది. అతని మా!

రు. 20000లు

బహుమతి

ఇచ్చివేయ

బడినది!

రెక్కోనా సొందర్య

పోటీలో గెలు

పొందినవారి పేర్లు

ప్రఖ్యాత రెక్కోనా సొందర్య

పోటీలో ఇద్దరు పోటీదారులు

మాత్రమే అంతా నడచిన సమాధా

నములను పంపియింపడే

వారు:—

1. కుమారి ఎ. గేబ్రియల్

18/11/83 దర్శయ. ఇ.ఎ.

కరవ్ వాన్. న్యూ ఢిల్లీ.

2. శ్రీ అంబాని తనివ్

అద్యాకేడ్.

ఉత్తర వరుడ్. బ్రావెమ్మూర్.

ఈ యిద్దరు అదృష్టవంతులగు

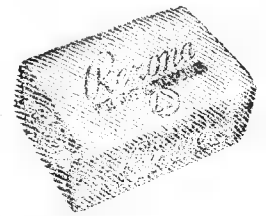
గెలుపుదారులకు రు. 20,000లు

బహుమతి చెరిసగం పంచ

బడినది. వారిలో ప్రతి ఒక్కరికి

రు. 10,000ల చెక్కు ఒకటి

బహిరంగముగా యివ్వబడును.

రెక్కోనా

ఇది ఒక్కటే కేవలం గౌరవనీయ

BP. 155-XS TL

అ పృ థూ, ఇ పృ థూ

త్యానికే షెర్ బతి ఎదిరించి వాదించింది. పెళ్ళాంగంతు పెద్దదైనందుమంజిబాయ్ డు. తనకోర్కో ఉంటేనా పెదాలు కదల్చిచ్చే బాదా. కాని ఇక్కడ విషయం రచ్చ తక్కువందని బాధపడ్డాడు. షెర్ బతి మీద నోరు చేసుకున్నందుకు అందరూ చీవాలు పెట్టారు.

షెర్ బతి రోజులతోపాటు మారుతోంది. చుట్టూ ఉన్న ఆడల్లా మారిపోతోంది. ఇదివరలో ఎప్పుడూ అంత అవసరమే సేనే తిప్ప ఎరగనివాళ్ళతో మాట్లాడేదికాదు. ఇప్పుడు అందరితోనూ మాట్లాడుతుంది. పూర్వం ఎవరైనా కనబడితే చిటుక్కున తలమీదికి ముసుగు లాక్కునేది. అలాంటి దిప్పజేం చేయడంలేదు. కొత్తవాళ్ళవరైనా అవ్వాలా చూస్తున్నా ఇప్పుడు సిగ్గు అభి కయించడంలేదు. పూర్వచరిత్ర జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని విచారించేది. మునుపు తనధర్మ తలుపునందులో నుండేనా ఆవతిలి ప్రపంచాన్ని చూడనిచ్చేవాడు కాదు. తన కాక్కు అడ్డదానికి మగాడికలాంటి అధికారముంది?

అపార్యయంగా చెప్పగోవాళ్ళను మాడగట్టి కిరపారామ్, ముస్లింలు చేసిన అపూయ త్యాలు వరసపెట్టి సినిమాకథల్లా చెబుతుంటే, షెర్ బతి కిరపారామ్ తనను పెట్టిన చిత్రహింసలు కళ్ళకు కడుతున్నట్లు కావ్వాయి. ఒకరోజు తను, వేసారిస ఒంటరి తనం, చీకటిఇల్లా చీకటిలో విసిగిపోయి, ప్రపంచం చూడాలని వరకంలా నీడిస్తున్న ఆకతో బయటిప్రపంచాన్ని తలుపునందు లోంచి చూచింది. మరుక్షణం మగడు వచ్చి మాచేడు. జడపట్టుకుని లాక్కెల్లి ఇష్టమొచ్చినట్లు బానేడు. ఆబాధలు ఈ రోజునా షెర్ బతిగుండెలో మెదలుతునే ఉన్నాయి. వరకంలాంటి బ్రతుకు గడిపి నందుకు తుకు జరిగిన అవ్యాయానికి తిట్లు కుంది. ఇప్పుడు తను క్రొత్తిగా ప్రపంచం చూచి సంతోషిస్తుంది. ఇప్పుడు ధైర్యంగా మొగుడికి ఎదురుసమాధానాలు చెప్పడం నేర్చుకుంది. అవ్యాయంగా తనను అంత బాప పెట్టిన మగడు మరి ఉడుక్కుచావాలని ముల్లరాజ్ తో మాట్లాడుతుంది.

కిరపారామ్ ఆ వాతవరణానికి తట్టుకోలేక కేంపు వదిలేసేడు. పెళ్ళాం తనమీద అంత దురుసుగా ప్రవర్తించంటే మరి సహించలేకపోయాడు. కరోల్ బాగ్ లో ఎలాగోలా ఒక చిన్న గది అద్దెకు తీసుకున్నాడు. గదిలోకి మారింది తనవతి ఆనేక చిక్కులకు నరికొకలనివచ్చింది. ఇక్కడ ఊరికినే తిండి రావటంలేదు; ప్రతి చిన్న వస్తువు కోసం డబ్బు ఖర్చు చేయాల్సివస్తోంది. తనను చిన్న మునిగి కొంపనే అడ్వాన్సు తెల్లించి నుకీ రావలసివచ్చింది. ఇక్కడ

బ్రతుకు మహాప్రయంగా ఉంది. తీరా ఆ గదిలో ఎందుకు దిగేనా అని బాధపడ్డాడు. కాని అతన్ని ఒక ఆకాశాత్రం వెంటాడు తూనే ఉంది—ఎప్పటికైనా పాకిస్తాన్ లో వదిలివచ్చిన ఆస్తికి గవర్న మెంటు కొంతైనా పరిహారం ఇవ్వకపోతుందా అని. కాని అంతవరకూ ప్రాణం నిలబెట్టుకోవాలిగా ఎలాగో ఒకలాగా!

బ్రతకడం మరి కష్టంగా ఉంది. తనకు తెలిసినవాళ్ళు కొంతమంది ఏవో పనులు చేసుకుంటున్నారు. ఒకడు చిన్న లాండ్రీ పెట్టెడు. మరొకడు మిఠాయిలు అమ్ముతున్నాడు. వాళ్ళవారోనైనా చేరి వాటా కుందామనుకున్నాడు. కాని ఎవరూ చేరనివ్వలేదు. వాళ్ళకొ వ్యాపారంవల్ల వచ్చేది కొంచెం, అందులో అతని కెలా వాటా ఇచ్చేది? అంతవరకూ అతన్ని నీడిస్తున్న కుటుంబ ప్రతిష్ఠకు చివరికొక దిద్దం పెట్టెడు. ఇప్పుడు కరోల్ బాగ్ గోడులో కేక లేస్తూ పళ్ళు అమ్ముతున్నాడు. కాని అతని కష్టాలు గట్టెక్కలేదు. వందలకొద్దీ రెఫ్రూజీలు జంగిల్లో పళ్ళమ్ముతున్నారు. కిరపారామ్ కంటే నుండొచ్చినవాళ్ళు ఆ ప్రాంతాల్లో తేరాలు ఆకట్టేసేరు. ఇక తన పళ్ళు అమ్ముకు కావడంలేదు. ఎప్పుడైనా ఎనిమిదవాయి అమ్ముగలుగుతున్నాడు. నిజంగా ఒకరోజు వదిలూడవాయి సంపాదించేడు. ఆరోజు మరువరానిది. ఆరోజు రాత్రింతా మామని డబ్బులు లెక్క పెట్టుకున్నాడు, అద్దెపై అవరిస్తున్నట్లు సంతోషిస్తూ. ఇంతకు పూర్వం వేలకొద్దీ రూపాయలు సంపాదించేడు. కాని ఇంత సంతోషం, ఇంత సంతృప్తి ఇదివరలో ఎన్నడూ అనుభవించలేదు.

కొన్ని మరి చరిత్రపురోజు లాశ్చర్యం. అసలు అమ్మకారే ఉండేదికావు. పళ్ళు అలా కుప్పల్లా పడుండేవి చెల్లకుండా, కుళ్ళ దానికి సిద్ధంగా. అన్నం వండుకోకుండా పెళ్ళాం తనూ పళ్ళు తినేసుండేవారు. కాని ఒక్క పళ్ళు తింటేనే సరిపోతుందా? రాసు రాసు కిరపారామ్ కు జబ్బు చేసింది. అజీర్ణరోగంతో రెండు నెలలు మంచాపడ్డాడు. చావలనిసినాజే, ఎలాగో బ్రతికేడు. కొంచెం మాడ కదలలేకపోయాడు. వాళ్ళ గదిదగ్గరనే ఒక హామియాపతి మందులవాపుంది. షెర్ బతి రోజూ మందు లేదానికి అక్కడకు వెళ్ళేది. ఒక్కొక్క పస్తాకు బాట్లర్ని పిలుచుకు వచ్చేది అర్థం టుగా. బయటికి తిరిగి తాను చెయ్యవలసిన పని పెళ్ళామే చేస్తుందే అని బాధపడ్డాడు. అలా పెళ్ళాం బజారున తిరుగుతున్నందుకు తలతీసినట్లుంది. కాని తనేం చేయలేదు గదా! నుంచందమీదనుండి కదలలేకపోతున్నాడు. ఓపికతో అనుకున్నాగా షెర్ బతి

అతనికి నేతచేస్తూనే ఉంది.

కిరపారామ్ కు ఇప్పుడిప్పుడు బలమొస్తున్నది. మంచానపడి ఇంకా సరిగా లేవలేకపోతున్నాడు. కాని అతనిలో ఇంకో పెద్దమాట్లు వచ్చింది. అతని కిప్పుడు భార్యంటే గౌరవం మక్కువ హెచ్చుపుతున్నాయి. అధికార పూర్వకంగా గట్టిగా కేక వేయడం మానేసేడు. మెల్లగా దింపిస్తున్నాడు. అతని కళ్ళిప్పుడు నిజమైన స్త్రీ తత్వాన్ని చూస్తున్నాయి. అవిడ ముఖం ఎంతో సౌమ్యంగా తీయగా కనిపిస్తుంది.

షెర్ బతికి ఈ మార్పుతా చాల ఆశ్చర్యంగా ఉంది. అత నిప్పుడు తన నేమీ బాప పెట్టడంలేదు. ఇప్పుడామె సంతోష పూర్వకంగా నేత చేయగలుగుతోంది. అతనికి బాగా విశ్రాంతి కలిగేలా పరిధర్మలు చూస్తోంది. ఆఖరుకు ఒకరోజు ఆమె ధర్మను మళ్ళీ అడిగింది - “ముంగూ, బసంతి, జేరా గుడ్డలు కుట్టడానికి వెళ్తున్నారు, నేనూ వెళ్దా?”

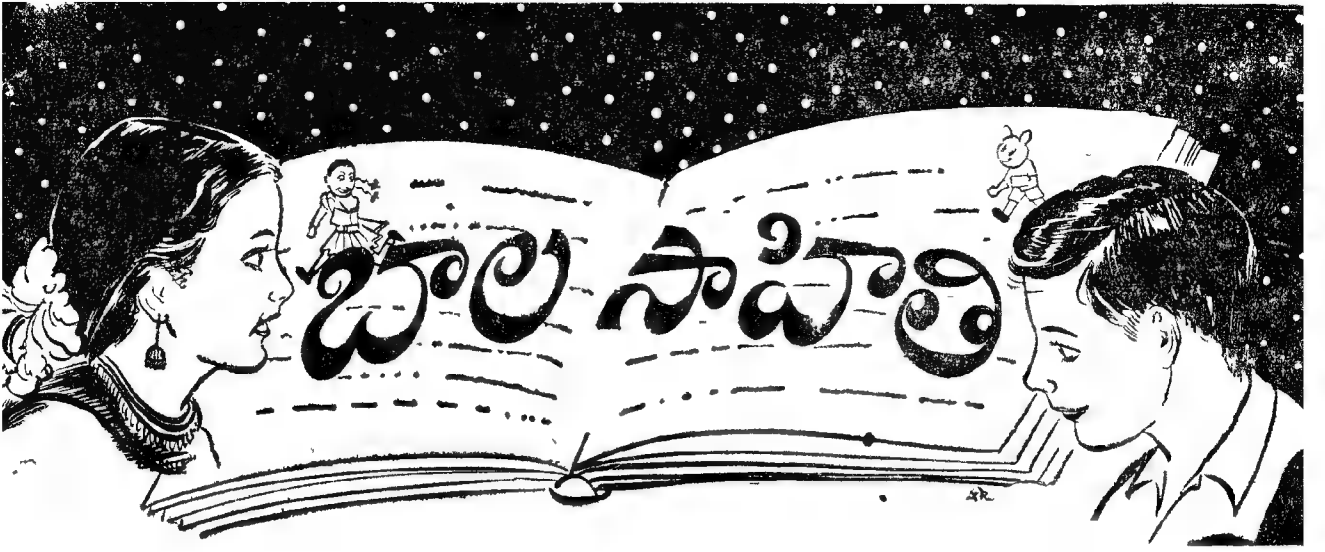
“నువు పనిచెయ్యడానికి వెళ్తావా?” కిరపారామ్ గడ్డనస్వరంతో అనలేక అనలేక అన్నాడు.

“ఏం ఎందుకేళ్ళమాడేం? అందరికంటే నేనేం గొప్ప ఊడబాడిచేసినని, నేనేం గొప్ప...” మెల్లగా చక్కగా చెప్పింది. కిరపారామ్ మాట్లాడలేకపోయాడు. అత నెంతో కలితపడుతున్నాడు - “మాచేనా కిందరూ ఏమనుకుంటాడు?” అని బరువుగా మెల్లిగా అన్నాడు.

“ఎవరన్నా అనడానికేముంది? ఎవరో అంటే ఏం ఒకళ్ళనొకళ్ళు పెద్ద తెలిసున్న వాళ్ళేవరున్నారు. ప్రతివాళ్ళు పొట్టకోసం ఏదో పనిలోకి జేరుకునే ఉన్నారుగా?” అంది.

ఆరోజునుండి షెర్ బతి జేరాలు కుడు తోంది. కొంతకాలం అందరూ పాటక జనమే అనుకుంటూ కొంచెం దూరంగా మసల్తూ పనిచేసేది. తాను అనుకుంటున్న తన ప్రత్యేకతను నిలుపుకోడానికి వాళ్ళి కొంతదూరంలో ఉండేది. కొంతకాలానికి ఈవ్యత్యాసం అనుకోకుండానే బోయింది. పనిలో ఉండేగౌరవం తనకు క్రమేణా అర్థమై మిగతా పనివాళ్ళతో కలిసి తిరుగు తుందివచ్చుడు. కిరపారామ్ స్వభావం ఇంకా మారింది. షెర్ బతి ఇంకా ఆరోగ్యంగా బలంగా ఉంది. అవిడ ముఖంలో పట్టుదల ఏదో కార్యకూరత కనిపిస్తున్నాయి. ఏదైనా జగడం పెంచాలంటే అతనికి కారణం కనిపిస్తున్నా, మనుషటిలా క్రూరంగా మీదపడ్డా లి అతనికి ధైర్యం ఉండటంలేదు. అవిడ పని త్రతమగురించి, తనపట్ల ఆమె వివాసాన్ని గురించి అనుమానించడం ఇప్పుడు చాల అసహ్యమైనదని నోస్తుంది.

వా న పాటలు

పిల్లల గణపతిక స్త్రీ

1

ఒళ్లంతా జలు
జల్లనిపించే
చల్లగాలిలో ఆడుకుందాం.
పిల్లలారా! రండింక.

చల్లీ; చంపకవల్లీ రాజే,
కల్లమూసుకోవే!
మల్లీ గిరగిర తిరుగుజా మొళ్లూ
పిల్లలారా! రండింక.

ఒళ్లంతా జలు
జల్లనిపించే
చల్లగాలిలో ఆడుకుందాం,
పిల్లలారా! రండింక.

2

రిపురిపున ఏకేను
గాలి!
వపు దవ్వల మబ్బులు
వాలి,
ఇలపై దిగ జలజల
వాన!
పులకించెనెడ లో
లోన.

3

చానలింకా కొట్టి కురవాలి
వరిచేలు దండిగా పండాలి.

గాడెలన్నీ నిండిపోవాలి
భూదేవి సిరుల తులతూగాలి.

అమ్మమ్మ కమ్మగా వండాలి
హాయిగా మాబాజ్జ నిండాలి.

4

బంగారు పల్లకి
నింగిపై మెరసె,
రండిరండి కనుల
కుంకుగీవేళ.

నీలిమేఘాలలో
మేళతాళాలవే.
తాలబాలికలార!
అలింపరండి.

పెండిబాలరులలో
కొండచుక్కలు మెరిసె
రండిరండి కనుల
కుంకుగీవేళ.

(అలిండియా రేడియోవారి సోజనర్త్తో).

కథాగోయ సుధానిధి

దుప్పి కొమ్ములు

దుప్పి యొకటి ఏటికేగి
దప్పితీర నీరుత్రాగి
నీటిలోన ప్రతిఫలించు
నిజహాసము చూచుకొనెను.

చిలనలు వలవలుగ తిరిగి
బలముగ కడు పొడవు పెరిగి
సొంపులీను తనకొమ్ముల
సోయగమ్ముగని మురిసెను.

"చక్కని యీ కొమ్ములుండ
చచ్చుకాళ్ళు దేని"కనుచు
సన్నని తన కాళ్ళు చూచి
కన్నులు విట్లించుకొనెను.

ఇంతలోన సింహనాథ
మెచ్చటిదో వినిపించెను.
ముప్పు కాచుకొనుటకొరకు
దుప్పి యంత పరుగెత్తెను.

కాళ్ళు తేలికైన వగుట
కడు రయమున పొడలు, పుట్ట
లన్నిదాటి, మృగరాజున
కందకుండ పరుగెత్తెను.

అంత నొక్కచోట బాట
కష్టముగా వ్రాలియున్న
తరు శాఖలలో కొమ్ములు
తగులుకొనగ నాగిపోయె.

గిరిగిరిమని చాలసేపు
గింజుకొనియె, నింతలోన
సింహమటకు వచ్చి దాని
సంహరించి కబళించెను.

ని తి

మనవారని నమ్ముకొన్న
జనులొక్క పరి శత్రువు
తాడు రనెడి మంచినీతి
బోధించును మీదిగీతి.

న వ ర త్నా లు

అవి భోజరాజు పరిపాలిస్తున్న రోజులు. ఆరోజుల్లో రత్నాల వ్యాపారం విరివిగా సాగుతూ వుండేది. ఇతరదేశాలనుండికూడా రత్నాలవ్యాపారులువచ్చి యధేచ్ఛగా రత్నాలను కొనడమూ, అమ్మడమూ కూడా వుండేది.

రానురాను ఈ రత్నాలవ్యాపారులలో మోసగాళ్లు బయల్దేరారు. ప్రజలను మోసంచేసి రత్నాలకు బదులుగా నకిలీరత్నాలను అమ్మి పొమ్ము చేసుకోవడం మొదలు పెట్టారు. కొన్నాళ్లు జరిగేటప్పటికి ఈసంగతి రాజగారివరకూ వెళ్లింది. కాని రాజుగారు తొందరగా నమ్మలేదు. “అటువంటి మోసమే జరుగుతూవుంటే రత్నాల వ్యాపారం ఇంత ఉచ్చదశలోకి రావడానికి అవకాశమే లేదు. అయినా మేమే సొంతంగా ఈ విషయాన్ని పరీక్షించి, ఈ రత్నాలవర్తకుల నిజాయితీని తేలుస్తాము” అన్నారు నభలో.

* * *

ఒకరోజున భోజరాజు ముసలి వేషంధరించి అంతఃపురంలోవున్న నవరత్నాలను ఒక సంచిలో వేసుకుని చేతికర్రతో దారి తడుముకుంటూ కోటలోనుండి బయల్దేరి రత్నాలవీధికి వచ్చారు. ఆరోజుల్లో

రత్నాలూ, వజ్రాలూ అమ్మే బజారుకు రత్నాలవీధి అనేవారు.

దారితడుముకుంటూనే రత్నాలవీధిలో కొంతదూరం వెళ్ళి ఒక పెద్ద కొట్టువద్ద ఆగారు.

“ఏం? తాతా! మంచి ఎండలో వచ్చావు. ఏం కావాలి?” అంటూ ఆ కొట్టు యజమాని ప్రశ్నించాడు. అయిన పేరు రత్నాలకెట్టి. తండ్రి తాతలనుండి రత్నాల వ్యాపారం చేస్తూ కోటికి పడగ ఎత్తిన కుటుంబం. బజార్లో నమ్మకానికి పెట్టింది పేరు.

తల్లికెట్టి సభాపతిరావు

“ఏంలేదుబాబూ! నా నగ్గర కొన్ని రత్నాలుంటున్న అమ్మజాబుదామని తెచ్చాను.” అంటూ తడుముకుంటూనే బొడ్డులోవున్న సంచి తీసి రత్నాలకెట్టికి అందించారు.

రత్నాలకెట్టి సంచిలో రత్నాలను దోసిట్లో పోసుకుని పరీక్షించి ఆశ్చర్యపోయాడు. అంత ఖరీదైన నవరత్నాలనుచూసి చాలసంతోషపడ్డాడనిపించింది. ముసలివానివంక చూశాడు. పరధ్యాసంగా వున్నట్లు కనిపించాడు. ఆ రత్నాలను ఎలాగైనా కాశ్మీరాలన్న దుర్బుధి పుట్టింది.....

“తాతా! ఇవి ఎక్కడివి నీకు అని ప్రశ్నించాడు.

“అయ్యో! నాక్కడివి. మా తాతలకాలంనుండి మా ఇంట్లో వుంటూవచ్చినయ్. ఈనాటికి మా సంసారం చిదికిపోయి, నాటికి అమ్మ అవసరం వచ్చింది.” అన్నాడ ముసలాయన ఎంతో బాధ పడతూన్నట్లు.

“అయ్యో! పిచ్చితాతా! ఎంతో ఆశతో వచ్చినట్లున్నావు. ఇవి నవరత్నాలు కావు. నకిలీవి. గాజు రాళ్ళతో సమానం. అంచేత వీటిని

మ.తలనొప్పి
కొనుటకు వెదురునూరి!

సారిడన్
నొప్పిని పోగొట్టును
ఒక చిల్ల 2 అణాలు

ఎవరు కొంటారు - ఇదిగో నీ నంది. తినుకు పెట్టు" అంటూ నందిని అందించాడు.

రత్నాలశెట్టి మాటలు ముసలి వేషంలో వున్న భోజరాజుకు ఎంతో ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించినవి. మనసులో ఎంతో ఆరాటం బయల్పడింది. అయినా బయటకు కనపడనీయకుండా, నందిని అందుకుని "ఇన్నాళ్లు వీటిని నవరత్నాలను కుని ఎంతో ప్రాణపదంగా చాను. నకిలీ రాళ్లేనా!" అంటూ లేచి "పెళ్ళిస్తా బాబూ!" అంటూ దారి తడుముకుంటూ బయల్దేరాడు.

"కళ్లు కన్పించవు కాబోలు. బాగ్ త్రగా ఒక ప్రక్కనుండి పెట్టు తాతా!" అంటూ తన అదృష్టానికి లోలోన పొంగిపోతూ, తాతను హెచ్చరించాడు.

తాత పెళ్లిన తర్వాత, తాను మార్చివేసిన నవరత్నాలను మళ్ళీ ఒకసారి కల్లారా చూసుకుని, కళ్ళ కద్దుకుని పెట్టిలో భద్రపరిచాడు.

ముసలివేషంలో వున్న భోజరాజు, కోటకు చేరి ఆత్మతగా నందిలోని రత్నాలను తీసిచూశారు. ఆశ్చర్యం! అవి నవరత్నాలకావు. వర్తి గాజురాళ్లు!! ఎంత మోనం? రత్నాలశెట్టి ఎంత నేర్పుగా నవరత్నాలను మార్చి వేశాడు. బహుశా దృష్టిలేని ముసలివాడుకదా అని ఇంత దుర్మార్గానికి తల పెట్టి వుంటాడు. ఈ వర్తకప్రముఖునికి తగినట్టు బుద్ధి చెప్పాలని తలంచారు భోజరాజు.

* * *

ఈ సంఘటన జరిగిన మరుసటి రోజున, రాజావారు పట్టణంలో చాటింపు వేయించారు.

"మహారాణివారి రాబోయే

జన్మదినోత్సవ సందర్భంలో, మహారాజావారు ఒక నవరత్నాలను మహారాణి బహూకరించ దలిచారు. అందుకు కావలసిన నవరత్నాలను తీసుకుని రత్నాల వర్తకులు ఫలాని రోజున దర్బారుకు హాజరు కావలసింది" అని.

ఈ చాటింపు విని రత్నాలశెట్టి ఆనందంతో గంతులు వేశాడు ముసలివాడిని మాయచేసి సంపాదించిన నవరత్నాలకు తగిన వెల దొరుకుతుందికదా అని.

నిర్ణయించబడిన రోజుకు రత్నాల వర్తకులంతా, తమ తమ వద్దగల నవరత్నాలను తీసుకుని దర్బారుకు చేరుకున్నారు. అందరితోబాటు రత్నాలశెట్టి కూడా వచ్చాడు చక్కని ముఖమలే నందిలో మోనంచేసి సంపాదించిన నవరత్నాలను తీసుకుని.

రాజావారు రత్నాల వర్తి ప్రారంభించారు. వరుసగా వర్తకులంతా తాము తెచ్చిన రత్నాలను చూపించారు. రాజావారు అందరి

వద్దగల రత్నాలను పరీక్షించి, ఒక్క రత్నాలశెట్టి చూపించిన నవరత్నాలు మాత్రం నచ్చినట్లు ప్రకటించారు.

"రత్నాలశెట్టి! నువ్వు తెచ్చిన నవరత్నాలు మాకు నచ్చినవి. అంతఃపురానికి పంపించి, మహారాణి వారు కూడా నరేనంట ఖరీదు ఖాయంచేద్దాము" అన్నాడు.

"చిత్తం! మహాప్రభూ అలాగే

బహుమతి రు. 500

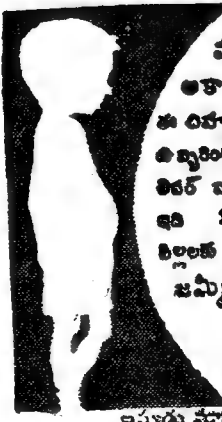
(గతకృషికి పంపించిన)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టిన

రంగులను మోసపోవడం. అది కాల్వారిమ మనుషునవలె "మన మోసాని హీర ఆయిలో" అనే వనమూలికలో ఆయుర్వేద వర్తిలో కయ్యలైనది 80వంశం వయస్సువరకు వెండ్రుకలను వర్తిగా వుంచును. ఇదిగో మెదడుకు వర్తివనము విచ్చును. ఉన్నాదము. కలవాని వర్తిగా ఆయుల రావీయిడు. "జ్ఞానా కర్త"ని కంటిచూపును వర్తివేయును. కొద్దిగా నెరిసివుంటే ఒక పీసా రు. 3-8-0. 3 పీసాల రు. 8-8-0. వగము నెరిసివుంటే ఒక పీసా రు. 8-8-0. 3 పీసాల రు. 12/- వర్తిగా నెరిసివుంటే ఒక పీసా రు. 7/- అ 3 పీసాల రు. 18/- అ. ఇది వదిలేయదని విదూషించిన రు. 500/-

GENERAL LABORATORIES,

(H. O. P. O. Rajdhanwar, (H. Bagh),

మీ పాపాయి విరాకువదుట్ట
మాదిమాలికి కోపించుట
అకారణముగా విడుపుట
ఈ దివ్యములు కలిగి కడుపు
తిప్పించుకొనివుంటే, బహుశా
తివర్ వ్యాధిగా ఉండవచ్చును.
ఇది 3 మనవర్తాలలోపు
నిలబడ వచ్చుట సహజము.
జమ్మివారి
లిప్సర్ క్యూర్
తివర్ & స్టీవెన్సన్
వివారణ, దిశాన్తు
ఇప్పుడు మాత్రం డ్రాపంలో లభిస్తున్నది.
జమ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్స్.
జమ్మి లిప్సర్స్ ప్రైవేటు, మద్రాసు - 4.
కాళ్ళ: వోడుగంటివారిపేటి, విజయవాడం పేటి.
అదియే ఇతర స్థానాలలో

now
LIPSTOR
CURE

★ నవరత్నాలు ★

కానివ్వండి" అన్నాడు అమితా నందంకో.

మరో సాఫ్టు గంటకల్లా నవ రత్నాలను లంకాపురంలోకి తీసుక వెళ్ళిన దాని తిరిగివచ్చి "మహా ప్రభూ! ఇవి నవరత్నాలు కావటం నకిలీరత్నాలు మూలమేనట. దేశ మంతా గాలించి అయినా నవ రత్నాలనే తెప్పించమని మహా రాజవారి కోరిక" అని వెల్లడించింది.

తోటి రత్నాల వర్తకులతో నిండివున్న నిండు దర్బారులో అలా ప్రకటన చెయడం రత్నాల కెట్టికి తలకొట్టినట్లయింది.

రామ్మొదగు

ఇది... నవరత్నాల... గాంధీ... పేర్లు... సేవించండి

పేప్ సేవించండి.

PEPS

క్రమి సంహారకరమైన గొంతు, కొమ్ము తీర్చును.

మృదాను పోత పిండుల వాడారు సంపద మార్పు చేసే మృదానుతి.

"అదేమిటి ప్రభూ! అలా శల విచ్చారు అవి జాతిరత్నాలో రాల్లో ప్రభువులు ముందే చిత్రించి చారుకదా! అవి సినలైన జాతి రత్నాలు. అవనర మనుకుంటే ప్రభువులు మళ్ళీ చిత్రించండి" అంటూ నంచిలోని రత్నాలను అర చేతిలో బోసుకున్నాడు.

సావం! చేతిలో వున్నవి తాను తెచ్చిన నవరత్నాలుకాక, అలాడు ముసలితాత నంచిలో బోసి ఇచ్చిన నకిలీ రత్నాలు కావడంతో తెల్ల బోయాడు. చేతులు మణిగనవి. కాళ్ళకింద భూమి ఆడుతున్నట్లైంది. జరిగిన మార్పును అర్థం చేసుకోవడానికి అతనికి ఎంతోసేపు కట్టలేదు. అనాటి తాత ఎవరని అన్న నందేహం కలిగేసరికి అతనికి గుండె ఆగిపోయింది!!

భోజమహారాజు, రత్నాల కెట్టిలో వచ్చిన మార్పును జాగ్రత్తగా చూస్తూనే వున్నాడు.

"ఏం కెట్టి! అలా అయిపోయావు. ఏం జరిగింది" అన్నాడు.

"ఏం లేదు ప్రభూ! ఏం లేదు. కంట్రై తే వెళ్ళిస్తాను" అన్నాడు తల వంచుకుని.

సావం! రత్నాలకెట్టి అవస్థ చూసి భోజరాజుకు పట్టరాని నవ్వు వచ్చినా ఆపుకుని "నరే!" అన్నాడు.

రత్నాలకెట్టి బ్రతికానుదేవుడా అనుకుని బయల్దేరాడు. నాలుగడుగులు వేశాడో లేదో మహామంత్రి లేచి "ఆగవోయ్! కెట్టి!" అని గద్దించాడు.

రత్నాలకెట్టికి పీక నొక్కినంత కన్నెంది. అక్కడే అలాగే నిలబడి బోయాడు!

"ఏం కెట్టి! ఇక్కటికైనా నుత్త చేసిన మోసాన్ని పిచ్చుకుంటావా? లేదా?" అన్నాడు.

"చిత్రిం బుద్ధి గడ్డి తిన్నది. ప్రభువులు కరుణానముద్రలు. రక్షించాలి" అంటూ మహారాజు గారి కాలమీద పడ్డాడు.

అప్పుడు మహారాజు లేచి దర్బారులో వున్న వారందరికీ జరిగిననంగ తంతా వివరంగా చెప్పి ఇలా అన్నాడు "ఈ రత్నాలకెట్టి చేసిన మోసానికి తగినట్లు బుద్ధిచెప్పాలనుకున్నాం. అందుకే ఈ నభ వీర్యాటచేశాం. మా నవరత్నాలు మాకు సురక్షితంగా చేరినవి. ఇతనికి తోటి వర్తకుల్లో తగిన పరాభవం అయింది. ఈ విషయం వాడ జాడలా దేశదేశాలా తెలుస్తుంది. అతని కాశికి చాలని మా అభిప్రాయం. కాని, ఇక ముందు ఇలాంటి మోసాలు చేసినట్లు ఫిర్యాదులు వస్తే ముక్కు చెవులూ కోయిస్తాం. జాగ్రత్తగా వ్యవహరించండి" అంటూ దర్బారు చాలించారు.

అది విన్న వర్తకులంతా భయంతో ఎవరి ముక్కు, చెవులను వారు తడుముకున్నారు!!

మహారాజు అన్నప్పే రత్నాల కెట్టి మహారాజును మోసగించిన విషయం దేశదేశాల ప్రాకింది. అతడు మోసగాడన్న నంగతి తెలిసిన తర్వాత అతని వ్యాపారం పీడించింది. ★

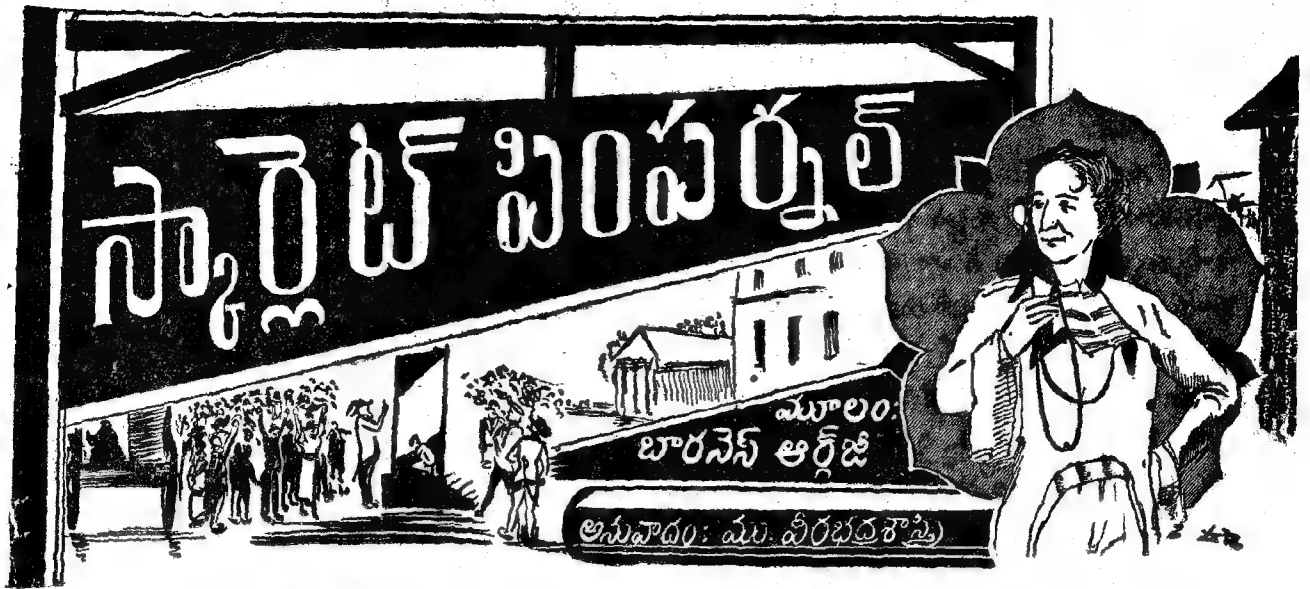
96"X54"

కార్పొరేషన్

ఫం. టి. 280.

వెంటనే ప్రాయశ్చి.

GENERAL SUPPLY Co.,
(A. P. M.) Lal Kuan Delhi.

22

బ్రాంకార్డ్ శిథిల కుటీరానికి పోవటానికే పావలిక్ నన్నద్దేశాదు: సైనికుడొకడు తెచ్చియిచ్చిన సైనిక దుస్తులుధరించాడు. డేజ్ గాజ్ ను పిలిచిచెప్పాడు.

“వెంటనే నీవు కెప్టెన్ జట్టివద్దకుపోయి మరొక శబ్దమంది సైనికులను వెంటబెట్టుకొనిరా. వచ్చే ఉప్పుడు సెంట్ మార్ట్ కి రోడ్డువెంటరా. నేను ఇప్పుడు ఏజీబండిలో పోతాను. వారిలో వచ్చి కలుసుకో. బ్లాం బ్రాడ్ కుటీరం దగ్గర కొంతం గట్టిపని తగలవచ్చు. హింబర్నల్—అది ధైర్యమో, ముండి తనను అసాలో గాని మొదట వేసుకున్న పథకం ప్రకారమే చేస్తాడు. డిటార్న్, సెంట్ జస్ట్ మొదలయిన వారినిందరిని కలుసుకోవటానికి పోయిఉంటాడు హింబర్నల్. వారం వయసుకూడా కట్టిపట్టటంలో ముగిసాళ్లే. అందుచేత కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండటం మంచిది. తెచ్చేసైనికులను చూసి తిసుకురా ఏం?”

డేజ్ గాజ్ తల ఊపాడు. చెప్పినపని చేయటానికి బయలుదేరి వెళ్లాడు.

మరికొన్ని నిమిషాలలో మార్గరెట్ కు మళ్ళీ యూదు కంఠస్వరం వినిపించింది. పావలిక్ ను పాడు బండిదగ్గరకు తీసుకుపోయినాడు. బండి బయలుదేరింది. రోడ్డు గతుకులవెంట కిర కిరలాడుతూ, బండి కదిలింది.

హోటలు లోపల అంతా నిశ్శబ్దమైంది. పావలిక్ ను చూడటంతోనే అదురెత్తిపోయిన బ్రోగార్డ్, అతనిధార్య లోపల ఏ మూల గదిలోనో చూస్తేకుండా

ఒదిగి కూర్చున్నాడు. ఒకటిరెండు కణాలు తట కటాయించి, మార్గరెట్ కిందికి దిగవచ్చింది. నల్లని పైగుడ్డ మునుగువేసుకున్నది. హోటలు బయటికివచ్చి బండి వెనక బయలుదేరింది.

వాగా చీకటిగాఉన్నది. వారికి కనపడి పోతా నేమో నన్న భయంకూడా మార్గరెట్ కు లేదు. రోడ్డుకు రెండు ప్రక్కలా పొదలు ఒత్తుగా గుబురుగా ఉన్నాయి. వాటిని చాటుచేసుకొని పోతే ఇక ఇబ్బందే ఉండదు అనుకున్నది మార్గరెట్.

ఇన్నాళ్ళు వట్టిన అవస్థలమారి ప్రయాణంలో ఇది చివరి అధ్యాయం. అహో, ఇహో పీనితో తల పోతుంది.

తన గుట్టను, బండిగురించి యూదు పిత గొప్పగా చెప్పుకున్నా, అదిమాత్రం ఈ గతుకుల రోడ్డుమీద తొందరగా మరిగెత్తి చచ్చుందా ఏమిటి? కాను ఆ మాత్రం దానితో పోలేదా? అని ధైర్యం తెచ్చుకొన్నది. అదృష్టవశాత్తు వాగా ముబ్బుకూడా వట్టిఉండటంచేత వెన్నల కాత్రుల వాగా లేనేలేవు. గాతాంధకారం అలముకొని ఉన్నది.

ఆ బ్రోగార్డ్ హోటలులో—ఆ చీకటి గుయ్యారంలో, ఆ దుర్గంధకూడులో ఇంత నేపు పడిఉన్న మార్గరెట్ కు చల్లగా నముద్రవుగాలితగి లేనరికి ప్రాణం లేచివచ్చినట్లయింది. అంతా ప్రకాంతంగా ఉన్న ఆ వాతావరణంలో ఆఖరుకు ఎండుపుల్లమీద కాలు పడినా, ఆ చచ్చుడు బండిలోఉన్న పావలిక్ కు వినిపించ

పాడుగాటి విద్యేయు డవ్వరైనా కనిపిస్త వచ్చి
తనకు తెలియజేయాలని పావలిన్ ఆదేశం. అందుచేత

“నరే!” నీవు మా వెంటరా ఆ కుటీరానికి వారిలియ్యి. రెండవ అతడు ఈ రెండుగుర్తలు తీసుకొని పోతాడు. కుటీరం ఇంకాక పావుమైలు ఉందనగానే చెప్పి బండి అక్కడ ఆపేద్దాం.”

షావలిన్ ఆజ్ఞప్రకారం సైనికులను వెంటబెట్టుకొనివచ్చి, ఇంతలో డెక్ గాజ్ అక్కడికి చేరుకున్నాడు. బండి బయలుదేరింది. సైనికులు వెనుక నడిచారు.

మార్గరెట్ ఆశలు పూర్తిగా భగ్నమైపోయినాయి. అంత్య సమయంలోనైనా తేల్చి చూడాలనే కోరికతో వారిని అనుసరించింది.

23

బండి ఆగింది. షావలిన్ దిగాడు. రోడ్డు కుడి ప్రక్కన ఒక కాలిబాట కనిపిస్తున్నది.

షావలిన్ తన వెంటవచ్చిన సైనికులకు ఏమో ఆజ్ఞలిస్తున్నాడు. వాటిని శ్రద్ధగా వినాలనే కుతూహలంతో, మార్గరెట్ తెగించి నమిపించింది. షావలిన్ వెనుకగా ఒక గజందూరంలో ఉన్న ఒక పొదమాటున నిలబడింది.

ఇండాకటినుండి దారిచూపిస్తున్న సైనికుని మెల్లిగా ప్రశ్నించాడు షావలిన్.

“బ్లాంబార్డ్ కుటీరం ఎక్కడ ఉన్నది?”

“ఈ కాలిబాట వెంటనే ఒక అరఫద్లాంగు దూరం పోవాలి. ఆ కనిపించేగుట్ట ఎక్కి మలుపు తిరిగి పోవాలి.

“నరే, నీవే దారితీర్చువుగానిలే ఉండు మీరందరూ నేను చెప్పేది శ్రద్ధగావినండి. ఇకమీదట మనము మాటాడటానికి కావలసిన అవకాశం కుదరకపోవచ్చు. జాగ్రత్తగా వల్లదగ్గరపెట్టుకొని వినండి. మీ ప్రాణాలన్నీ దీనిమీదనే ఆధారపడి ఉన్నాయి. మీలో కొందరు ఆ కుటీరం దగ్గరకు ప్రాకుకుంటూ పోవాలి. అందులో ఆ ప్రభువంశీకులు మొదలయిన ద్రోహులెవ్వరైనా ఉన్నారో లేరో చూడండి. ఆ ఇంగ్లీష్ వాడుకూడా అందులో ఉన్నట్లయితే, ఈలవేసి తక్కిన వారినందరిని హెచ్చరించండి. మీరందరూ కలిసి అమాంతం ఆ కుటీరంవద్దకు పరుగెత్తుకొనిపోయి వారిని పట్టుకోండి. వారు పోరాటానికి సిద్ధపడితేమాత్రం, కాల్ల మీదనే కాల్పండి. వారినందరిని నజీవంగానే పట్టు

కోవాలి. తెలిసిందా? ముఖ్యంగా ఆ ఇంగ్లీషువానిని మాత్రం చంపనేకూడదు. ఏం?”

“అలాగేనండి.”

“ఆ ఇంగ్లీషువాడు చాలా పొడుగుగా ఉంటాడు. బహుశా చాలా బలంకూడా ఉంటుంది, అందుచేత అతనిని పట్టుకోవటానికి ఇద్దరో, ముగ్గురో. ఇంకా అవసరమైతే నలుగురో కలిసి ప్రయత్నించండి. ఆ ఇంగ్లీషువాడు ఇంకారాక, ఆ ద్రోహులుమాత్రమే కుటీరంలో ఉండేట్లయితే, మీరందరూ జాగ్రత్తగా, చప్పుడుచేయకుండా ఆ నమిపంలోని కొండరాళ్ల మాటున నర్దుకొని కూర్చోండి. ఆ ఇంగ్లీషువాడు వచ్చేదాకా అలాగే ఉండాలి. అతడు కుటీరంలో దూరేదాకా ఎవ్వడూ కదలవద్దు. ఆ తరువాత ఒక్కసారిగా పోయి పట్టుకోవాలి. చెప్తున్నా—మీరు ఎంతో నిశ్శబ్దంగా వేచిఉండాలి. ఏ మాత్రం అనుమానం తగిలినా అతడు తప్పుకు పోవచ్చును. ఈ రాత్రి మనం నెరవేర్చవలసినపని అతనిని పట్టుకోవటమే. అదే మన ప్రధాన కర్తవ్యం.”

“అలాగే చేస్తాం.”

“నరే ఒకరోక్కరే బయలుదేరండి. చక్కడు గాకుండా నడవండి”

ఇంతసేపు యూదు ఏమిచేయాలో తోచక పెట్టి ముఖం వేసుకొని నిలబడ్డాడు. సైనికులందరూ బయలుదేరిపోతున్నారు. డెక్ గాజ్ షావలిన్ కు గుర్తుచేశాడు. “మరి ఆ యూదుమాట ఏమిటి?”

“అన్నట్లు, మరిచిపోయినాను. ఏయ్! ఇలాకా! నీ శరేమిటో నిన్నే”

“సిత్తంబాబూ! నాపేరు వెంజమిన్ రోజెన్ బేన్.”

“ఏదో ఒకటిలే! నోరుమూసుకో! మేము ఇలా తెల్లవస్తాము. వచ్చేదాకా, నీవు, నీ బండితో నహా ఇక్కడనే ఉండాలి. ఏ కారణంచేతనైనా నీవు కొంచెము చప్పుడుచేసినారే, ఇక్కడినుండి కదిలినా నరే ఏమాతందో తెలుసా? నీ తాటవలిపిస్తాను.”

“అదికాదండి.”

“కాదులేదు, అవునులేదు నోరుమూసుకో.”

సైనికులంతా వెళ్ళిపోయినారు. డెక్ గాజ్, షావలిన్, యూదుమాత్రమే మిగిలిపోయినారు. షావలిన్ కూడా బయలుదేరిపోవటానికి తొందరపడుతున్నాడు.

4. నవప్రభాతం

ప్రతి దినమూ ఆకాశపు తూరుపు కొనపై తెలితెలి వెలుగులు తోచి తోచగానే, ఆనందంతో స్వత్యం చేస్తున్న వనలక్ష్మి కాలి గజ్జెల నవ్వుడిలాగ, చిన్న చిన్న పక్షుల జిలిబిలి పలుకులనందడి జడి జడిగా వనమంతలా వర్షిస్తుంది. పక్షుల గుంపులు చెట్టు చెట్టుకూ ఎగిరి పాటమీద పాటగా, ఆట మీద ఆటగా పరవశించి పరుగులు తిస్తాయి. సూర్యదేవుడు ఏడు గుర్రాల రథంమీద ప్రపంచనంచా రాని కి బయలుదేరుతున్నాడనీ, క్షణంలో లోకమంతా ప్రభాత కాంతులలో స్నానంచేసి పురించి పోతుందనీ పక్షులు ఒకదాని కొకటి గుసగుసలాడుతూ చెప్పుకుంటాయి. ఉదయనమయం అంత సుందరమై నది మరి!

ఒక ఉడత రాత్రిఅంతా మేలు కుని పొడలిపాముతో జూదమాడి నిద్రపోయింది. తెల్లవారుతున్నా ఇంకా లేవలేదు. పక్షుల కలకలా రావాలతో దానికి నిద్రాభంగం అయింది. నిద్ర చెడినందుకు కోపంతో ఇలా అంది:

“ఉదయం, ఉదయం—ప్రతి ప్రభాతం!” అని తటాలున తటాకం రోజూ ఉదయం ఉన్నదేకదా! లోని మండుకం పైకి వచ్చి బెక ఉన్నది అందులో వింత ఏమున్నది? చీకటి బెకలాడింది.

పోగా వెలుతురు రాక మాను తుందా? దానికి ఇంత రథన దేనికి? పొండి పొండి పక్షుల్లారా! మీ గూళ్లకు పోయి పడుకోండి. నానిద్ర చెడగొట్టకండి.”

కలకల శబ్దాల కోలాహలంలో మునిగిఉన్న పక్షులు ఉడతమాటలు విసనేలేదు. కాని ఒక వృక్షం విన్నది. దానికి కోపం వచ్చింది:

“ఇదిగో, స్నేహితుడా! నువ్వు ఏమన్నా ఊరుకొంటాను గాని ప్రభాత సౌందర్యాన్ని దూషిస్తే మాత్రం ఊరుకునేది లేదు. ప్రాతః కాలం పాతబడే నరుకు కాదు, తెలుసుకో!”

“అవును, నిజమే,” అని ప్రక్కన ఉన్న గండశిల ఒకటి అన్నది: “శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పేది నిజమయితే, నే నిక్కడ అయిదు లక్షల సంవత్సరాలనుండి ఉంటున్నా నన్నమాట. కాని ఇంత దీర్ఘ కాలంనుంచీ ప్రతి రోజూ చూస్తూనే ఉన్నా, ఈ ప్రాతః కాల సౌందర్యం పాతబడ లేదు; ఎన్నిసార్లు చూసినా నాకు విసుగనిపించలేదు.”

“నిజం నిజం! నిత్యమాత్రం ఈ ఉడత కూడా లేచి, కళ్లు నులుము కుని “అబ్బ, ఎంత అందం గా ఉన్నది ఈ ఉడతయం!” అని ఆశ్చర్య పడింది.

రెక్కలపురు గొక్కటి రివ్వన వచ్చి “ఉదయం అంటే విసుగు ఎవరికి? ఆ పెగవ ఉడత కేనా? ఛీ, ఆ మాట అనడానికి సిగ్గు లేదా?” అన్నది.

ఇంతలో XXనభాగం అంతా లేతగులాబీరంగులు వ్యాపించాయి. భూభాగం అంతా పచ్చని తివాచీ పరిచినట్లు ప్రకాశించింది. పక్షుల ప్రభాత సంగీతం జలపాతంలా హోరుహోరున మారుమోగింది. జగద్బాంధవుడు సూర్యుడు ఎర్రదనం ముద్దకట్టినట్లు తెల్లని మబ్బు తెరల వెనకనుండి దర్శనం ఇచ్చాడు. జగమంతా ఒక్కనేత్రమై సూర్యుని వైచి తిరిగింది. సూర్యుడు మబ్బుల పరదాలు ఒత్తిగించుకుని తల ఎత్తి చూశాడు. కొంటెగా ఎవరినో ఏడిపించాలనుకున్నట్లు, ముఖ్యంగా పక్షులను గిల్లి ఏడిపించాలనుకున్నట్లు కనిపించాడు. వెంటనే పక్షులన్నీ కిలకిల నవ్వుతూ, ఆకాశపు నలుమూలలకూ పారిపోయాయి.

మొదట విసుగుపడిన తుంటరి ఉడత కూడా లేచి, కళ్లు నులుము కుని “అబ్బ, ఎంత అందం గా ఉన్నది ఈ ఉడతయం!” అని ఆశ్చర్య పడింది. ★

స్కాట్ ల్ పింపర్నల్

(43 వ పేజీ తరువాయి)

“సిత్తంబాబూ! మూసుకుంటాను కాని ఒక్క మాట. తమరు సెప్పటం నేను సెయ్యక పోవటమా? అదికాదండి, ఈ అర్ధరాత్రివేళ ఇక్కడ నే నొక్కణ్ణి ఉంటే, ఏ కొరివిదయ్యలో కామినీ పిశాచాలో ఎత్తాయనుకోండి. అప్పుడుగూడా నేను బయంతో అరవటానికి ఈల్లేదాండీ! అట్టాబయంతో నేను కేకేసినా, పారిపోయినా, నా తాటబలిపించటమేనా బాబుగారూ!”

యూదు పాపం ఆపాదమైనకం వణికిపోయినాడు. అతడు చెప్పినదానిలో అబద్ధమేమీ లేదు. అతనిని ఒంటిగా విడిచిపోతే భయంతో అరవకమానడు. అది నిని పింపర్నల్ వాగ్రత్త పడవచ్చు. ఒక క్షణం ఆలోచించాడు మావలిన్.

“అయితే నీ గుడ్డము, బండి ఇక్కడ విడిస్తే ఉంటాయి కదా!”

“ఏడు దగ్గర ఉన్నా లేకపోయానా ఒకటే. ఆ మాటకు వస్తే, ఏడు లేకపోతేనే అవి సురక్షితంగా ఉంటాయేమో!” అన్నాడు డెజ్ గాజ్.

“డెజ్ గాజ్! ఎలా విడితో?”

“జోనీ ఆబండితో కలె పంపించి వెయ్యండి?”

“కాదులే! ఆ బండి మనకు అవసరముంటుంది.

ఇప్పుడు గాయపడే వారిని తీసుకుపోవాలికదా? నరే ఏం నీవు నోరుమూసుకొని మా వెంటరా. డెజ్ గాజ్ ఒక గుడ్డతో వాడి నోరు గట్టిగా మూసికట్టు.”

అక్కడ ఒంటరిగా పడిఉండే కంటే, ఈ కష్టమైనా పడడమే మేలని అనుకున్న యూదు అందుకు సిద్ధపడ్డాడు.

“తొండరగా; తొండరగా! ఇవ్వుటికే కాళా అలస్యమై పోయింది.”

ముగ్గురూ బయలుదేరారు. మార్గరెట్ కూడా మళ్ళీ పారి ననుసరించింది. ఏ కొద్ది ఆశయినా మిగిలి ఉంటే, అది కాస్తా దీనితో వదిలిపోయింది. బహుశా రాళ్ళిడ్చుకొంటూ నడవసాగింది.

భూమ్యాకాశాలు దద్దరిల్లేటట్లు పొలికేకలు పెట్టి కుటీరంలో ఉన్న వారినందరిని మోచురించాలనే ఉద్దేశ్యం కూడా ఆమెకు కలిగింది. కాని అందువలన ఏమీ ప్రయోజనం ఉండకపోగా, ముచ్చలితాలు కలుగుతాయేమోనని భయపడింది.

బ్లాంబార్డ్ శిథిల కుటీరం కనుచూపు దూరంలో కనిపిస్తున్నది. మార్గరెట్ కు ఆవేశం ఎక్కువైంది. మరొక ప్రక్కన గుట్టకింద సముద్రం హోరెత్తుతూ కనిపిస్తున్నది. తీరానికి దూరంగా ఒక నౌక ప్రయాణానికి సిద్ధంగా ఉన్నది. అది ఏ నౌకో గుర్తు తెలియక పోయినప్పటికీ అది జేడీమ్ అయి ఉంటుందని మార్గరెట్ ఊహించింది. ఆ నౌకలో మళ్లా పెన్సీ అడుగు పెట్టలేదు!

నౌకను చూడటంతో మార్గరెట్ మనసులో మళ్లా కొంచెం ఆశ బయలుదేరింది. మావలిన్ కంటే డెజ్ గాజ్ కంటే ముందుగా పరుగెత్తుకొనిపోయి, కుటీరం చేరుకుంటే, పారిపోవటం ఏలు పడవచ్చు.

ఈ ఆలోచన కలగగానే ఆమె మావలిన్ మాట విన్నవించింది. ప్రాణాలకు తెగించింది. కాలిజోళ్లు తిసి నేసి, పరుగెత్త నారంభించింది. ఆయానంతో వగర్చు కుంటూ పరుగెత్తుతూ కాలుజారి, బోరిగిలపడింది. ఆమె లేచే లోగానే డెజ్ గాజ్ ఆమె అరవకుండా నోరు మూసి గుడ్డకట్టాడు. ఇంతలో మావలిన్ ఆమెను నవ్వి పించాడు. గుంటనక్క చూపులతో పరిశీలనగా చూశాడు. గ్రుడ్డి వెన్నెలలో వెంటనే పొయ్యికోలేక పోయినాడు.

“ఎవరో ఆడమనిషి! ఉండు. ఎవరు? మార్గరెట్ ప్లాకసి! ఓ! ఎంత తమాషాగా ఉన్నది?”

మార్గరెట్ నీరసించిపోయింది. స్పృతితప్పి పడి పోయింది.

24

మార్గరెట్ కు స్వప్నా వచ్చేసరికి, మెత్తగా పరిచిన ఒక కోటు మీద ఒక రాతి నానుకొని కూర్చోని ఉన్నది. మబ్బులింకాకాశంలో దట్టంగానే ఉన్నాయి. ఒక ప్రక్కన కొంచెం దూరంలో ఇద్దరు అడుద్దాగా మూడ్లాడుకుంటున్నారు.

“కుటీరంలో మొత్తం నలుగురున్నారు. నెగడు దగ్గర చలికాచుకుంటూ కూర్చున్నారు. ఎవరికోసమో ఎదురు చూస్తున్నట్లున్నారు.”

“ఇప్పుడు మైమెంతయింది?”

“రెండు గంటలు కావస్తున్నదండీ.”

“గాలివాలు ఎలా ఉన్నది?”

“మన తీరంవైపునకే ఉన్నది. ఇక్కడ నుండి

పోవటానికి అనువైన గాలి యింకా తిరగలేదు."

"అక్కడ కనిపిస్తున్న నౌకనంగతి ఏమిటి?"

"అది ఇంగ్లీషు వాళ్ళదే. అయితే దాని తాలూకు చిన్న పడవ ఎక్కడ కనిపించలేదు."

"ఆమె ఎక్కడ ఉన్నది?"

"మూర్ఖ నుండి ఇంకా తేరుకోలేదు. ఈ ప్రక్కనే ఉన్నది."

"యూదు?"

"కాళ్ళు చేతులు కట్టేసి ఆ ప్రక్కనే పడేకాం నోరు ఎత్తటానికి వీలులేకుండా బిగించాం."

"సరే, వెళ్ళి జాగ్రత్తగా చూస్తూ ఉండు. ఇంగ్లీషు వాడు వచ్చేదాకా ఒక్కరు కదలకూడదు. రాగానే కుటీరంలో దూరి పట్టుకోండి."

మావలిన్ ఆజ్ఞను శిరసావహించి డెక్ గాజ్ వెళ్ళి పోయినాడు. మావలిన్ మెల్లిగా మార్గరెట్ ను నమిపించాడు. ఆమెచేయి తన చేతిలోకి తీసుకొని అన్నాడు. "మీకు చాలా శ్రమకలిగిస్తున్నాను మార్గరెట్ సెంట్ జస్ట్! ఈ విధంగా మీ నోరు కట్టి ఉంచడం నాకు మాత్రం ఇష్టమా? ఈగుడ్డ తీసివేస్తాను. కాని ఒక్క షరతు: మీరు ఒక్క చిన్న శబ్దం చేశారా? పింపర్నల్

ఇక్కడనుండి పారిపోతాడు. అతనికోసమే మనం ఇంత కష్టపడవలసి వచ్చినది."

ఒక క్షణం ఊరుకొని, మావలిన్ మళ్ళీ ఇలా నొక్కి చెప్పటం ఆరంభించాడు.

"బాగా ఆలోచించు. నీకు ఎదురుగా ఉన్న ఆ కుటీరంలో నీ సోదరుడు ఉన్నాడు. పింపర్నల్ కొరకు తక్కినవారితో కలిసి ఎదురుచూస్తున్నాడు. నీవు గనుక ఇప్పుడు అరిచావా, గందరగోళం జరగక మూసడు. తుపాకి కాల్పులు అవసరమౌతాయి. పైగా పింపర్నల్ తప్పించుకుపోతాడు. అందువలన నీకేం ప్రయోజనం ఉంటుంది. అతడిలా తప్పించుకుపోవటం ఒక విధంగా నీకే చెరువు. నీ సోదరుడి ప్రాణాలు నీచేతులమీదుగా పోగొట్టిన దాని వాతావు. నేను పడిన శ్రమ అంతా నిష్ఫలమౌతుంది. అలాకాకుండా నీవు మెడలకుండా ఊరుకో! నీ సోదరుని, నిన్ను సురక్షితంగా ఇక్కడి నుండి పంపించే పూచీనాది."

మార్గరెట్ సోటికి గుడ్డకట్టి ఉండటం వలన ఏమీ బదులు చెప్పలేకపోయింది. మావలిన్ దీక్షగా

సోధర్య
వధివాయి

నవ యవ్వవమువిచ్చును. చాలా
అకరము నిచ్చును. ఇది సరి క్రొత్త
సువాసనగల ఆఫ్ఘానిస్థాన్ అతిత్వరలో
మనచెర్మము ఘట్ట పరచును
సువాసననిచ్చును

పాటన్ వాలా

మిలటరీ రోడ్, హైదరాబాద్, తూర్పు భారత్

82/83/82
76

అఫ్ఘాన్ సోక్

తొద్దు ప్రపంచములా ప్రఖ్యాతిమైన
సోదర్య క్రీమ్

స్కాల్స్ పింపర్నల్

చూస్తున్నాడు. ఆమె ముఖకవళికలను బట్టి, తను చెప్పున్నదానికి ఆమె సుముఖంగానే ఉన్నదని గుర్తించాడు.

"ఆర్మండ్ ను రక్షించుకోవటానికి నేను చెప్పున్న ఉపాయం ఏమంత కష్టమైన విషయమనిమాత్రాదు మార్గరెట్! కదలకుండా, మెదలకుండా నీవు ఇక్కడే ఉండాలి. నిశ్శబ్దంగా ఉండాలి. అంతే. లేదా? చెప్పున్నా విన్న. నా సైనికులు ఆర్మండ్ ను, తక్కిన ముగ్గురిని పట్టుకొని, నీ కళ్ళ ఎదుట కార్చిపారేస్తారు. అతరువాత నీ యిష్టం."

హావలిన్ దిక్కినవంతా శ్రద్ధగా ఉన్నది మార్గరెట్. తన కంఠంమీదికి మళ్ళా వత్తిడి తేస్తున్నాడు. ఈసారి పర్యవసానం మరి ఘోరంగా కనిపిస్తున్నది. తాను నోరుమూసుకొని ఊరుకోవాలి. తన శరీర బోనుతో పడిన సింహంలాగా ఆ సైనికుల బంధనములలో పడి మృత్యు ముఖంలోకి పోతుంటే తాను నోరు మూసుకొని చూస్తూ ఊరుకోవాలి! లేదా? తన సోదరుడు, ముసలి కొంట్, తను ముక్కు ముఖమూ ఎరుగని మరి ఇద్దరూ—ఇంతమంది చావుకు తాను కారణంకావాలి నత్తురు కాబువలు సరించాలి! ఎంత ఘోరం?

మార్గరెట్ సమాధానం కోసం హావలిన్ వేగిరబడుతూ, ఎదురు చూస్తున్నాడు.

"అదికాదు మార్గరెట్. నీవు అనవసరంగా తొందరపడకు సుమా! అందరి మంచి చెడులతో నీకే మిటి సంబంధం! నీకు కావలసింది—నీ సోదరుడు—నీ లోడబుట్టినవాడు—నీ ఆర్మండ్! అతనిని రక్షించుకోవాలి గాని నీకు తక్కినవారేమైతేనేం? నా సైనికులందరికీ నేను ముందుగానే ఉత్తరువులు చేశాను. అతని క్షేమంతి హానిచేయవద్దని. ఊరికే పింపర్నల్ గురించి భాధపడతామందుకు నీవు? అతనికి నీకు ఏమి చుట్టరికం? ఎలాగూ అతడు బయటపడే మాట కల్గి. అందుచేత బుద్ధిగా నీసోదరుని రక్షించుకో! నరేనా? ఉండు

నీ నోటికి కట్టిన ఈ గుడ్డ తీసివేస్తాను "

మార్గరెట్ మనసులో అలోచనలు నుడి తిరిగి నాయి. గుండ్ల దడ దడలాడింది. రాతి బొమ్మలాగా శూన్యంగా చూస్తూ కూర్చున్నది. హావలిన్ గుడ్డ తీసివేశాడు. ఆమె అరవలేదు. అరవటానికి ఓషిక లేక పోయింది.

మీదముక యుగంగా కాలం గడుస్తున్నది. ఇంతవరకు పింపర్నల్ రాలేదు. ఇప్పుడు వస్తాడు. అందరిని రక్షించటానికి తానేదో చేయాలనుకున్నది మార్గరెట్. కాని ఏమి చెయ్యాలి? కాలం గడుస్తూనే ఉన్నది. వింతవింత దృశ్యాలు ఆమె కన్నులకు కట్టినట్లు కనిపిస్తున్నాయి.

పెర్సీ వస్తాడు. సైనికులు తాలుస్తారు. పెర్సీని బంధిస్తారు; తీసుకుపోతారు.

లేదు. తాను పెద్దగా పాలికేకపెట్టి పెర్సీని హెచ్చరిస్తుంది. హావలిన్ సైనికులు కంగారుగాలేచి అటూఇటూ పరుగెత్తుతారు. పారిపోతున్న ఆర్మండ్ ను తక్కిన ముగ్గురిని పట్టుకుంటారు. హావలిన్ కసిగా అట్టహాసం చేస్తాడు. తన కళ్ళ ఎదుట నిలబెట్టి వారిని కార్చిస్తాడు!

అమ్మయ్యో! ఎలా? ఎలా? జరిగేదేదో జరిగి పోయినా బాగుండును. ఎంతకాలం వేచి ఉండటం? ఈ రాత్రి గడుస్తుందా? గడవదా?

కాలం గడుస్తున్నది. వేకువజాము అయింది. సముద్రం హోరెత్తుతున్నది. చల్లనిగాలి ఆరంభించింది. అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నది.

మాతాత్తుగా ఏ ప్రక్కనుండో తెలియకుండా ఏదో ఒక సమీప ప్రదేశంలోనుండి పాట వినిపించింది. ఆ కంఠస్వరంలో ఉత్సాహం ఉరకలు వేస్తున్నది. ఉల్లాసంగా పాడుతున్నాడు.

"గాడ్ సేవ్ ది కింగ్."

(ఇంకాఉంది)

మాస్కో విమానాశ్రయంపద్ద మార్షల్ బుల్గానిన్ తో కరచాలనంచేస్తున్న ప్రధాని నెహ్రూ :
 “ప్రధాని నెహ్రూ రష్యా యాత్ర” సోవియెట్ డాక్యుమెంటరీ వర్ణచిత్రంలో దృశ్యం.

కొంటాయిసినిమా లేఖ:

“ప్రధానమంత్రి రష్యా యాత్ర” సోవియెట్ వర్ణచిత్రం

“ప్రధానమంత్రి రష్యా యాత్ర” అనే పేరుతో ప్రధాని నెహ్రూ సోవియెట్ యూనియన్ లో చేసిన 16 రోజుల పర్యటనను వివరంగా చూపించే సోవీట్ స్టూడియో చిత్రం జూలై 14 వ తేదీన బొంబాయిలో విడుదల కావడం చరిత్రాత్మక సంఘటనగా జరిగింది. ఇది రంగుల చిత్రం. నిడివి 18000 అడుగులు. సోవియెట్ సాంస్కృతికాభివృద్ధి నిర్మించారు. రష్యాలో అగ్రగణ్యులైన 29 మంది వర్ణ చిత్రయాగ్రాహకులు దీనిని షూట్ చేశారు. (వారిలో ఏడుగురు స్టాలిన్ బహుమతి పొందినవారన్నారు.) అద్భుత వర్ణాలలో, మనోహర సంగీతంతో, హిందీ వ్యాఖ్యా

నంతో తయారైన ఈ చిత్రం ప్రథమ ప్రదర్శనం బొంబాయి రీగల్ సినిమాలో జరిగింది. మంత్రులు, రాయబారవర్గాల ఆహ్వానాలు, ప్రముఖ పౌరులు, ఫిలిం వ్యక్తులు, బొంబాయి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ మురారీ జోషి హాజరై ఈ ప్రదర్శనం చూసి ఆనందించారు.

ప్రధాని నెహ్రూ రష్యాలో చేసిన పర్యటనను, ఆకర్షణంగా, యథాతథంగా చూపించడమే కాక, ఈ చిత్రం సారవంతము, సంపద్యంతము, అయితే ఒక గొప్ప జోషాన్ని గూర్చి, ఆరోగ్యం, ఆనందం వెల్లడించే ఒక జాతినిగూర్చి అనేక విశేషాలను తెలియజేస్తుంది. “ఇవస రెర” తాలూకు ఛాయలైవా ఎక్కడా కనిపించవు. ప్రధాని నెహ్రూ 16 రోజుల పర్యటనలో రష్యాలో

ఏయే విశేషాలను తిలకించాలో ఆయా విశేషాలన్నిటిని ప్రేక్షకులు ఈ చిత్రంలో చూడవచ్చును. అయితే ఒకటే లేదా. ప్రధాని 16 రోజులలో చూసిందానిని ప్రేక్షకులు చలనచిత్ర మహిమవలన కిందబలలో చూడగలరు.

మాస్కో విమానాశ్రయంపద్ద ప్రధానికి రష్యన్ అగ్ర నాయకులు, మాస్కో పౌరులు హృదయ పూర్వకంగా ఇచ్చిన ఆభరణ స్వాగతంతో చిత్రం ప్రారంభమవుతుంది. నెహ్రూకు జరిగిన సత్కారం చూస్తే మొదటి ప్రపంచయుద్ధానికి ముందరి మహారాజులు కూడా అనూయ పడవలసిందే. ఆ తరువాత క్రెమ్లిన్ భవనాంతర్యాగాల అద్భుత దృశ్యాలు, భారతీయ భాషలుకూడా కేర్ప

బొంబాయి సినిమా లేఖ

అనే మాస్కో విశ్వవిద్యాలయం, జాతీయ వసు సంపద ప్రదర్శనం, సంగీతకారుడైన డైకో విస్కీ రచించిన "మరాఠీ సోపర" బృంద నృత్యం (మిస్ మా యూ ప్లి సెట్ స్కూయా వాయికగా పటించిన బాలే), మొదలైనవాటి దృశ్యాలు కనిపిస్తాయి. అన్నిటికంటే ముందరమూ, ఆశ్చర్యకరమూ అయిన అంశం భారత జాతీయ గీతం "జనగణమన"ను రవ్యన్ యువతీ యువకులు రెండువందలమంది సంగీతవాదకం (ఓపెరా)గా అభినయించడం. మన జాతీయ గీతాన్ని ఇంతకుముందు ఎవరూ అంత మతోజౌంగా, వాదలేదు.

తిరువాతి వీర యోధుల సూరిన్ గ్రాడేకు నెహ్రూతోపాటు చిత్రం కూడా ప్రయోగం చేస్తుంది. యూరల్ పర్యవాలలోని పారిశ్రామిక కేంద్రాలు, ఆహార పర్యవ ప్రాంతంలో సాగుచేయబడిన బంజరు భూములు, తాస్కెంట్, సమర్కండ్ జనరాలు (అతి ప్రాచీన నాగరికతల ప్రదేశాలు) కనిపిస్తాయి. ప్రభుత్వ వెల్లెస్కోల్లా దాని మైన ఆహారాన్ని, వాడూ, వాం

సేన్ పాసియాలో అతిథ్యం ఇవ్వబడింది. పెద్దలు, పిల్లలు, స్త్రీలు ప్రధానిని చుట్టూ ముటి అలింగనం చేసుకోవడం ఈ దృశ్యాలలో కనిపిస్తుంది.

క్రిమియా ప్రకృతి సౌందర్యం, దరితా తృక మైన యాల్పా, లెనిన్ గ్రాడ్ లోని సుందరదృశ్యాలు కనుల విందుగా ఉన్నాయి. అఖరున మాస్కో డైవమో స్టేడియంలో పేలకొలది దృఢశీలీరులైన యువతీ యువకులు గౌరవ వివాహాలు చేయడం, రెండుపేలమంది యువకులు హిందీ అక్షరాలలో "కాంతి" అని కనిపించే బట్టుగా వ్యూహం పన్ని ఎర్రజెండాలు ఉల్లుతూ నిలుచోవడం కనిపిస్తుంది. ఈ దృశ్యాల సౌందర్యం వర్షాల్లా ప్రాణం వల్లనూ, ఇక్కడి సంగీతంవల్లనూ ద్విగుణీకృతిమైంది.

ప్రపంచంలో ఇతర ప్రాంతాల్లోవలెనే రష్యాలోకూడా మానవత్వం కలిగిన మానవులే ఉన్నారని ఈ చిత్రం చూపిస్తుంది. ఒక తేడామాత్రం దా గా కనిపిస్తుంది. రష్యాలో కనిపించినంతమంది ఆనోగ్య

కంతులు, నిర్భీకులు, మందహాసముఖులు అయిన పిల్లలు ప్రపంచంలో యితర దేశాలలోనూ బహుశా కనిపించరు.

ఈ చిత్రంలో వ్యాఖ్యానంలో నాడబడిన హిందీ చాలా ఉత్తమకేలిలో ఉన్నది. ఈ వ్యాఖ్యానం మాస్కోలోనే తయారైనది. దీన్ని చూసే మన దేశంలోని దాక్యు మెంబర్ విర్యాతలు పాతాలు నేర్చుకోవచ్చు.

విడివి కొంచెం ఎక్కువగా ఉన్న దనిపించిప్పటికీ ప్రపంచ చరిత్రలో అతి ముఖ్యమైన సంఘటనగా అన్ని దేశాలవాడూ గుర్తించిన ప్రధాని నెహ్రూ రష్యా యాత్రావృత్తాంతాన్ని ఈ చిత్రం చూపించి విధానం అనుగుణనా ఉత్తేజకరంగా, విశ్వాసగాయకంగా ఉన్నది. ఏ భారతీయుడూ దీన్ని చూచి కుండా వదులగూడదు.

నెహ్రూ చిత్రాన్ని సహానా కంపెనీ వారు రష్యన్లవద్ద చాలా చవకగా తీసుకుని ఈదేశంలో విడుదలచేశారు. బొంబాయిలో అత్యధిక ఆర్థికవిజయం పొందుతున్న అమెరికన్ చిత్రం "ఫాబ్యుల్స్ సికోరియా"

సాధనావారి "సంతానం"లో సావిత్రి, కేలంగి, నాగేశ్వరరావు.

నాథనావారి "సంతానం"లో ప్రేమతన్మయత పొందిన నాగేశ్వరరావు, నాటిక.

కూడా డిస్ట్రిబ్యూటర్లు అతి దవకగా లభించింది. కనుక మన డిస్ట్రిబ్యూటర్లు కూడా యూనిట్, జపాన్ లలో తయారయే చిత్రాలను మాన్యురండి, అవకాశం దొరికినప్పుడు హక్కులు కొనుక్కుని మన కేంట్లో విడుదలచేసి ఖాళీలు పొందవచ్చును.

* * *
 బొంబాయి పొగలను ముగ్గులను చేస్తున్న రవ్వన్ చిత్రం వచ్చిన మరణాత్మకం. రెండో చిత్రాన్ని తలు బొంబాయిలో విడుదల అయింది. ఒకటి "మహాత్మా కబీర్", రెండోది "మహి మహనాన్". ప్రాడక్ట్ లు విలువలలోను, డిస్ట్రిబ్యూటర్లు ఒకదానికొకటి తీసిపోవు. కష్టపడుతున్న చిత్రాలు. "కబీర్" చిత్రంలో కబీర్ కేవలం జి. జాగర్ ధరించాడు. ఆయన దర్శకుడు కూడాను. ఈ చిత్రం 1941 లో వచ్చిన "భక్త కబీర్" అనే ఉత్తమ చిత్రానికి కాపీ. ఆ పాత చిత్రంలో కబీర్ గా భారత్ ధూమర్ మొదటిసారిగా నటించాడు.

"మహి మహనాన్"లో క్యామెరా ప్రవాహ ప్రాధికారిణి. చాలా దవకబాదు చిత్రం.

మధుర గాయని లతామంగేష్కర్ ఆర్యోం ఈ మధ్య బాగుండడంలేదు. నిర్మాతలందరూ ఆందోళన పడుతున్నారు. ఈమధ్య ఒక పాటపాడుతూండగా ఆమె కొంచెం రక్తం కక్కుకున్నట్టు. ఆపటి నుంచీ ఆమె ఎక్కడికీ వెళ్ళినా ఒక డాక్టరు కూడా వెడుతున్నాడు. స్నేహితులు, బంధువులు సంపూర్ణ విశ్రాంతి తీసుకోమని సలహా ఇస్తున్నానని, కొంట్రాక్టులలో మునిగిపోయిన లతా ఆ సలహా పాటించడం లేదు.

* * *
 తన కిష్టమే 26 ఏళ్ళని ఎర్రస్ బాన్ 1 వ ప్రకటించింది. నరీస్, ఆకొకరుమార్ తప్ప బొంబాయి ఫీలిం తంలో ఇంకెవరూ తమ అసలు నయనున్న గిరిశ్ కెల్లెరి సురయ్యా, కొమినీకాకర్, నరీస్ జయవంత్, నిజయలక్ష్మి, బీగంపారా మొదలైన చాలామంది ఎర్రస్ కంటే పెద్దనా గైనా ఇంకా తమకు పాతికేళ్ళయినా లేని వెలుతురు ఉంటారు.

* * *
 మెక్లీన్ ప్రాడక్ట్స్ అనే అమెరికన్ టెలివిజన్ కంపెనీవారు మహారాష్ట్ర నర్తకి

హిరానావంత్ ని ఒక చిత్రం నిర్మించారు. ఆమె చేసిన కథక వృత్తాన్ని వారు మూట్ చేశారు. చిత్రాన్ని వారు అమెరికాలో టెలివిజన్లో ప్రసరిస్తారు. టెలివిజన్లో అభినయించిన మొదటి భారతీయ నటి ఈమెయే.

* * *
 నటుడు వర్మి కళూర్ గీతాబారికి ఒక సూటాగు కారు బహుకరించాడు.

* * *
 కొత్తటును సునీల్ దత్ తనకు కిందటి నెల జరుగవలసిన వివాహాన్ని నాయికా చేశాడు. అతని తల్లి నిశ్చయపరిచిన మంచి సంబంధాన్ని అతడు సోసి చేసి ఇప్పుడప్పుడే వివాహం చేసుకోవని ఖండితంగా చెప్పి చేశాడు. ఇప్పుడు చెప్పి చేసుకుంటే ప్రారంభదశలో ఉన్న ఈ ఫీలిం జీవితానికి ఆటంకాలు కస్తాయని అతడు ఇలాచేశాడు.

మెట్రో స్టూడియో, ఏలూరు

లభిస్తుంది అప్పటియన్ను
 సుప్రసిద్ధమైన కండ్ల అద్దాలకు
 కళాసమన్వితమైన
 ఫొటోలకు యెస్ మెట్రో
 నేడే మోజర్ పరిచతులకు అభిషేకం

“సా కా నోట్”లో మనోరమ, గీతాబాలి, కృష్ణకుమారి.

సినిమా వార్తలు

హైదరాబాదు రాష్ట్రానికి చెందిన సినిమా కళాభివృద్ధి కౌండరు శ్రీ ఇ. అన్నారెడ్డిగారి ఆధ్వర్యంలో జమ్మిగుంటలో కల్పనా థియేటర్ లోని ఆన్ సన్స్ కలెక్టర్స్ గా, నేరొక తెలుగు చిత్రం నిర్మించేందుకు నిశ్చయించుకున్నారు. నిర్మాణ వస్త్రాహారాలు జరుపుటకు కంపెనీకి సంబంధించిన శ్రీ ఎ. చంద్రమౌళిగారు పరివారంతో మద్రాసు వచ్చారు. కథారచన మున్నగునవి దశరథిగారి పూర్తిచేయటమిది జరుగుతున్నది. సాధనా వారి “సంతానం” ఈనెల 29 వ తేదీన విడుదల.

“సంతానం”

కాశ్యపరావు, సావిత్రి, రంగారావు, శేలంగి, రమణారెడ్డి మున్నగు ప్రముఖ కారాగణం నటించిన సాధనా వారి “సంతానం” ఈనెల 29 వ తేదీన విడుదల.

కాగలదని తెలుస్తోంది. దీనికి దర్శకుడు శ్రీ సి. వి. రంగనాథదాసు, కథ రచకుడు ప్రసాద్, సంగీత దర్శకుడు వజ్రీ దామూర్తి, రచన అనికెట్టి సుబ్బారావు, నీనికెట్టి శ్రీరామమూర్తి.

అన్నతూర్పాకారి “బొంగ రామడు” చిత్రం విడుదల వాయిదా వేకారని తెలుస్తోంది. ఎ. వి. ఎమ్. వారి “వదిలె” చిత్రం ఆగస్టు 4 వ తేదీన విడుదల కాగలదని.

శ్రీమతి బాసకి నటించిన చిత్రాలు ఈ ఏడాదిలో వాయిదా విడుదల అయినవి (వీధుల ఆస్తి, రోజులు మరాయి, చెరవ మరా చెతేవు, కన్యాదానం). బహుశా మరొక మూడు చిత్రాలు ఈ ఏడాది విడుదల అవుతాయి. ఇవి కన్యాశుల్కం, ఎ. వి. ఎమ్. వారు తీస్తున్న నదారమ, వాగులవారికి చిత్రాలు.

శ్రీ శ్రీ బారువా కథతో చిత్రం

తెంగూరి దర్శకుడు శ్రీ శ్రీ పి. సి. బారువా దనిపోవడానికి ముందు వ్రాసి ఉంచిన ఒక కథను ఆయన భార్య జమువా నది చిత్రం తీస్తుందని తెలుస్తోంది. ఈ కథ నీవేరియోను కూడా బారువా వ్రాసి ఉంచాడని. ఒకప్పుడు బారువా కన్యాశుల్కం అంటే ఇప్పుడు ప్రసిద్ధి

టామ్ సాయర్ ప్రపంచయాత్ర

అనువాదం :

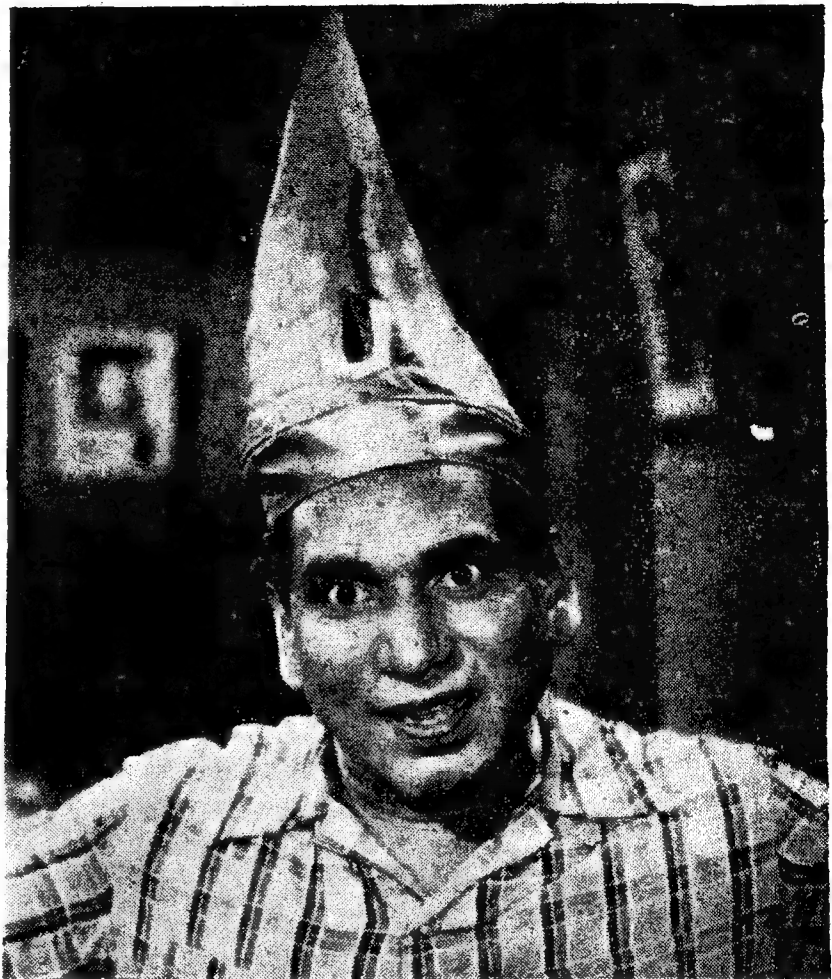
నండూరి రామమోహనరావు

ఆంధ్ర గ్రంథమాల,

కెక్కిన నీరేన్ లాహిరి, శుకీల్ మజులదార్, హుస్సేన్ ముఖర్జీ, ఫణిమజుందార్, మణిఫూన్, ప్రభాత్ మిత్ర ఈ చిత్రంలో భిన్న భిన్న ఘట్టాలకు దర్శకులుగా పనిచేస్తారట. దీని కథ సంగీతంపై ఎక్కువగా ఆధారపడి ఉంటుందట.

* * *
రంగీయ ప్రాతి దలచిత్ర వాట్య సంఘం వారు 1954లో ఉత్తమ చిత్రంగా "బాదు ఖట్టా"ను, ప్రజాదరణ ఎక్కువగా పొందిన చిత్రంగా "భాంగారా"ను నిర్ణయించారు. ఉత్తమ దర్శకుడు నీరేన్ లాహిరి, ఉత్తమ నటుడు ఉత్తమకుమార్, ఉత్తమ నటి అనుభానుష, ఉత్తమ నాయికాపాత్ర ధారిణి శుచిత్రాసేన్, ఉత్తమ స్త్రీ పాత్ర గాయకుడు ధనంజయ భట్టాచార్య అని కూడా నిర్ణయించారు.

* * *
మధుర గాయకుడు కీ|| శే|| కె. ఎల్. సైల్ స్మారకనిధిని నీకరించడానికి మొదటి ప్రయత్నంగా ఇటీవల బొంబాయిలో న్యూఢియేటర్స్ వారి "ప్రెసిడెంట్" ప్రదర్శించారు. ఆఖరి భారత సైల్ స్మారక సంఘం వారు ఏర్పాటుచేసిన ఈ ప్రదర్శన సందర్భంలో సంఘ అధ్యక్షులు ఎన్. కె. పాటిల్ గారు మాట్లాడుతూ "ఆఖ్యుత్తమ గాయకుడైన సైల్ కు తగిన స్మారక చిహ్నమును సాపేక్షపాదించి ఈ సంఘం కృషిచేస్తున్నదని చెప్పారు. దేశమంతటా పాఠశాలల్లోనూ, కళాశాలల్లోనూ సంగీతపు పాఠాలు

ఎ. వి. ఎమ్. వారి "వది నె"లో నేలంగి

పెట్టించడాగా గాని, సైల్ శేఖర్ నుగా అరుబయలు నీనిమాలు నిర్మించడం వలన గాని, లలిత కళా పాఠశాలను స్థాపించడం వలనగాని సైల్ స్మృతి చూసిపోతుండా చేయవచ్చునని ఆయన అన్నాడు. తమ కృషిలో నోడ్డుకలసిందని ఆయన ప్రజలను కోరాడు. ★

మద్రాసు, గోఖలే హాల్ లో ఇటీవల శృత్యురదర్శనం ఇచ్చిన కుమార్ కళావతి; ఆమెకు వెండికస్ బహుళ రిస్తున్న ప్రొ. కె. శాంబమూర్తి గారు.

★విజ్ఞాన విధులు★

అతీంద్రియ శక్తులు

ఉన్నాయా అని మృదానుండి నూడి గెడ్డి రాముగారు అడుగుతున్నారు. అతీంద్రియ శక్తులు ఉన్నాయా అంటారా? మన శాస్త్రాలు అణిమ, మహిమ, గరిమ, లఘిమ, పరకాయ ప్రవేశము, జల వాయు అగ్ని ప్రభవాలూ అన్న 'విద్యు'లను సురించి చెప్పాయి. రామకృష్ణ పరమహంస వివేకానందుని కాల లోక్కానా ప్రపంచము గీరున తిరిగి క్రమంగా వాయుము కొవడముతో వివేకానందుని (అహంకార నశం గ్రుడే)కి భయము వేసి అరచినాడట. కనక అతీంద్రియ శక్తులన్నవి ఉన్నవనుట నిజము.

అయితే, రామకృష్ణస్వామికి ఈ రకపు శక్తులమీద మోజు ఏమాత్రమూ లేదని మనము దక్కగా గ్రహించవచ్చును. ఏమంటే ఒక గృహము ఆయానకడకు వచ్చి 'నిర్వికల్ప సమాధి'వి అనుభవమునకు తెచ్చుని ప్రార్థించెనట. స్వామి సకల అనిష్టార్థులన్ని (కాబోలు) ఆయానకు నిర్వికల్ప సమాధివి కల్పించెనట. తిరిగి స్వరూప వచ్చుటతో ఆ గృహము "స్వామి. నాకు భార్య బిడ్డ

సాధనావారి "సంతానం"లో

కొత్త సరీ కుమారి కుసుం.

ఎ. వి. ఎమ్. వారి

"వది నె"లో రేలంగి, సావిత్రి.

“హాస్ సంబర్ 44”లో భార్యాభర్తలు దేవ్ ఆనంద్, కల్పనాకార్తిక్.

అన్నాడు. ఈ సమాధిలో నేను మర్రుంటే ఎలాగు పాగుతుంది?” అన్నాడట. తన ప్రయత్న ఫలితమును చూచి స్వామి కత్తివొన్నాడట.

ఇంకొకమారు వైన చెప్పిన సిద్ధులలో జల సంభవ విద్యను సాధించిన యోగి రామ కృష్ణస్వామికడకు వచ్చినట్లు. ఆ సిద్ధుని గని స్వామి ‘ఇది యోన్నాల్లి కృష్ణి’ అని అడుగగా ఆయన ‘నలభై ఏళ్లు’ అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చినట్లు. స్వామి నవ్వి “అర్థశా ఇస్తే నదిని కాటిస్తాడే పవిత్రవాడూ!” అర్థశా విద్యకి నలభై సంవత్సరాలు కర్మపెట్టారా? అన్నారట. అతీంద్రియ శక్తియొక్క ప్రాపంచికోపయోగాన్ని గురించి స్వామికి ఉన్న గౌరవము అది. ఎందువల్ల? జీవిత శయ్యపట్టి అది పనికిరాదు గనక.

ఇంకొకమారు అదృశ్యయోగము సాధించి తానుకోరిన స్త్రీకడకు చేరినవ్యక్తిని గురించి కిష్యులు స్వామికి చెప్పినారట. స్వామి, గండివమారు ఆయన ప్రయత్న మేమైనదీ చెప్పమన్నాడట. మొదటి కక్కర్తితో

ఆ సరసునికి సిద్ధి సళించినది. గండివమారు పట్టుబడిపోయి నేనాకుద్ది పొందినాడట. అతీంద్రియ శక్తులు ఏ ప్రహేళుని, ధృతుని, త్యాగరాజు, సంటివానినో ‘అంబుజోదరు’ దివ్య పాదారవింది చింతనామృతపాన విశేష మర్త చిత్తుని’గా చేయుటకు వార దాది మహర్షులు ఉపయోగించినారా. ఇకాలోక ఫలములకోసము ఉపయోగిస్తే అతీంద్రియ శక్తులు ఇంద్రియశక్తుల పాటి చెయ్యవు.

పూజ్యశ్రీ జిత్తు కృష్ణమూర్తిగారిని— వారి ఇష్టమునకు వ్యతిరేకముగ నే— ‘ఈ వ్యాధిని మురుర్బుడ’ని ‘భక్తులు’ కోరినప్పుడాయన నవ్వి “మదిరిన తర్వాత మారు పాత పద్ధతులనే అనుసరించి ఈ వ్యాధులను తిరిగి తేచ్చుకోరని ఏమి సమ్యక్ము?” అంటారట.

రామానుజస్వామి ధనుర్మాసకు రంగవాధ స్వామి కన్నులను చూపించు యత్నముతో, కింకరులు ఉభయ భారతికి పూజ్యత్వము సాధించుటకు, రమణ మహర్షి మన చలం

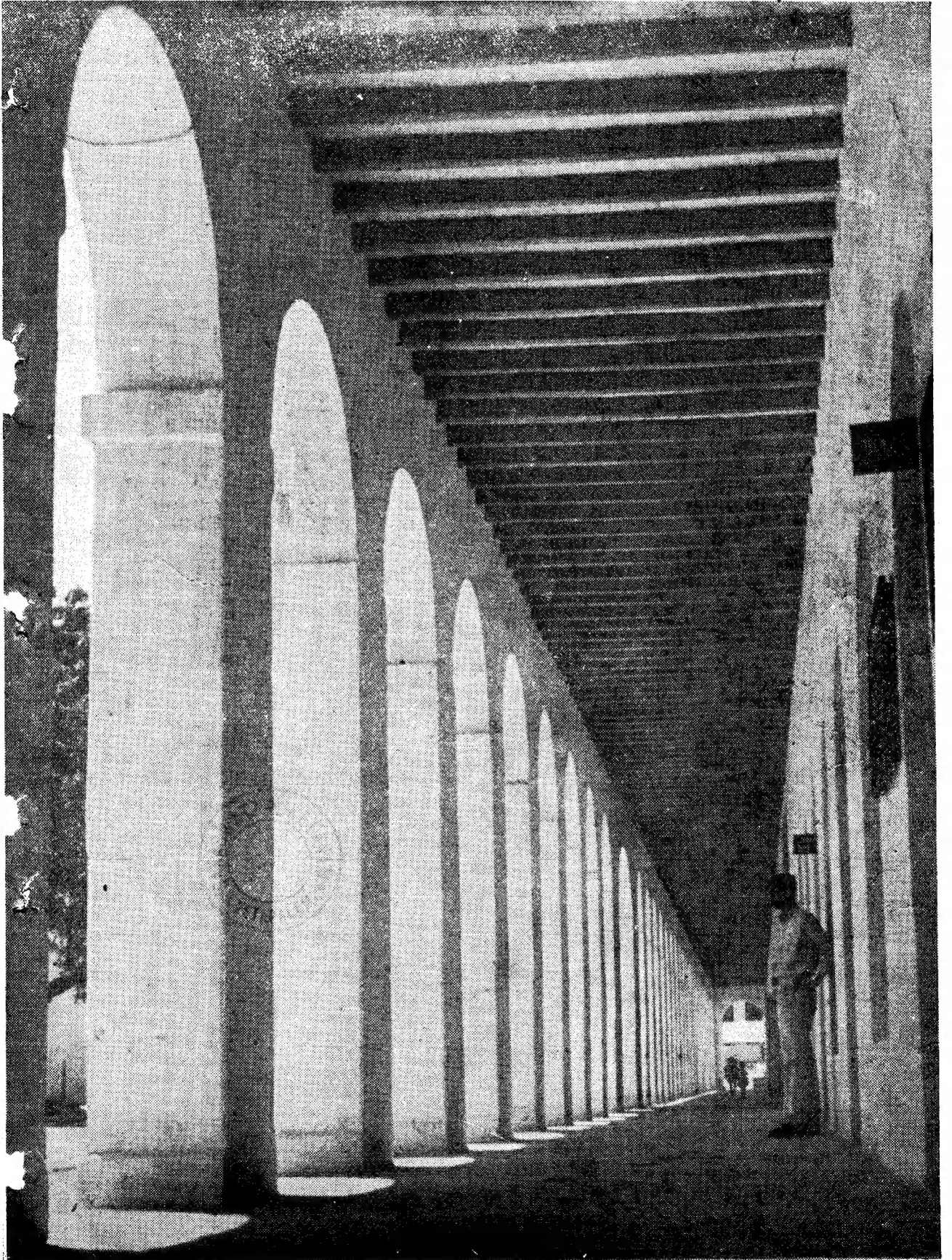
గారువంటివారిని మార్పుటకు అతీంద్రియ శక్తులుపయోగించిరి. అతీంద్రియశక్తి వత్స క్ష్యరుని కంఠతూలా నుగంధము. దానికే మట్టి వాసన వట్టింపడము పావము. అతీంద్రియ శక్తివల్ల కొందరు వ్యాధులను మునుర్బుట. తక్కిన ప్రయోజనాలను తృణీకరించినంత ఆవేశముతో ఈ ప్రయోజనమును తృణీ రించుటకు వాకు తైర్యము చాలకున్నది గాని కృష్ణజీ జవాబును వింటే ఈ ప్రయోజనము మాత్ర మేమంత ఉదాత్తము? అది పించుచున్నది. నేనికని జబ్బులు మునుర్బుటా? తిరిగి గతానుగతిక లోకములో పాత తప్పలనే చేయుటకా? నేలమీది వానిని మేప కెత్తుట ఎంతపాటిదో, గోతిలో గున్నవానిని నేలమీది కెత్తుట అంత పాటిదే. వానియంతట వాడే యత్నము చేయుచో నాని దృష్టిని వెలుగుచైపు తిప్పుట మాత్రము అతీంద్రియ శక్తికి చక్కని వ్యక్త సాయము. వ్యాధులు మునుర్బువా రట్టివారే నేమో!

విజయభట్ చిత్రం "స్రతాణి"లో నటిస్తున్న కొత్త హిందీ నటి రంజన శుక్లా.

Printed and Published for Nageswara Rao Estates Ltd., by S. Radha Krishna at The Andhra Patrika Press, 6 & 7, Thambu Chetty Street, Madras-1. Editor: S. Sambhu Prasad.

ఆమె ప్రకాశవంతమైన తెల్ల చీరలు ఆమె స్నేహితులు మెచ్చుకొనునట్లు చేసినవి

నిత్యమూ మా
యజ్ఞమానురాలు
ధరించు బట్టలకు
అంత తెల్లదనము

ఎట్లు వచ్చినదో ఆమె స్నేహితులు
అందరి ధూస్రము ఆమెను అడిగేవరకూ
తెలుసుకొనలేక పోయిరి.

తన తెల్లబట్టలకి
(మామిడి ఆధార పట్టుకొని)
ఎల్లప్పుడూ
టినోపాల్ వాడి

అంత తెల్లదనము పొందుచున్నట్లు వారికి
తెలిసెను. టినోపాల్ వాడిన బట్టలు తెల్లగా
మెరియుటచే స్పష్టముగా తెలియును.

టినోపాల్ యొక్క విశేష
తెల్లదనము 3, 4, ఫార్ము
ఉత్తికేవరకు నిలుచును.
అందుచే దీనిని తరుచు వాడ
నవునరములేదు. పైగా టీ
స్కోనులో నాలుగోవంతు మా
త్రపు టినోపాల్ ఒక బాల్బీడు
బట్టలను తెలుపుచేయును.

టినోపాల్

బట్టలను అన్నిటికంటే మిక్కిలి తెల్లగా
చేయును

అమౌల్ మేకప్ కెమికల్స్ అండ్ డైస్టెంస్ కం లి
పి వి 965 బొంబాయి